

Αγορὴ Σφαγείων

1914.

1901 ΠΑΠ

ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ

Λ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

π. γυμνασιάρχου

κατὰ τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἐπιτελείου

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

τῆς Β' τάξεως τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων
καὶ τῆς Σ' τάξεως τῶν πλήρων δημοτικῶν σχολείων

Ἐγκριθέντα κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ 1895.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΜΕΡΟΣ Β'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «ΝΟΜΙΚΗΣ» Λ. Χ. ΒΕΡΓΙΑΝΙΤΟΥ
Ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου 5.

1901

1901 ΠΑΠ

ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ

Λ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

π. γυμνασιάρχου

κατὰ τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

τῆς Α' τάξεως τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων,
καὶ τῆς Β' τάξεως τῶν πλήρων δημοτικῶν σχολείων

Ἐγκριθέντα κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦ 1895.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΜΕΡΟΣ Β'

Τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατ' εἶναι δεῖ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «ΝΟΜΙΚΗΣ» Λ. Χ. ΒΕΡΓΙΑΝΙΤΟΥ

Ὅδος Ὁφθαλμιατρείου 5.

1901

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Τὰ γνήσια αντίτυπα φέρουσι τὴν ὑπογραφήν μου.

Α. Β. Παναγιωτοπούλου.

ΤΜΗΜΑ Α'

Συνηρημένα οὐδιστικά τῆς Α' κλίσεως.

1.

1. Προστάτης ἐμπορίας μὲν ἦν Ἐρυῆς, σοφίας δὲ Ἀθηνᾶ. 2. Ἀθηνᾶ ἡ θεὰ ἀδελφὴν Ἐρμοῦ ἦν. 3. Τῷ βορρᾷ ἐναντίος ἐστὶν ὁ νότος. 4. Ἐν τῇ Ἀθηνῶν ἀγορᾷ Ἐρμαῖ ἦσαν. 5. Ὡς Ἐρυῆ, ποῖ ἄγεις τὰς ψυχάς; 6. Γαλῆ εἰσελθοῦσα εἰς χαλκῶς ἐργαστήριον τὴν ἐκεῖ κειμένην ῥίνην περιέλειχεν. 7. Ἡρακλῆς λεοντῶν περιεβάλλετο. 8. Ταύτην τὴν μνᾶν ἔλαβον παρ' ὑμῶν.

Συνηρημένα οὐδιστικά τῆς Β' κλίσεως.

2.

1. Πλοῦτος ἄνευ νοῦ οὐ φέρει τοῖς ἀνθρώποις εὐδαιμονίαν. 2. Οἱ λύκοι καὶ τὰ ὀστά τῶν θηρίων ἐσθίουσιν. 3. Ὁ ῥοῦς τῆς θαλάττης φέρει τῷ πλῶ οὐκ ὀλίγους κινδύνους. 4. Ψυχῆς χαλινός ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις ὁ νοῦς. 5. Τῷ νῶ ὁ ἄνθρωπος ὅμοιος θεῷ ἐστὶν. 6. Αἱ Ἀττικά παρθέναι φέρουσιν ἐν ἐορταῖς τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς κανᾶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν.

Ὁ δυνῆκος ἀριθμὸς τῶν ὀνομάτων.

3.

1. Ἀρετὴ καὶ ὑγίεια μεγίστω ἀγαθῷ τοῦ βίου εἰσὶν. 2. Φινεύς καὶ Τειρεσίας ἄμφω πεπρωμένω τῷ ὀφθαλμῷ ἦσαν. 3. Ὡσπερ τὰ πλοῖα ὑπὸ δυοῖν κυβερνῆταιν, οὕτως αἱ πόλεις ὑπὸ δυοῖν βασιλέοιν χαλεπότερον κυβερνῶνται ἢ ὑφ' ἑνός. 4. Τῶν ἐν Τροίᾳ Ἑλλήνων τῷ Ἀτρείδᾳ μάλι-

στα ἐτιμῶντο. 5. Ἐγενόμην ποτὲ κριτῆς δυοῖν πονηροῖν ἀνθρώπων. 6. Κροτῶ τὸ χεῖρε. 7. Ἀπέχου τοῖν ἀφρόνοιον τούτοιον ἀνδροῖν. 8. Τιμῶ τούτω τὸ μαθητά.

Οὐσιαστικὰ τῆς Β' Ἀττικῆς κλίσεως.

4.

1. Ὁ τῶν Ἀθηναίων λεῶς ἀνδρεῖος καὶ πολεμικός ἦν. 2. Ἐν τοῖς νεφῶς βωμοί εἰσιν. 3. Παρ' Ἀθηναίοις οἱ τάφοι πρὸς ἑὼ ἔβλεπον. 4. Οὐκ εἶδον Μενέλεων οὔτε ἐν τῷ νεφῷ οὔτε ἐν τῷ κίπῳ. 5. Ἄμα τῇ ἑφ' ἤεγει τὰ ἄστρα. 6. Οἱ ἀετοὶ καὶ λαγῶς θηρεύουσιν. 7. Ἐν τῇ Σπάρτῃ ἐγγὺς νεώτινος μνήμα ἦν Τυνδάρεω. 8. Ἀνδρόγεωσ ἦν υἱὸς τοῦ Μίνω.

Ἐπίθετα συνηρημένα τῆς Α' καὶ Β' κλίσεως.

3.

1. Τὸ τῆς βασιλείας ἱμάτιον πορφυροῦν ἐστίν. 2. Οὐ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ ὄπλα σφίξει τοὺς στρατιώτας, ἀλλ' ἀνδρεία. 3. Οὐ λόγοις, ἀλλὰ βλάβαις παιδεύονται οἱ ἄνθρωποι. 4. Τὰ ὄπλα τῶν στρατιωτῶν χαλκᾶ ἦν. 5. Οἱ ἀγαθοὶ τοῖς ἀγαθοῖς εὐνοί εἰσιν. 6. Ἡ λύπη τοῖς εὖνοις τῶν φίλων λόγοις θεραπεύεται. 7. Ὁ τρισώματος Γηρυόνης εἶχε βοῦς φοινικᾶς. 8. Ἄνοια πολλάκις αἰτία διπλῆς καὶ τριπλῆς ἀτυχίας. 9. Ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν πλουσίων διπλαῖ θύραι εἰσίν.

Ἐπίθετα τῆς Β' Ἀττικῆς κλίσεως.

6.

1. Οἱ λαγῶ εἰσι πλέφ φόβου. 2. Ἡ Ἀττικὴ εὐγεωσ μὲν οὐκ ἦν, εὐάνδρος δέ. 3. Οἱ θεοὶ ἀγήρω εἰσὶ καὶ ἀθάνατοι. 4. Τὸ πεδίον ἦν καλὸν καὶ δένδρων παντοίων σύμπλεων. 5. Τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις οἱ θεοὶ ἰλέφ εἰσιν. 6. Οἱ οἰκέται ἀγγεῖα οἴνου ἔμπλεω εἰς τὸ ἀνώγεων κομίζουσιν.

Ἄνωμαλα οὐσιαστικά τῆς Γ' κλίσεως.

7.

1. Κερβέρῳ τῷ κυνί, τῷ Ἄδου φύλακι, τρεῖς ἦσαν κεφαλαί. 2. Οἱ ποιμένες χροῶνται τοῖς κυσὶ φύλαξι τῶν οἰῶν καὶ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν βοῶν. 3. Οἱ παλαιοὶ πενθοῦντες ἐν χρῶ ἐκείροντο. 4. Ὡ γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴν φέρει. 5. Ποικίλα τοῖς ταῶσι τὰ πτερά ἐστίν. 6. Ὁ Νεῖλος ποταμὸς τοῖς ὕδασι τοὺς τῆς Αἰγύπτου ἀγρούς πιαίνει. 7. Ὁ βασιλεὺς τῷ υἱεὶ τὴν βασιλείαν καταλείπει. 8. Οἱ οἶες παρέχουσι τῷ ἀνθρώπῳ ἔρια καὶ ἄρνας καὶ τυρόν. 9. Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσιν. 10. Ἐν τοῖς Διὸς γόνασι τὰ τῶν θνητῶν ἀνθρώπων πράγματά ἐστίν. 11. Τὰ ὄνειράτα ἐκ Διὸς ἐστίν.

Ἄντωνυμιαὶ καὶ ἴδια συνδχεταικά.

Συνδχεταικά ἐπιρροήματα.

8.

1. Οἶος ὁ βίος, τοιοῦτος καὶ ὁ λόγος, οἶος ὁ λόγος, τοιαῦται καὶ αἱ πράξεις. 2. Ὅστις ἄλλον τινὰ ἀποκτείνει, τούτῳ θάνατός ἐστὶ ζημία. 3. Οὔστινας οὔτος ὁ ἀνθρώπος στέργει, τούτους διὰ τοὺς πονηροὺς τρόπους αὐτῶν φεῦγε. 4. Τῶν πολιτειῶν αὐταὶ πλεῖστον χρόνον διαμένουσιν, αἵτινες ἂν τὸ πλῆθος θεραπεύωσιν. 5. Πότεροι ἴδιον ζῶσιν οἱ ἄρχοντες ἢ οἱ ἀρχόμενοι ; 6. Ἐπὶ ποία ἐπιστήμη μέγα φρονεῖς ; 7. Οἷάπερ περὶ παρόντος μου λέγετε, τοιαῦτα καὶ περὶ ἀπόντος φρονεῖτε. 8. Τοὺς παῖδας οἱ γονεῖς ἐποίησαν τοσαῦτα καλὰ ὄρᾱν καὶ τοσοῦτων ἀγαθῶν μετέχειν, ὅσα οἱ θεοὶ παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις. 9. Τοιοῦτος γίγνου περὶ τοὺς γονέας, οἷους ἂν εὐξαιο περὶ σεαυτὸν γίνεσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. 10. Οὐ λογίζεσθε τίνων καὶ οἶων καὶ ὄσων εὐεργεσιῶν οἱ θεοὶ ἡμῖν αἰτιοὶ εἰσιν ; 11. Ὅπου ἂν τις ταχθῆ, ἐνταῦθα δεῖ κινδυνεύειν τοὺς ἐσχάτους κινδύνους. 12. Οἱ πολῖται φροντίζουσιν, ὅποια

τῆ πόλει συμφέρει. 13. Ἦν ποτε χρόνος, ὅτε θεοὶ μὲν ἦσαν, θνητὰ δὲ γένη οὐκ ἦν. 14. Πόθεν ἔρχει; ἐκεῖθεν ὄθεν καὶ σὺ ἦλθες. 15. Πῶς ποιήσω; οὔτως, ὡς καὶ ἐγώ. 16. Ποδαπὸς εἶ; Ἀθηναῖος. Ποῖ πορεύει; οἴκαδε. Πηλίκος εἶ; πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν. 17. Πότερος ὑμῶν ψεύδεται; οὐδέτερος.

Ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς τῶν ὀνημάτων.

9.

1. Λεωνίδαο καὶ Θεμιστοκλῆο ἔθαιμασθήτην καὶ ἐπηνεθήτην. 2. Τούτῳ τῷ παιδὲ ἀριστα ἐπεπαιδεύσθην. 3. Τῷ πρεσβυτάτῳ στρατηγῷ ἐπεμελέσθην τῶν κεράτων, οἱ δὲ νεώτατοι ὠπισθοφυλακεῖτην. 4. Δύο ὁδῶ πρὸς τὴν πόλιν ἄγετον. 5. Ἰλιάο καὶ Ὀδύσεια ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ πεποιήσθην. 6. Τῷ ἀδελφῷ μοι ἐπεσθον. 7. Ἐτεοκλῆο καὶ Πολυνεΐκοο ἀλλήλοισιν ἐπολεμεῖτην.

Ῥήματα ὑγρόληκτα.

α'. Ἐνεδῶο, παρατακτικὸο, ἐνεργητικὸο καὶ μέθοο μελλῶν.

10.

1. Ὑβριοο πολλὰκις σφάλλει τοὺο εὐτυχοῦνταο. 2. Τὸν κινδυνεύοντα πολλοὶ μὲν οἰκτίρουοσιν, ὀλίγοι δ' ἀμύνειν αὐτῷ τολμῶοσιν. 3. Κινδυνευούοσιο τῆο πατρίδοο ἀμννοῦμεν αὐτῇ. 4. Οἱ πολέμοιο τὰ πεδία διέφθειρον. 5. Τοὺο πολεμίοοο ἀμννοῦμεθα. 6. Ἐὰν μὴ φυλάττηο τὰ μικρά, ἀποβαλεῖο τὰ μεῖζω. 7. Φίλοοο μὴ ταχὺ κτῶ, οὐο δ' ἀν κτήοιο, μὴ ταχὺ ἀπόβαλλε. 8. Οὐκ αἰοοχυνεῖται ὁ σῶφροω παρ' ἄλλοω ἀγαθόν τι μανθάνειν. 9. Πέμψω ἀγγελὸν σημανοῦντα ὅ,τι χρῆ ὑμᾶο ποιεῖν. 10. Ἐπεμψα τοὺο τὴν νίκην ἀγγελοῦνταο. 11. Ἀεὶ λέγων τάλπηθεοο, οὐ σφαλεῖ ποτε. 12. Ἀμύνομεν τοῖο φίλοιοο ἀτυχοῦοσιν.

β'. Ἐνεργητικὸο καὶ μέθοο ἀοριστόο α'

11.

1. Τὰ κρυπτά μὴ ἐκφῆνηοο φίλοω. 2. Ἦν ἀποκτείνηοο

ἐχθρόν σου, χεῖρα μανεῖς. 3. Ἡ τύχη πολλάκις τοὺς μέγα φρονοῦντας ἔσφηλεν. 4. Ἐκάθηρε Θησεὺς τῶν κακούργων τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀθήνας ἐκ Τροιζῆνος. 5. Ὁ στρατηγὸς τοῖς στρατιώταις ἐνετείλατο ἐπὶ τοὺς πολεμίους ὀρμησαί 6. Μίλων ἀθλητῆς ταῦρον ἀράμενος ἔφερε διὰ τοῦ σταδίου μέσου. 7. Οὐδεὶς τῶν Πηνελόπης μνηστῆρων τὸ Ὀδυσσεὺς τόξον τεῖναι οἶός τ' ἦν. 8. Δημοσθένους πρὸς Φωκίωνα εἰπόντος ἀποκτενοῦσί σε οἱ Ἀθηναῖοι, ἐὰν μανῶσι, ναί, ἀπεκρίνατο, ἐμὲ μὲν, ἐὰν μανῶσι, σὲ δέ, ἐὰν σωφρονῶσιν. 9. Πυθαγόρας καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν παλαιῶν σοφῶν ἀπεφάναντο τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν ἀθάνατον εἶναι. 10. Κρεῖττόν ἐστι μικρόν τι εὖ ἢ πολλὰ μὴ καλῶς περᾶναι. 11. Ὅτω δοκεῖ ταῦτα, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα. 12. Ὁ Ἡρακλῆς μυθολογεῖται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν Αὐγείου αὐλὴν κόπρου καθῆραι. 13. Σὺ πρῶτος ἀπόφηναι γνῶμην.

γ'. Οἱ λοιποὶ χρόνοι.

12.

1. Εἰς τὴν πόλιν διέσπαρτο ὁ λόγος τοὺς πολεμίους ἠττηθῆναι. 2. Πρῶτος τῶν στρατηγῶν κεκρίσθω Ἀλέξανδρος. 3. Ὁ τὴν ψυχὴν κεκαθαρμένος μᾶλλον ἐστὶ κεκοσμημένος ἢ ὁ τὰς καλλίστας ἐσθῆτας περὶ τὸ σῶμα ἔχων. 4. Τὸ τόξον, ὃ οἱ μνηστῆρες τεῖναι οὐχ οἶοί τ' ἦσαν, ὑπ' Ὀδυσσεὺς ῥαδίως ἐτάθη. 5. Μὴ ἐπαρθῆς τῇ εὐτυχίᾳ. 6. Ὅρεστης ἐν Ἀθήναις ἐκρίθη. 7. Ἀπέσταλκά σοι δῶρον. 8. Καμβύσης καὶ Ξέρξης πολλὰ σφαλέντες τὸ τελευταῖον μανέντες ἐτελεύτησαν. 9. Αἱ Σποράδες νῆσοι ἐκ τοῦ διεσπάρθαι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει ὀνομασμέναι εἰσίν. 10. Αὐτὸν τὸν Ἀχιλλεῖα μυθολογεῖται Πάρις ἀπεκτονέσθαι. 11. Θαυμασὰ ἔργα ὑπ' Αἰγυπτίων οὐ μόνον ἐπινενομημένα, ἀλλὰ καὶ πεπερασμένα ἐστίν. 12. Ἀεὶ ἡ σοφία ἀριστον κτῆμα κέκριται καὶ κριθήσεται ὑπὸ τῶν φρονίμων.

Ὀμαλὴ καὶ ἀνώμαλος αὖξις.

13.

1. Λακεδαιμόνιοι εἰσιτῶντο πάντες ἐν κοινῷ. 2. Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύων εἶχε στρατιὰν πλήθει φοβερωτάτην. Εἶποντο δ' αὐτῷ πολλαὶ τρυφίαι. 3. Ἔως μὲν οἱ βάρβαροι ἐν Ἀσίᾳ τὴν ἀγορὰν παρεῖχον καὶ οὐκ ἠναντιοῦντο, οἱ Ἕλληνες ἐωνοῦντο τὰ ἐπιτήδεια καὶ φιλικῶς ἐχρῶντο αὐτοῖς, ἐπεὶ δὲ ἀγορὰν οὐ παρεῖχον, οἱ Ἕλληνες ἤρπαζον καὶ ἐσύλων. 4. Εἴθισα τοὺς παῖδας ψύχη καὶ θάλην ἀνέχεσθαι. 5. Ἐώρων πολλοὺς μαχομένους. 6. Κόνων νικήσας τοὺς Λακεδαιμονίους, πάντας τοὺς Ἀθηναίους εἰστίασεν. 7. Οἱ ὀπισθοφύλακες οὐκ εἶων φεύγειν οὔτε τοὺς τοξότας οὔτε τοὺς ἀκοντιστάς. 8. Τί οὐκ ἀνέφξας τὴν θύραν ; Ἀνεώχθη ἡδὴ ὑπὸ τοῦ οἰκέτου. 9. Οἱ πολέμιοι εἶργον ἡμᾶς τοῦ εἰσπλου. 10. Ὁ δοῦλος ἀνέφχε τὰ οἰκήματα καὶ αἱ θύραι ἀνεώγοντο πᾶσαι. 11. Ἠπειγόμεθα πρᾶξαι τὸ ἔργον. 12. Οὐκ ἠνεῖχου τοὺς λόγους τῶν ἄλλων. 13. Ἐπηνώρθωσε τὰ πράγματα ἡ τύχη.

Ἀναδιπλασιασμός ὀμαλός, ἀνώμαλος, ἀττικός.

14.

1. Τὴν εἰμαρμένην οὐδεὶς ἂν ἐκφύγοι. 2. Ἐφοβούμεθα μή τις ἐπίθεσις γένοιτο τοῖς καταλελειμμένοις. 3. Τὸν θάνατον ἐγνώκαμεν πᾶσι κοινὸν ὄντα. 4. Γελοῖον ἂν εἶη τὰ ὄντα εἶν ἀνεφγγμένα τοῖς διαβάλλουσιν. 5. Τὰ ἔρια ἡδὴ ἐώνηται. 6. Ὁ τοῖχος διωρῶρκετο. 7. Τῷ ὄντι συνῆχας πολλὰ γράμματα σοφῶν ἀνδρῶν ; 8. Τὸ πλοῖον ἀφίκεται ἐκ Δήλου ; 9. Ἐώνητο ὁ δεσπότης τὰ ἀνδράποδα. 10. Πολλοὺς καρποὺς συνείλοχα. 11. Πολλὰ κάμηλοι συνειλεγμένοι ἦσαν. 12. Πολλοὺς φίλους κεκτήμεθα. 13. Οἱ παῖδες λίθους ἐρρίψασιν. 14. Ἐμπεπτώκαμεν εἰς μέγαν κίνδυνον. 15. Διειλέγμεθα τοῖς φίλοις ὥσπερ εἰώθειμεν καὶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. 16. Μύροις ἀλήλιψαι. 17. Ἐξελέληξαι ἡμᾶς ἀπατήσας.

**Ῥήματα εἰς μι.
τίθημι**

✕ **Ἐνεργητικὸς ἐνεστώσας καὶ παρατατικὸς.**

15.

1. Πολλάκις οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἰδίοις κακοῖς ἀλλότρια προτιθέασιν. 2. Ἡ γεωργία ῥώμην τοῖς ἀνθρώποις προστίθησιν. 3. Ὁ δικαστὴς ἐκάστῳ τὴν δίκην ἐπιτίθει κατ' ἀξίαν. 4. Καλὰ παραδείγματα προτίθεμεν τοῖς νέοις, ἵνα φιλοτιμίαν αὐτοῖς ἐντιθῶμεν. 5. Ἦδη θεοῖς τὸ νέκταρ παρετίθει. 6. Ἐντιθῶμεν τοῖς νέοις τῆς σοφίας ἔρωτα. 7. Ὡ παῖ, μηδέποτε τὸν πλοῦτον τῆς ἀρετῆς ὑπερτιθείης. 8. Πρῶτον τῶν ποιητῶν Ὅμηρον ἂν τιθεῖμεν. 9. Μηδέποτε τὴν ἰσχὺν τοῦ δικαίου προτίθετε. 10. Ὑστάτον τῶν ἀγαθῶν τίθει τὸν πλοῦτον. 11. Κίνει καὶ μετατίθει τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα. 12. Οὐ ῥάδιον νόμους τιθέναί.

Ἴημι

✕ **Ἐνεργητικὸς ἐνεστώσας καὶ παρατατικὸς.**

16.

1. Οἱ ἀγαθοὶ οὐ διὰ τὸν ὕπνον μεθιάσι τὰ δέοντα πράττειν. 2. Ὁ Νεῖλος ἐξίσιν εἰς τὴν θάλατταν ἐπὶ στόμασιν. 3. Οἱ ἀπαίδευτοι παῖδες τὰ πράγματα οὐ συνιᾶσιν. 4. Οἱ τοὺς ἀδελφοὺς παριέντες καὶ ἄλλους φίλους ζητοῦντες παραπλίσιοί εἰσι τοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν ἑῶσι, τὴν δὲ ἀλλοτριάν γεωργοῦσιν. 5. Ἀκούετε καὶ συνίετε τὰ λεγόμενα. 6. Παριεῖς τὰ σὰ πράγματα. 7. Ὁ Ἴστρος πάλαι ἐπὶ στόμασιν εἰς τὴν θάλατταν ἐξίει. 8. Μὴτ' αὐτὸς ἀδίκει μὴτ' ἄλλῳ ἀδικεῖν ἐφίει. 9. Οὐκ ἂν ἀφιεῖν λόγον ἀσεβῆ. 10. Ὡσπερ τὰ τόξα, οὕτω καὶ τὰς ψυχὰς, τοτὲ μὲν ἐντείνειν, τοτὲ δὲ ἀνιέναι δεῖ.

✕ **Ἐνεργητικὸς ἀοριστὸς τοῦ τίθημι καὶ ἱημι.**

17.

✕ 1. Τὸν κακὸν οὐδεὶς χρῆστον ἂν θεῖν. 2. Πεισίστρα-

τος φόρους μὲν ἐπιθεῖναι τοῖς Ἀθηναίοις λέγεται, τοὺς δὲ νόμους, οὓς ἔθηκε Σόλων, οὐ μεταθεῖναι. 3. Ἀφείς τὰ φανερὰ μὴ δίωκε τὰ ἀφανῆ. 4. Πιπτακὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τινος καὶ δύναμιν ἔχων κολάσαι αὐτὸν ἀφῆκεν εἰπών· «συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων». 5. Ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας μὴ ἀφείναι τοὺς αἰχμαλώτους. 6. Παρέντες τὰ ἀνθρώπινα, μὴ σκοπεῖτε τὰ θεῖα.

Παθητικὸς ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς τοῦ τ ἰ θ η μ ι καὶ ἰ η μ ι.

18.

1. Διὰ τὰ ἀμαρτήματα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι νόμους τίθεσθαι. 2. Τί κατατίθεσαι ἄχρηστα χρήματα ἐν τῇ οἰκίᾳ ; Καλλίω ἂν θησαυρὸν κατατιθεῖο, εἰ χρυστοὺς φίλους προστιθεῖο. 3. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῦτο πρῶτον συνετίθεντο πρὸς τὰς συμμαχίδας πόλεις, ἀκολουθεῖν ὅποι αὐτοὶ ἠγοῖντο. 4. Πλάτων ἐν τῷ τῆς Ἀκαδημίας κήρῳ διέτριβεν ἄρδων καὶ φυτεύων καὶ ἐλαίας ἐσθίων καὶ εὐτελῆ τράπεζαν παρατιθέμενος. 5. Πολλοὶ ἄνθρωποι ἐφίενται πλούτου. 6. Μᾶλλον τὴν οὐσίαν προίεσο ἢ τὸ δίκαιον καὶ καλόν. 7. Περικλῆς τοῖς Ἀθηναίοις παρήνει τὴν μὲν ὑπάρχουσαν ἀρχὴν φυλάττειν, μείζονος δὲ μὴ ἐφίεσθαι, ἵνα μὴ ἀλλοτρίας γῆς ἐφιέμενοι προϊῶνται τὴν ἰδίαν. 8. Οἱ Σπαρτιαῖται χρημάτων οὐκ ἐφίεντο, ἀλλὰ πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον ἀγαθὰ δευτέρα ἐτίθεντο τῆς δόξης. 9. Οἱ Ἕλληνες παιανίζοντες ἴεντο ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Μέσος ἀδορίστος 6' τοῦ τ ἰ θ η μ ι καὶ ἰ η μ ι.

19.

1. Μὴ πειρῶ τῶν ἀλλοτρῶν φροντίζειν, πρὶν ἂν εὐ διαθῇ τὰ ἴδια. 2. Πρὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας Ἀθηναῖοι γονέας καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς Τροϊζῆνα ὑπεξέθεντο. 3. Τίς ἂν ἐκὼν φίλον ἄφρονα θεῖτο ; 4. Ὁ νικητὴς ἐπέθετο τὸν στέφανον. 5. Τῷ μὲν τὸ σῶμα διαθεμένῳ κακῶς χρεῖα ἐστὶν ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου. 6. Ἡρό-

μεθα τὸν στρατηγὸν τί συνθεῖτο τοῖς συμμάχοις. 7. Ἐὰν αὐτίκα ἐπιθῆσθε, πάντα τοὺς πολεμίους ζωγρήσετε. 8. Ἄ μὴ κατέθου, μὴ λάμβανε. 9. Ἄγραφοί τινές εἰσι νόμοι, οὓς οὐχ οἱ ἄνθρωποι ἔθεντο, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς τοῖς ἀνθρώποις θεῖναι νομίζω. 10. Τοὺς συμμάχους μὴ πρόεσθε. 11. Ἄγόρευε πάντα ἀληθῆ καὶ τῶν ψευδῶν ἀφοῦ.

Οἱ ἄλλοι χρόνοι τοῦ ἐνεργητικοῦ, μέδου καὶ παθητικοῦ
τοῦ τ ἰ θ η μ ι καὶ ἰ η μ ι.

20.

1. Ἐὰν σε καταλάβωμεν ἀδικοῦντα, τὴν δίκην ἐπιθήσομεν. 2. Τὸν τὸν ἴδιον οἶκον κακῶς οἰκήσαντα καὶ τὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγοῦ διαθήσειν. 3. Δᾶτις ὑπὸ Δαρείου ἐπέμψθη λόγῳ μὲν δίκην ἐπιθήσων τοῖς Ἀθηναίοις, ὅτι Σάρδεις κατέκαυσαν, ἔργῳ δὲ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιθנסόμενος. 4. Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσει παισὶν ἀμείνω αἰδοῦς. 5. Λέγουσι τὰ Θεμιστοκλέους ὅσα ἐν τῇ Ἀττικῇ τεθῆναι κρύφα Ἀθηναίων. 6. Ὁ δίκαιος κριτὴς αἰετὴν αὐτὴν ψῆφον θήσεται, ἐάν τε κρίσις προτεθῆ περὶ δυνατοῦ ἀνδρός, ἐάν τε περὶ πένντος. 7. Χαλεπὸν ἐστὶ πολλῶν προτεθέντων αἰρεῖσθαι τὸ ἀριστον. 8. Αἱ σπονδαὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς κατετέθησαν. 9. Συνήσεις τοὺς λόγους μου. 10. Νόμος ἦν Σπαρτιάταις πατέρα πέντε τέκνων πάσης λειτουργίας ἀφείσθαι. 11. Οἱ δεδεμένοι ἀφείθησαν ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ὁ γὰρ Φωκίων ἤτησεν ἀφεθῆναι. 12. Οἱ Συβαρίται ἀνειμένοι ἦσαν τὴν δίαίταν. 13. Ὁ δόλος τῶν κακῶν ἀνδρῶν συνείθη.

Ἰότημι.

Ἐν τῷ ἐνεργητικῷ ἐνεστώτι, παρατατικῷ καὶ ἀοριστῷ 6'.

21.

1. Εἴ τις θυσίαν προσφέρων εὖνουν νομίζει τὸν θεὸν καθιστάναι, φρένας κούφας ἔχει. 2. Φυλάττου μὴ τὸ κέρδος σε τῆς δικαιοσύνης ἀφιστῆ. 3. Μὴ ἀφίστη τοὺς νέους

τῆς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ὁδοῦ. 4. Ναξίους ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀφίστατε. 5. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐντιμοτάτους τῶν πολιτῶν ἐφόρους καθίστασαν. 6. Εἴ τινες ἄφρονα τῆς πόλεως ἄνδρα προΐσταῖεν, ἄφρονες αὐτοὶ ἂν νομισθεῖεν. 7. Κίμων ὁ Μιλτιάδου ἐν τοῖς κήποις οὐδένα τῶν καρπῶν καθίστη φύλακα, ἵνα οἱ βουλόμενοι τῶν πολιτῶν λαμβάνοιεν. 8. Εἰ βούλει ἄλλους παιδεύειν, τὴν σαυτοῦ φρόνησιν παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καθίστη. 9. Τὸν νοῦν ἐφίστας τοῖς τοῦ διδασκάλου λόγοις ὠφελήσεις σεαυτόν. 10. Παρασταίητε τοῖς ἀτυχέσιν. 11. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα Περσῶν στρατευσάντων Ἀθηναῖοι ἀντιστῆναι τολμήσαντες ἐνίκησαν. 12. Ὅτε Ἀλέξανδρος Διογένην ἠρώτησεν εἴ τινος δέοιτο, ἀπεκρίνατο· «μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἡλίου μετάσθηθι». 13. Μὴ ἀποστῆτε τοῦ πλοῦ. 14. Αἱ πόλεις ἐν τοῖς ἱεροῖς εἰκόνας ἰσθᾶσι τῶν τυράννων ἀπεκτονότων.

Ὁ ἐνστώς καὶ παρατατικὸς τοῦ ἰσ τ η μ ι ἐν τῇ μέσῃ φωνῇ.

22.

1. Παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑπανίστανται οἱ νεώτεροι τοῖς πρεσβυτέροις. 2. Οἱ Σπαρτιάται ἐν τοῖς πολέμοις τοὺς μὲν ἀνθισταμένους ἀπέκτεινον, τῶν δὲ εἰκόντων ἐφείδοντο. 3. Ὑπὲρ πατρίδος καὶ τοὺς μεγίστους δεῖ ὑφίστασθαι κινδύνους. 4. Ἐὰν ὁ πολέμιος ἀνθιστῆται, πειρασόμεθα ἀμύνεσθαι. 5. Μὰ διστώμεθα, ὦ φίλοι. 6. Κύρος ὁ νεώτερος ψιλῇ τῇ κεφαλῇ εἰς τὰς μάχας καθίστατο. 7. Πολλάκις ἀτυχία μεθίσταται εἰς εὐτυχίαν. 8. Θαρραλέως ἀνθισταίμεθα τοῖς πολεμίοις. 9. Ὅργῃς ἀφίστασο, ὦ ἄνθρωπε.

Οἱ λοιποὶ χρόνοι τοῦ ἰσ τ η μ ι ἐν τῇ ἐνεργητικῇ, μέσῃ καὶ παθητικῇ φωνῇ.

23.

1. Οἱ Κορίνθιοι πολλοὺς συμμάχους ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. 2. Μαρδόνιος ἐπειράτο πόλεις τινὰς τῆς

Πελοποννήσου ἀπὸ τῆς Ἑλλήνων συμμαχίας ἀποστῆσαι. 3. Λύσανδρος τῶν Ἀθηναίων κρατήσας εὐθύς μετέστησε τὴν πολιτείαν. 4. Εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς μηδενὶ χρῶ πονηρῷ πρὸς τὰς διοικήσεις. 5. Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις πρώτη νόμους ἔθετο καὶ πολιτείαν κατεστήσατο. 6. Οἱ πολέμοι οὐκ ἀποστήσονται. 7. Θεμιστοκλῆς ναυτικὴν δύναμιν ἀξιόλογον συνεστήσατο. 8. Ξέρξης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐθεῖτο παραστησάμενος πολλοὺς γραμματέας. 9. Οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων οὔτε ἔστηκεν οὔτε ἐστήξει, ἀλλὰ πάντα κινεῖται καὶ μεθίσταται. 10. Ἀλεξάνδρου ἀποθανόντος, αἱ πλεῖσται πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἐξέβαλον τὰς φρουρὰς τὰς ὑπ' ἐκείνου κατασταθείσας. 11. Ὅστις πόλεως ἢ στρατεύματος προεσιάναι βούλεται, πρότερον τῆς ἰδίας οἰκίας εὖ προεστάτω. 12. Οἱ Λακεδαιμόνιοι πολλὴν χρόνον τῆς Ἑλλάδος προειστήκεσαν. 13. Ἀρχίδαμος ἐρωτηθεὶς τίνας τῆς Σπάρτης προεστήκασιν εἶπεν· «οἱ νόμοι καὶ αἱ ἀρχαὶ κατὰ τοὺς νόμους». 14. Ὑπὸ σωφρόνων πολιτῶν οὔποτε πονηροὶ τῇ πολιτείᾳ ἐπισταθήσονται. 15. Ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πολιτεία ἐφυλάττετο οἷα κατεστάθη ὑπὸ Λυκούργου.

δίδομι.

Ἐνεργητικὸς ἐνεδοτός, παρατατικὸς καὶ ἀορίστος.

24.

1. Ἀποδιδῶμεν χάριν τοῖς γονεῦσι ζῶσί τε καὶ τελευτήσασιν. 2. Αἱ πόλεις εὖ οἰκοῦνται, ὅταν οἱ ἀδικοῦντες τὴν ἀξίαν δίκην δίδωσιν. 3. Ὡν σοι θεὸς ἔδωκε, τούτων χρῆζουσι δίδου. 4. Τοῖς πλουσίοις πρέπει τοῖς πτωχοῖς δίδου. 5. Ὁ ἀγαθὸς χαίρει τοῖς πέννησι χρημάτων μεταδίδους. 6. Δίδου παρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν. 7. Διδόασιν πάντα τάγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις θεοί. 8. Οἱ τοὺς νόμους παραβαίνοντες δίκην διδόντων. 9. Πτωχῷ εὐθύς δίδου μηδ' ἐλθεῖν αὔριον εἴπης. 10. Χάριν λαβὼν μέμνησο καὶ δοὺς ἐπιλαθοῦ. 11. Ὅμοίως ἐπικίνδυνον μαινομένῳ μά-

χαιραν δοῦναι καὶ πονηρῷ δύναμιν. 12. Μηδὲν ἐλάσσω τὴν πατριδα ποιεῖτε ἢ οἱ πατέρες παρέδωσαν. 13. Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας δότω τὸν ἕτερον τῷ μὴ ἔχοντι. 14. Ἡ γεωργία πολὺ ἂν ἐπιδοίη, εἴ τις ἄθλα προτιθεῖν τοῖς κάλλιστα ἐργαζομένοις τὴν γῆν.

Ἐνεστῶς, παρατατικὸς καὶ ἀοριστὸς 6' τῆς μέσης φωνῆς.

25.

1. Μυρία ἐκάστης ἡμέρας ἡμῖν ὑπὸ θεοῦ ἀγαθὰ δίδονται. 2. Ὅμοίως αἰσχρὸν ἀκούσαντα χρήσιμον λόγον μὴ μανθάνειν καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων μὴ λαμβάνειν. 3. Πεντακόσαι δραχμαὶ διδόμεθων τῷ νικίσαντι. 4. Ἐν ταῖς τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησίαις ἐδίδοτο ἀγορεύειν τῷ βουλομένῳ. 5. Ἄ ἂν ὑπὸ τῆς τύχης ἡμῖν δίδωται, ταῦτα ῥαδίως ἂν ὑπ' αὐτῆς ἀφαιροῖτο. 6. Νομίζομεν τὴν πόλιν προδίδεσθαι ὑπό τινων. 7. Οὐκ ἂν αἰσχύνοντο οἱ προδόται δραχμῆς ἀποδόμενοι τὴν πόλιν.

Οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐν τῇ ἐνεργητικῇ, μέσῃ καὶ παθητικῇ φωνῇ.

26.

1. Αἴας ὀργιζόμενος ὅτι τὰ Ἀχιλλέως ὄπλα ἐδέδοτο Ὀδυσσεῖ, αὐτὸς αὐτὸν ἀπέκτεινε τῷ ξίφει, ὃ Ἐκτωρ ποτὲ ἐδεδώκει αὐτῷ. 2. Αὐτοὶ δίκην δώσομεν. 3. Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν. 4. Μέγα τὸ μικρὸν ἐστὶν ἐν καιρῷ δοθέν. 5. Ἄγνοοῦμεν, εἰ καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτά, ἃ ἡμῖν οἱ γονεῖς παραδεδώκασι, τοῖς ἡμετέροις τέκνοις παραδώσομεν. 6. Τοὺς ἄλλους προδεδωκότες σὺν τοῖς πολεμίοις ἐφ' ἡμᾶς ἔρχεσθε. 7. Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς τὴν γραμμᾶτων εὔρεσιν δοθῆναι.

Δείκνυμι

α'. Ἐν τῇ ἐνεργητικῇ φωνῇ.

27.

1. Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσι μόνος. 2. Τὴν μεγα-

λοπρέπειαν ἐν ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων δείκνυ. 3. Οἱ τὰ ἐναργῆ δεικνύναι πειρώμενοι ὅμοιον ποιοῦσι τοῖς λύχνῳ τὸν ἥλιον δεικνῦσιν. 4. Μυκηναῖοι τοῖς ξένοις ἐδείκνυσαν ἄλλα τε καὶ τὸν Ἄτρεως τάφον. 5. Εἶθε αἰ τοὺς δικαιοτάτους καὶ σοφωτάτους τῶν πολιτῶν δικαστὰς ἀποδεικνύοιεν οἱ βασιλεῖς. 6. Κῦρον ὁ πατὴρ στρατηγὸν ἀπέδειξεν. 7. Πρὸς τὸν Ἡρακλέους ἐγκώμιον ἐπιδεικνύντα, τίς δὲ ψέγει αὐτόν, ἔφη Διογένης.

6'. Ἐν τῇ μέσῃ καὶ παθητικῇ φωνῇ.

28.

1. Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις οἱ βασιλεῖς καὶ ἐκ τῶν ἱερέων ἀπεδείκνυντο. 2. Ἄει ἐν τῷ βίῳ ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην ἐνδείκνυσο. 3. Τὴν ἑαυτῶν σοφίαν πολλοὶ ἐπεδείκνυντο. 4. Τὴν εὐνοίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐν τοῖς ἔργοις ἐνδείκνυσθε μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς λόγοις. 5. Ἐν τοῖς κινδύνοις ἀνδρείαν ἐπιδεικνύμεθα. 6. Ὑπὸ τῶν φυσιολόγων δέδεικται, ὅτι ἡ σελήνη οὔτε ὑπ' ἀνθρώπων οὔτε ὑπὸ θηρῶν οἰκεῖται. 7. Τῆς Ἀρείου Πάγου βουλῆς οὐχ οἶόν τ' ἦν μετέχειν πλὴν τοῖς πολλὴν ἀρετὴν ἐνδεικνυμένοις.

Ῥήματα κατὰ τὸ δεικνυμι.

Ἔγγνυμι, πῆγγνυμι, ἀπόλλυμι, ὀγγνυμι, ζεύγγνυμι
μῆγγνυμι, κατὰγγνυμι.

29.

1. Μὴ νομίζετε Φιλίππῳ τὰ παρόντα πεπηγέσθαι πράγματα ἀθάνατα. 2. Ὡμόσατε μὴ προδώσειν ἀλλήλους. 3. Πολλὰ τῶν ὑποζυγίων ἀπώλετο ὑπὸ λιμοῦ. 4. Ἡ ναῦς ἐρράγη. 5. Διέβημεν τὴν γέφυραν ἐξευγμένην πλοίοις ἑπτὰ. 6. Μίγγνυμεν οἶνον ὕδατι. 7. Κατέαξας τὴν χύτραν. 8. Ἐπεὶ αἱ γέφυραι, αἷς ἐξενκτο ὁ Ἑλλήσποντος διερράγησαν, Ξέρξης τοὺς μὲν ζεύξαντας τὰς γεφύρας ἀπέκτεινε, τὴν δὲ θάλατταν ἐμασίγῳσεν. 9. Πέτραι ἀπερρώγασιν ἀπὸ τοῦ ὄρους. 10. Οἱ Ἕλληνες ἐν Πλαταιαῖς ὤμοσαν παραδώσειν

παίδων παισὶ τὴν πρὸς Πέρσας ἔχθραν. 11. Τῶν Περσῶν οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δ' αἰσχροῶς ἐσώθησαν. 12. Ὁ πόλεμος πολλοὺς ἀπολεῖ.

Ἀμφιέννυμι, κεράννυμι, ῥώννυμι, ἀποσβέννυμι.

30.

1. Ἀμφιεννύμεθα καλὰς ἐσθῆτας. 2. Ὁ οἶνος, ἐὰν ὕδατι κεραννύηται, ῥώννυσι τὸ σῶμα. 3. Εὖ φερομένης τῆς γεωργίας ἔρρωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι ἅπασαι. 4. Πολλοῖς ὁ ἐν γήρῳ βίος δύσκολος φαίνεται διὰ τὴν στέρνησιν τῶν αισθήσεων τῶν κατ' ὀλίγον ἀποσβεννυμένων. 5. Σωκράτης ἠμφίεστο ἱμάτιον οὐ μόνον φαῦλον, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτὸ θέρους τε καὶ χειμῶνος. 6. Τῷ αὐτῷ φυσίματι τὸ πῦρ ἀνακαύσειας καὶ ἀποσβέσειας ἄν. 7. Τὴν κακίαν ἀποθέμενος τὴν ἀρετὴν ἀμφιέννυσο.

Ῥήματα εἰς -ω σχηματίζοντα ἀόφ. 6' κατὰ τὰ εἰς μι

Γνῶναι, δῆναι, ῥῆναι, ἀλῶναι, βιδῶναι, ἀποδρᾶναι, βῆναι.

31.

1. Σύγγνωθί μοι, ὦ πάτερ. 2. Εἰς τί καταδύς τοῦ κόσμου μέρος καὶ ἀποκρύψας σεαυτὸν πιστεύεις τὸν θεὸν ἀποπεφευγῆναι ; 3. Ὁ δοῦλος ἀπέδρα τὸν δεσπότην. 4. Οἱ στρατηγοὶ ἔγνωσαν τοῖς πολίταις βοηθεῖν. 5. Ἐγένετο σφοδρὸς χειμῶν, ἡ δὲ ναῦς ἐκινδύνευσε καταδῦναι. 6. Ὑβρις κακὸν μέγιστον ἀνθρώποις ἔφθ. 7. Οἱ πολέμοι γνόντες ὅτι οὐ δύναιντο ἐλεῖν τὴν πόλιν, ἀπεχώρησαν. 8. Ἐφοβήθημεν μὴ ἀλοίη ἡ πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων. 9. Ὅς ἂν ἀλῶ κλέπτων δίκην δότω. 10. Ὁ τῶν φιλαργύρων πλοῦτος, ὥσπερ ὁ ἥλιος καταδύς εἰς τὴν θάλασσαν, οὐδένα τῶν ζώντων εὐφραίνει. 11. Ἀρτάβαζος ἐν Πλαταιαῖς γνοὺς ὅπως τὰ πράγματα ἀποθήσεται ἀπέδρα ἐκ τῆς μάχης ἔχων τέτταρας μυριάδας Περσῶν. 12. Ἀνέβην ἐπὶ τὸ ὄρος.

Ῥήματα κατὰ τὸ ἴδιον.

Ὀνίνημι, πίμπλημι, πίμπρημι, ἄγαμαι, ἐπίσταμαι, κρέμαμαι, δύναμαι, ἐπιοίουν.

32.

1. Ἐπαμεινώνδας ἐρωτηθεὶς τί ὀνίναται ὁ ἄγαμος, ἔφη· «τὸ μὴ ὀκνεῖν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν». 2. Διφθέρας ἐνεπίμπλασαν οἱ πολέμοι χόρτου κούφου. 3. Οἱ ἐχθροὶ ἐνεπίμπρασαν τὰς οἰκίας. 4. Τί ἄγασθε Περικλέους; ἀγάμεθα τὴν τοῦ λέγειν δεινότητα. 5. Τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης οὐκ ἐπίστασαι φέρειν. 6. Πολλοὶ οὐ δύνανται τῶν ἡδονῶν κρατεῖν. 7. Οὐδὲν συμφέρει τοῖς ἀνθρώποις τὸ πλουτεῖν, ἐὰν μὴ ἐπίστωνται χρῆσθαι τῷ πλούτῳ. 8. Τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεως ἄλσει κρεμῆμενον. 9. Πόσου ἐπρίω τὴν οἰκίαν; δισχιλίων δραχμῶν.

Τὸ ῥῆμα εἰμί.

33.

1. Ἄττα ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖς μέλει. 2. Δίκαιος ἴσθι, ἵνα καὶ δικαίων τύχης. 3. Βίας παρούσης οὐδὲν ἰσχύει νόμος. 4. Ἄπας λόγος, ἂν ἀπῆ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. 5. Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως. 6. Ἐνθυμοῦ νέος ὢν, ὡς γέρον ἔση ποτέ. 7. Κῦρος ἔλεγεν ὅτι ἡ ὁδὸς ἔσοιτο πρὸς βασιλέα μέγαν εἰς Βαβυλῶνα. 8. Οὐκ ἔξεστί μοι περὶ τοῦ πράγματος λέγειν. 9. Ἄρχοντα δεῖ τῶν ἀρχομένων ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὡς βέλτιστοι ἔσονται. 10. Αὐριον Σωκράτει συνεσόμεθα. 11. Ἔστε δίκαιοι. 12. Σύνοισθι δεῖ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἀγαθὸς ἔση. 13. Οἱ μὲν πολέμοι τῷ πλᾶθει περίεισιν, ἡμεῖς δὲ τῇ εὐψυχίᾳ περιεσόμεθα. 14. Φῶς εἰ μὴ εἶχομεν, ὅμοιοι τοῖς τυφλοῖς ἂν ἦμεν. 15. Φιλόπονος ἴσθι καὶ κτήσῃ βίον καλόν. 16. Θεοὶ μάρτυρες ἔστων.

Τὸ ῥῆμα εἶμι.

34.

1. Ἵσμεν, ὦ φίλοι. 2. Χάριν σοι μᾶλλον ἔξω, ὅσῳ ἂν πλεονάκας εἰσῆς ὡς ἐμέ. 3. Τίς εἶ καὶ ποῖ ἄπει; 4. Ὅποι ἂν ἀεὶ, φίλε, ἴης, ἐψόμεθά σοι. 5. Ἀπιθι ἐνθένδε ὡς τάχιστα. 6. Ὅποτε προσίοιμεν, οἱ ἀντίπαλοι ἔφευγον. 7. Βουλόμεθα ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας. 8. Λάκαινά τις τῷ νιῶ προΐοντι ἐπὶ πόλεμον παραδιδούσα τὴν ἀσπίδα, ἔφη· «ταύτην ὁ πατήρ σου ἀεὶ ἔσφζε, καὶ σὺ οὖν ταύτην σῶζε ἢ μὴ ἴσθι». 9. Αὔριον ἴασι τῶν γνωρίμων τινὲς πρὸς ἡμᾶς. 10. Ὁ Κέρβερος κύων ἡμερος ἦν, εἴ τις εἰς Ἄδου εἰσίοι, ἐξιέναι δ' οὐδένα εἶα. 11. Πάντες οἱ ποταμοὶ προΐουσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίνονται. 12. Περιήειν ζιτῶν ἡμᾶς. 13. Πολλοὶ παῖδες, ὅταν παρίωσι, τοὺς τῶν δένδρων καρπούς λίθοις καταβάλλουσιν. 14. Ἀλώπνηξ στᾶσα ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου τοῦ λέοντος εἶπεν· «ὄρω ἴχνη πολλῶν μὲν εἰσιόντων, ὀλίγων δὲ ἐξιόντων». 15. Ἴτω τὰ πράγματα ὅπῃ τῷ θεῷ φίλον. 16. Ἐγῶγε μετὰ φίλου ἐταίρου κᾶν (=καὶ ἂν) διὰ πυρὸς ἴοιμι. 17. Ἐπιόντων Περσῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐβουλεύοντο τειχίσαι τὴν Σπάρτην. 18. Ἀντισθένης οἰκῶν ἐν Πειραιεῖ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀνήει εἰς ἄστῦ συνεσόμενος Σωκράτει. 19. Διανοεῖ παριέναι συμβουλευέσων τοῖς Ἀθηναίοις; 20. Ὅ,τι ἂν ἀπὸ ταύτομάτου ἐπῆ μοι, συμβουλεύσω ὑμῖν. 21. Εἰς τὴν ἐπιούσαν ἐκκλησίαν ψηφιοῦμεθα. 22. Τὴν Ἑλλάδα περιήειν γράμματα μαθησόμενος. 23. Ἐὰν μὴ ἀντεπεξίωσιν οἱ ἐχθροί, οἱ ἡμέτεροι ἀπίασιν.

Φημί, κεῖμαι, κάθημαι.

35.

1. Ἦκούσαμεν τοῦ πρεσβευτοῦ, ὅτι βασιλεὺς φαίν τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις εἶναι ἑαυτοῦ. 2. Φαμὲν τὰ χρήματα κλαπῆναι ὑπὸ τοῦ οἰκέτου. 3. Ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν τῷ

πολλὰ κεκτῆσθαι ἐστίν, ἀλλ' ἐν τῷ τὴν ψυχὴν εὖ διακεῖσθαι. 4. Δυσκόλῳ ἰατρῷ προσελθόν τις εἶπεν· «σοφιστά, κείσθαι οὐ δύναμαι οὐδὲ ἐστάναι, ἀλλ' οὐδὲ καθῆσθαι». Καὶ ὁ ἰατρὸς εἶπεν· «οὐδὲν σοι λέλειπται ἢ κρεμασθῆναι». 5. Δράκοντες καὶ γλαυκὲς ἀνέκειντο τῇ Ἀθηνᾷ. 6. Τῷ τὸ σῶμα κακῶς διακειμένῳ τοῦ ἰωμένου χρεία ἐστί, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν τοῦ παραμυθουμένου. 7. Οἰκίας οὐδὲν ἂν ὄφελος εἴη, εἰ τὰ ἄνω καλῶς ἔχοι, μὴ ὑποκειμένων οἶων δεῖ θεμελίω. 8. Καθῆστο ὁ Ζεὺς ἐπὶ θρόνου μεγαλοπρεποῦ.

Παρακείμενοι κατὰ τὰ εἰς -μι.

Τέθνηκα, δέδοικα, οἶδα καὶ βέβηκα.

36.

1. Οἱ πονηροὶ μᾶλλον τῶν ἀγαθῶν τὸν θάνατον δεδίασιν, εἰκότως. 2. Μυριάκις τεθνάναι κρεῖττον ἢ τὴν πατριδα προδοῦναι. 3. Οἱ πολῖται τὸν ψόγον μᾶλλον ἢ τὸν νόμον δεδίασιν. 4. Τὸν θάνατον δεδιέναι τῷ σοφῷ οὐ πρόπει. 5. Οἰδίπους τῷ πατρὶ ἀπαντήσας ἀπέκτεινεν, οὐκ εἰδὼς πατέρα ὄντα. 6. Σωκράτης τοῖς θεοῖς πύχετο ἀπλῶς τὰ ἀγαθὰ διδόναι· θεοὺς γὰρ μάλιστα ἔλεγεν εἰδέναι ὅ,τι ἀγαθὸν εἶναι. 7. Δημοσθένης πρὸς κλέπτην λέγοντα «οὐκ ἤδη ὅτι σὸν ἐστίν, ὅτι δέ, ἔρη, σὸν οὐκ ἐστίν, ἤδεισθα». 8. Τῷ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον συνειδῶτι ἠδεῖα ἐλπίς ἀεὶ πάρεστιν. 9. Σωκράτης ἔλεγε τοῦτο εἰδέναι ὅτι οὐδὲν εἰδεῖν. 10. Τὰ πράγματα κακῶς ἀποβέβηκεν.

Ἀριθμητικά.

α) Ἀπόλυτα καὶ τακτικά.

37.

1. Κατ' Ἀριστοτέλην φίλος ἐστὶ μία ψυχὴ ἐν δυοῖν σωματίοι. 2. Εὐφράτης ποταμὸς ἐστὶ τὸ εὖρος τεττάρων σταδίων. 3. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς προστάτης ἦν τῆς σχολῆς ἐτη δυοῖν δέοντα πεντήκοντα. 4. Ὁ παρασάγγης, περσικὸν

μέτρον, ἔχει τριάκοντα στάδια ἢ πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίους καὶ ὀκτακισχιλίους καὶ μυρίουσ πόδας. 5. Πλάτων ἐτελεύτησε τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος. 6. Οἱ Σπάρτης γέροντες δυοῖν δέοντες τριάκοντα ἦσαν. 7. Ἀλέξανδρος ἐπὶ Πέρσας στρατεύων τρισμυρίουσ πεζοὺσ καὶ πεντακισχιλίους ἰππέασ ἦγεν. 8. Οἱ Περσῶν παῖδες ἀπὸ πέντε ἐτῶν μέχρι τεσσάρων καὶ εἴκοσι μόνον τρία ἐπαιδεύοντο, τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ ἀληθεύειν. 9. Τὸ στάδιον ἔχει πέντε καὶ εἴκοσι καὶ ἑξακοσίους πόδας. 10. Κῦρος ἐστρατεύετο ἐπ' Ἀρταξέρξην ἔχων ὀπλίτας μὲν μυρίουσ καὶ χιλίους, πελταστάσ δὲ δισχιλίους. 11. Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησε τῇ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, βιοτεύσασ μὲν δύο καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ὀκτὼ μῆνας, βασιλεύσασ δὲ δώδεκα ἔτη καὶ ὀκτὼ μῆνας.

6.) Χρονικά, πολλαπλασιαστικά, διανεμητικά, οὐδιαστικά
καὶ ἐπισηήματα

38.

1. Δευτεραῖος ἀφικνοῦμαι. 2. Διπλᾶ ἀγαθὰ ἐστὶ, τὰ μὲν ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα. 3. Κατὰ δύο ἐπορεύθημεν ἀνὰ πέντε παρασάγγασ. 4. Ὁ τοῦ σίτου καρπὸς πολλακίς δεκαπλάσιος καὶ πεντεκαϊδεκαπλάσιος καὶ εἰκοσαπλάσιος. 5. Εἶδομεν τριάκοντα μυριάδας στρατιᾶσ. 6. Ἐν τῇ ἐν Πλαταιαῖσ μάχῃ ἦν ὁ σύμπασ ἀριθμὸς τῶν μὲν Ἑλλήνων εἰς δέκα μυριάδας, τῶν δὲ βαρβάρων εἰς πεντήκοντα. 7. Οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δίς, ἀλλὰ πολλακίς ἐσώσαμεν ὑμᾶσ. 8. Τὰ δίς δύο ἐστὶ τέτταρα, τὰ τετράκις τέτταρά ἐστὶν ἑκκαῖδεκα.

Ἄνωμαλα ῥήματα.

Τὰ εἰς -νω καὶ τὰ ἀφικνοῦμαι καὶ ὑπισχνοῦμαι.

Δάκνω, κάμνω, τέμνω, τίνω, φθάνω, ἐλαίνω.

39.

1. Ὁ λαγὼς ὑπὸ τοῦ κυνὸς ἐδίχθη. 2. Μὴ κάμης φί-

λον ἄνδρα εὐεργετῶν. 3. Οἱ Ἕλληνες στρατηγοὶ ἀποτυμ-
θέντες τὰς κεφαλὰς ἐτελεύτησαν. 4. Βαρέως ἀπέτισαν
τὴν ὕβριν οἱ Πεισιστρατίδαι, Ἴππαρχος μὲν ἀποθανών,
Ἴππίας δὲ τῆς πόλεως ἀπελαθεὶς. 5. Τῶν Περσῶν οὐδεὶς
ἀπελήλαται τιμῶν καὶ ἀρχῶν. 6. Οἱ πολῖται ἔφθασαν τοὺς
πολεμίους εἰς τὴν πόλιν φυγόντες. 7. Φθῆσονται οἱ ἐχθροὶ
ἡμᾶς κακῶς ποιήσαντες. 8. Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην οἱ
Πέρσαι περιέπλεον τὸ Σούνιον, βουλόμενοι φθῆναι τοὺς
Ἀθηναίους ἀφικόμενοι εἰς τὸ ἄστυ· οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐβοή-
θησαν εἰς τὸ ἄστυ καὶ ἔφθασαν ἀφικόμενοι, πρὶν τοὺς βαρ-
βάρους ἥκειν. 9. Τί ὑποσχέσεσθε ἡμῖν; 10. Ἀλκιβιάδης
ἀπέτεμε τὴν τοῦ κυνὸς οὐράν.

Τὰ εἰς -ανω ῥήματα.

Αὐξάνω, ἀπεχθάνομαι, αἰσθάνομαι, ἀμαρτάνω, καταδαρθάνω.

40.

1. Μέγας ἐκ μικροῦ Φίλιππος νύξεται. 2. Πολλοὶ δε-
διότες μὴ ἀπέχθωνται κρύπτουσι τὴν ἀλήθειαν. 3. Ταῦτα
λέγοντες ἀπεχθήσεσθε ἡμῖν. 4. Ἀπίχθημαι τοῖς πολλοῖς
τῶν πολιτῶν. 5. Ἐκπολιορκήσαντος Κύρου Βαβυλῶνα οἱ
ἐν μέσῳ οἰκοῦντες οὐκ ἤσθοντο. 6. Ἀμαρτίσεσθε τοῦ σκο-
ποῦ. 7. Ἐξημάρτηκας εἰς ἐμὲ αὐτόν. 8. Οἱ φίλοι βραχὺν
χρόνον κατέδαρθον. 9. Καταδαρθηκῶς ἀνέστην.

Χ ῥήματα εἰς -ανω λαμβάνοντα καὶ ἔτερον ν πρὸ τοῦ χαρακτῆρος.

Λαμβάνω, μανθάνω, λανθάνω, λαγχάνω, πυνθάνομαι, τυγχάνω.

41.

1. Τὴν ἀξίαν δίκην εἰλήφασιν οἱ κλέπται παρ' ἡμῶν.
2. Θεμιστοκλῆς ἔλεγεν ὅτι ἄδειν μὲν καὶ καθαρίζειν οὐ με-
μάθηκε, πόλιν δ' αὐξῆσαι ἐπίσταται. 3. Λύσειν διὰ τέλους
μὴ δοκεῖτω ὁ πονηρός. 4. Θεὸν ἐπιορκῶν μὴ δόκει λελη-
θῆναι. 5. Τῆς εὐεργεσίας οὐκ ἐπιλήσομαι. 6. Οὐκ ἐπε-

λαθόμεν ὑμῶν. 7. Δέδοικα μὴ λάθῃς με προσπεσών. 8. Λέληθές σε ὅτι μητρὸς καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρίς ; 9. Δημοσθένης ἔλαχε τειχοποιός. 10. Ἔστικα πειυσόμενος ὅπως ἡ μάχη ἀποδέδῃκεν. 11. Πέπυσμαι ὅτι οἱ Σπαρτιάται νενικήκασιν. 12. Οἱ Πελοποννήσιοι ἐπίθοντο Πύλον κατειλημμένον. 13. Δίκαια δράσας συμμάχου τεύξει θεοῦ. 14. Ἀρχῆς τετυχηκῶς ἴσθι ταύτης ἄξιος.

Ῥήματα προσλαμβάνοντα εἰς τὸ θέμα -ε ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις πλὴν τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Γίγνομαι, μάχομαι, δέω, δφείλω, χαίρω, ἐθέλω.

42.

1. Οἱ ἄνθρωποι μεταδιδόντες ἀλλήλοις, ὅταν τινὸς δεηθῶσι, πολὺ πλουσιώτεροι καὶ εὐδαιμονέστεροι γενήσονται. 2. Ὀλίγοι ὄντες μαχεῖσθε βασιλεῖ. 3. Τοὺς φόρους ὠφείλησα. 4. Ὀφειλήσεις ἡμῖν τὰ δανεισθέντα χρήματα. 5. Οὐ χαιρήσεις πολὺν χρόνον. 6. Οὐκ ἠθελῆκαμεν παραδοῦναι τὸν αἰχμάλωτον. 7. Ἐθελήσειεν ἂν Σωκράτης ἡμῖν διαλεχθῆναι ; 8. Οὐδὲν ἀνδρείας δεπσόμεθα, ἐὰν δίκαιοι πάντες γινώμεθα.

Νέμω, μέλει, μέλλω, οἶμαι, οἴχομαι, ἄχθομαι, βούλομαι.

43.

1. Εὐκλεᾶ θάνατον τοῖς ἀνδρείοις μόνοις ἡ φύσις ἀπονεμένεικεν. 2. Οὐδέποτε μετεμέλησέ μοι σιγήσαντι, φθεγξαμένῳ δὲ πολλακίς. 3. Οὐ μελλήσομεν βοηθεῖν τοῖς συμμάχοις. 4. Οἰσόμεθα οὐ δικαίως ὑμᾶς πράττειν. 5. Οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ᾤθησαν δεῖν ἑτέροις τῆς σωτηρίας χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ σφίσιν αὐτοῖς τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας. 6. Λυθέντων τῶν νόμων ἡ πόλις ἡμῶν οἰχίσεται. 7. Μή μοι

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἀχθεσθῆτε, ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀχθέσομαι ὑμῖν. 8. Ἀχθεσθέντες οἱ πρέσβεις ἀπεκρίναντο. 9. Τί βουλήσεσθε προᾶξαι ;

Ῥήματα ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις ἀποβάλλοντα τὸ -ε τοῦ θέματος τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικού.

Δοκέω, ὠθέω.

44.

1. Ὑμεῖς δόξετε αἴτιοι τοῦ κακοῦ εἶναι. 2. Ἔδοξα πολλοὺς ὄραν. 3. Δέδοκται ὑμῖν ἀπιέναι. 4. Δίκαιοι ὄντες πῶς οὐ τὰ ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπωσόμεθα ; 5. Τοὺς βοήθειαν αἰτοῦντας οὐκ ἀπεωσάμεθα. 6. Εἶδον τοὺς Πέρσας ἐωσμένους. 7. Συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας οἱ ἀντίπαλοι ἐωθοῦντο, ἐμάχοντο, ἀπέκτεινον, ἀπέθνησκον. 8. Ἀπωσαμένων Ἑλλήνων τοὺς Πέρσας, ἀνέλαβον Ἀθηναῖοι ἀντὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὴν ἡγεμονίαν.

Ῥήματα ἐναρκτικὰ εἰς -σκω.

α'.) Ἄνευ ἀναδιπλασιασμοῦ.

Ἀλιόσκωμαι, ἀναλιόσκω, εὐριόσκω, ἀποθνήσκω.

45.

1. Ἡ πόλις ἐάλω ὑπὸ τῶν πολεμίων. 2. Ὁ στρατηγὸς ἔκλεισε τὰς πύλας καὶ ἐκήρυξεν, ὅστις ἂν ἀλῶ, ἔνδον ὦν ὅτι ἀποθανεῖται. 3. Ἦρα δύο δράκοντες ἀπέστειλεν Ἡρακλέα ἀναλώσοντε ἐτι βρέφος ὄντα. 4. Οὐδεὶς ἐγήρασεν ἀκρασίᾳ τὸν βίον καταναλώσας. 5. Χρήματα πλεῖστα κτησάμενοι οἱ πρόγονοι πάντα ὑπὲρ φιλοτιμίας ἀνήλωσαν. 6. Ἴσως θαυμάσεις πῶς ἐγὼ ἀνήλωκα τὰ χρήματα. 7. Τὰ ἐπιτήδεια ὑφ' ἡμῶν ἀνήλωται, τὰ δὲ χρήματα ταχέως ἀναλωθήσεται. 8. Πάντες ἔλεγον ὅτι ἀποθανούμεθα καὶ ὁ ἄρχων ὅτι τεθναίη. 9. Λέγεις μέγα ἀγαθὸν εὐρηκέναι. 10. Καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν τῇ πόλει εὐρησόμεθα.

6.) Μετ' ἀναδιπλασιασμοῦ
Ἀναμνήσκω, γιγνώσκω, ἀποδιδράσκω.

46.

1. Ἀναμνήσω ὑμᾶς τοὺς τῶν προγόνων κινδύνους. 2. Ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέσῃ, Εὐριπίδου μνήσθητι «οὐκ ἔστιν, ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ». 3. Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, Ἀπολλοδώρου λέγοντος αὐτῷ, ἀδίκως σου θάνατον κατέγνωσαν Ἀθηναῖοι, γελάσας εἶπεν· σὺ δ' ἐπεθύμεις δικαίως; 4. Μῶρος ἰατρῶ ἐντυχὼν, σύγγνωθί μοι, ἔφη, καὶ μὴ μοι μέμνη ὅτι οὐκ ἐνόσησα. 5. Μυθόθεν ἐπαίνει πρὶν ἂν σαφῶς γνῶς. 6. Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς οἱ στρατηγοί, ἀλλ' εὖ μέντοι ἐπιστάσθων ὅτι οὔτε ἀποδεδράκασιν οὔτε ἀποπεφεύγασιν. 7. Μέννημαι εὖ ψήσας τοὺς πολίτας. 8. Τὰ ἀνδράποδα ἀπέδρα ὑμᾶς.

Ῥήματα ἐκ διαφόρων θεμάτων.

Αἰρέω, ἔρχομαι, ἐσθίω, ἔπομαι, ἔχω.

47.

1. Ἐγὼ εἶλον τὸν δοῦλον κλέπτοντα. 2. Οἱ Ἀθηναῖοι εἶλοντο Θεμιστοκλέα στρατηγόν. 3. Οἱ Θραῖκες ἐδούλοντο ἀφαιρεῖσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Ἑλλήνας τὴν γῆν. 4. Ὡς συνελόντι εἰπεῖν οὐδὲν ἀληθὲς εἶπερ. 5. Ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύῃς, ἄμεινον περὶ τῶν μελλόντων βουλευέσῃ. 6. Ἐνιοὶ φασιν ἐν Διδύμῃ εὐρεῖν ὅσα βροῶν, αἱ ὑπ' ὄψεων ἦσαν κατεδιδεσμένα. 7. Ἐψόμεθά σοι καὶ πάντας τοὺς κινδύνους συνυποσπνοόμεθα. 8. Τῶν φίλων ἀπειχόμεθα. 9. Διέσχομεν ἀλλήλων τρία στάδια. 10. Οὐχ ὑποσχησόμεθα δῶρα δώσειν ὑμῖν.

Ὅρω, πάσχω, πίνω, πίπτω, τρέχω, φέρω.

48.

1. Θρασὺς ὢν ὑφ' ἀπάντων ὄψαι. 2. Φημί οὐ περιόψεσθαι ὑμᾶς. 3. Πονηρὸς ἔστιν ὁ ἐπιλανθανόμενος ὢν ὑπ'

ἄλλου εὖ ἔπαθεν. 4. Οὐ πίομαι τὸν οἶνον. 5. Ἐξ ἀπροσδοκίτου τοῖς πολεμίοις ἐνέπεσε τὸ Ἑλληνικόν. 6. Δραμοῦμεθα πρὸς βοήθειαν ὑμῶν. 7. Ἡρακλῆς τῆ ῥώμῃ πολλῷ τῶν ἀνθρώπων διενήνοχεν. 8. Ἐνεγκε λύπην καὶ βλάβην ἐρρωμένως. 9. Ἡ ψῆφος μεθ' ὄρκου ἐνίνεκται. 10. Οὐκ ἐνόμιζον δυνατὸν ἔσσεσθαι ὑμᾶς τὸν ὑστερον ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν.

Ἀγορεύω, λέγω, φημί.

49.

1. Τὸ ἐκ τῶν γυμνασίων ἀγαθὸν οἱ πάλοι νομοθέται κατιδόντες ἀπεῖπον μὲν τοῖς δούλοις γυμνάζεσθαι, προέτρεψαν δὲ τοὺς ἐλευθέρους. 2. Πρὸς εἰδότας ταῦτα λελέξεται (εἰρήσεται). 3. Δειίλεγμαί τούτοις τοῖς ἀνδράσιν. 4. Οἱ βάρβαροι πολὺν χρόνον διαλεχθέντες ἀλλήλοις ἀπῆλθον. 5. Ἀπειρῆκα τρέχων. 6. Ἀπεῖπον οἱ στρατηγοὶ τοῖς στρατιώταις μηδένα βάλλειν. 7. Πολλοὶ κακῶς εἶπον ὑμᾶς.

Ζῶ, καθίζω, καθίζομαι, καθέζομαι.

50.

1. Οὕτω πειρῶ ζῆν ὡς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. 2. Βεβίωταί μοι δικαίως. 3. Ἄριστα καὶ δικαιοτάτα ἂν ζώης, ἐάν, ἃ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμᾶς, αὐτὸς μὴ δοῇς. 4. Καθιοῦμεν τὸν στρατηγὸν εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλείου. 5. Καθίσαν οἱ ἡμέτεροι τὸ στράτευμα εἰς χωρίον ἐπιτίδειον. 6. Καθίζει με ὁ φίλος παρὰ σέ. 7. Λέγε μοι ὅπου καθιζήσομεθα. 8. Ἴκέται καθέζονται πρὸς τὰ ἱερά. 9. Ἐκαθέζετο ὁ παῖς παρὰ τοὺς πόδας μου.

Παίω, τίπτω, πατάσσω, πλῆττω.

51.

1. Ἐπαισα λόγῃ. 2. Πάισαντες καὶ πληγέντες ἀπώλεσθε. 3. Πολὺν ἰσχυρότερον ὑμῶν παῖσομεν. 4. Ἐξεπλάγη βα-

σιλεύς τῇ ἐφόδῳ τοῦ στρατεύματος. 5. Οἱ Ἕλληνες ἔθειον ἐπὶ τὰ ὄπλα ἐκπεπληγμένοι. 6. Τύπτεις τὸν ἄνδρα τὰς πληγὰς, ἐξ ὧν ἀπέθανεν. 7. Τύπτεσθε τῇ μάστιγι πεντήκοντα πληγὰς. 8. Ὁ πατάξας δεινότατος ἐν μάχῃ. 9. Ὑπὸ σοῦ ἐπλήγην καὶ ὑβρίσθην. 10. Ἠνάγκασας τὸν τε ἀμυνόμενον ἀντιτύπτειν τὸν τε πληγέντα πρὸς τὸν ἰατρὸν ἐλθεῖν. 11. Τὰ ὄργανα τὰ κρουόμενα εἴποις ἂν καὶ πλῆκτόμενα. 12. Βάλλε, παῖε τὸν μαρόν.

Πωλῶ, πιπράσκω, ἀποδίδουαι, ὄνουμαι.

52.

1. Ὅταν τις οἰκέτην πωλῇ, ἀποδίδεται τοῦ εὐρόντος. 2. Τὰ ἀνδράποδα ἐώνημαι, ἃ ἐπέπρατο. 3. Πρίω τὰ ἔρια. 4. Δόξαν χρημάτων οὐ ῥάδιον πρίασθαι. 5. Οὐδὲν ἐπωλεῖτο τῶν πολυτίμων. 6. Οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ φροντίζουσιν ὅ,τι ἐλάττονος πριάμενοι πλείονος ἀποδῶνται. 7. Ἀγνσίλαος ἔγνω τὰ ἄλλα πάντα πρᾶθῆναι. 8. Ὁ στρατηγὸς ἐκήρυξεν ὅτι ὅς ἂν ἀλῶ τῶν πολεμίων ὅτι πεπράσεται.

Σκοπῶ, σκοποῦμαι, δέκτομαι.

53.

1. Μὴ τὰ πόρρω σκόπει. 2. Σκοπεῖτε ὅπως τὰ πράγματα σωθήσεται. 3. Σκοπούμενος εὐρήσεις τὰ πράγματα οὕτως ἔχοντα. 4. Ὅρθῶς σκέψαι. 5. Ἐπιμελῶς τὰ πρὸς τὸ ἠπτάσθαι φέροντα σκεψόμεθα. 6. Ἦδη ποτὲ ἐσκεψώ εἰ τὸ λεγόμενον ἄδικον εἶναι δοκεῖ ; 7. Σκοποῦμαι πάντα. 8. Ἐπεμψα τῶν πιστῶν ἄνδρα σκεψόμενον τὰ ἔνδον τῆς πόλεως. 9. Ἐδοξέ μοι ὁ ἄνθρωπος ἐσκεμμένα λέγειν.

Ῥήματα ἀποθετικά

α'). Μέσα ἀποθετικά.

54.

1. Οὐκ ἂν δέξαισθε τὰ παραγγελλόμενα ; 2. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπελογήσατο ὁ ῥήτωρ. 3. Ὑμᾶς αὐτοὺς αἰτιάσασθε. 4. Ὑμεῖς ἐβιάσασθε τοὺς ἀνθρώπους. 5. Πολλὰ δῶρα ἐ-

δωρήσασθε ἡμῖν. 6. Ἐντειλάμεθα ὑμῖν πείθεσθαι τοῖς τῆς πατρίδος νόμοις. 7. Δεινὰ καὶ ἀσεβῆ εἰργάσω. 8. Πῶς ἂν ἰασαίμην τὸ σὸν σῶμα; 9. Μέγαν πλοῦτον τοῖς τέκνοις ἐκτίσω. 10. Καλῶς λογίσασθε. 11. Ἐλυμήνασθε τὰ πράγματα. 12. Μιμήσασθε τρόπους πατρὸς δικαίου. 13. Πάσας προφάσεις προφασίσασθε.

6'). Παθητικά ἀποθετικά.

55.

1. Τίς ἂν ἠσθεῖν τοῖς πεπραγμένοις; 2. Ἐγὼ ὑμᾶς ἠγάσθην. 3. Ἡδέσθημεν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους προδοῦναι τοὺς φίλους. 4. Μεγάλη σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους ἠμιλλήθητε. 5. Ἡρνήθητε μὴ γινώσκειν. 6. Οὐκ ἠβουλήθητε πιστεῦναι ἡμῖν. 7. Διενούθης προστατεύειν τῆς πόλεως; 8. Ποιήσομεν οὕτως ὅπως ἂν δυνηθῶμεν. 9. Οἱ θεοὶ οὐκ ἠναντιώθησαν ἡμῖν. 10. Οἶμαι αὐτόν σε τοὺς λόγους μου ἐνθυμηθῆναι. 11. Τῶν νέων ἐπιμεληθῶμεν, ὅπως ἔσονται ἄριστοι. 12. Ἰθὺν δεῖν καταλιπεῖν μνημεῖον τῆς ἐμαυτοῦ ἀρετῆς. 13. Ὑμεῖς πάνυ ἂν φιλοτιμηθεῖτε φίλω μοι χρῆσθαι.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προθέσεις

α'). Μονόπτωτοι.

56.

1. Ξενοφῶν ἠρέθη ἄρχων ἀντὶ Προξένου. 2. Ἀπὸ θαλάττης πορεύομαι. 3. Θεὸς ἐστὶν ὁ σῶζων ἡμᾶς ἐκ παντὸς κινδύνου. 4. Πρὸ αὐτοῦ βασιλέως τεταγμένοι ἦμεν. 5. Δοκεῖ βέλτιον εἶναι ἐν τῷ χειμῶνι παχέα ἱμάτια φορεῖν. 6. Βασιλεὺς οὖν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται. 7. Εἰς Ἑλλήσποντον εἰσέπλευσεν ἡ ναῦς. 8. Ἀνὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν εἰρήνη ἐστίν.

6'). Δίπτωτοι.

57.

1. Τιτρώσκω τὸν πολέμιον διὰ τοῦ θώρακος. 2. Δι' ἡμᾶς

ἔχετε τὴν χώραν. 3. Εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν τίς καθ' ἡμῶν ; 4. Κατὰ τὸν νόμον κρινοῦσιν οἱ δικασταί. 5. Ἐνίκων οἱ ἡμέτεροι τὸ καθ' ἑαυτούς. 6. Μετὰ παρρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους. 7. Δαρεῖος μετὰ Καμβύσην Περσῶν ἐβασίλευσεν. 8. Ὁ ἥλιος τοῦ θέρους ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν στεγῶν πορευόμενος σκιὰν παρέχει. 9. Τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων ;

γ'). Τρίτωτοι.

58.

1. Τεθίρακα ἀμφὶ τὰ ὄρια. 2. Οἱ Ἀθηναῖοι πολλὰς ἐπὶ τῆς ἡπείρου πόλεις ἔκτισαν. 3. Οἱ Θρᾷκες τὰς ἀλωπεκίδας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φθοροῦσι καὶ τοῖς ὄσιν. 4. Ἀνέβην ἐπὶ τὸν ἵππον. 5. Αὐτόμολοι ἀπήγγελλόν μοι περὶ τῆς στρατιᾶς. 6. Οἱ Πέρσαι εἶχον στρεπτοὺς περὶ τοῖς τραχήλοις. 7. Ἡ βασιλεία εἶχε φυλακὴν περὶ αὐτήν. 8. Παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. 9. Θανμαστότατος παρὰ πᾶσι νομίζεται Φίλιππος. 10. Πολλὰ διδάσκεσθαι ἐθέλω ὑπὸ χρηστῶν μόνον. 11. Τὰ ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῷ οὐρανῷ ἐστίν. 12. Ἀπύλομεν ὑπὸ τὰ δένδρα. 13. Πρὸς τοῦ ποταμοῦ τὰ ὑποζύγια εἶχομεν. 14. Πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ κεῖται πόλις. 15. Πόλεμος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις πρὸς Πελοποννησίους.

Ἐπιροήματα

59.

(τοπικά). 1. Ἀγρόθι διατρίβω. 2. Αὐτοῦ ἐμείναμεν. 3. Ἀθήνησι καλὰ ἱερὰ ἦν. 4. Πόθεν ἔρχει ; οἴκοθεν. 5. Οἴκαδε πορεύομαι. 6. Ἐρχομαι Θύβαζε. 7. Ἄλλοθεν ἄλλος προσήει.

(τροπικά), 8. Σπεῦδε βραδέως. 9. Ἀμαχητὶ εἴλομεν τὴν πόλιν. 10. Κρύβδην ὑψηζόμεθα. 11. Ἀγεληδὸν πέτονται αἱ μέλισσαι.

(χρονικά), 12. Ἄρτι ἐπελαύμην. 13. Ὅψε ἀφίκου.

(ποδοτικά), 14. Σφόδρα λυπούμεθα. 15. Ἦκιστα προσήκει ὑμῖν. 16. Πολλάκις εἰρήκαμεν.

ΤΜΗΜΑ Β'

Συνηρημένα οὐσιαστικά τῆς Α' κλίσεως.

1.

1. Ὁ Ἑρμῆς τὰς ψυχὰς εἰς τὸν Ἄδην ὁδηγεῖ¹. 2. Ἡ ἐλαία δωρεὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἦτο, ἡ δὲ λύρα τοῦ Ἑρμοῦ. 3. Τοῦ Ἑρμοῦ πολλαὶ εἰς² τὰς ἀγορὰς καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς στῆλαι ἦσαν, (δῆλ.) οἱ Ἑρμαί. 4. Τὸ δέρμα³ τῆς ἀλώπεκος λέγεται ἀλωπεκῆ. 5. Αἱ παρθέναι φέρουσιν εἰς τὴν⁴ Ἀθηνᾶν λαμπρὰ δῶρα.

Συνηρημένα οὐσιαστικά τῆς Β' κλίσεως.

2.

1. Τὰ ὀστέα τῶν ἵππων καὶ τῶν ταύρων ἰσχυρὰ εἶνε. 2. Ὁ περὶ πλους Σικελίας τῆς νήσου ὀκτὼ ἡμερῶν ἦτο. 3. Ὅταν βορρᾶς πνέη, καλὰ ταξείδια¹ εἶνε εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ Πόντου. 4. Ὁ Χαρίλαος ἦτο υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ² τοῦ Λυκούργου, τοῦ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτου. 5. Τί ἔχεις ἐντός³ τῶν κανίστρων;

Ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς τῶν ὀνομάτων.

3.

1. Ὁ Ἄλυς ποταμὸς (κατὰ) τὸ πλάτος¹ εἶνε δύο σταδίων. 2. Ἀδύγατον εἶνε εἰς δύο δεσπότας γὰ² δουλειᾷ (τις). 3. Ἡρόδωρος ὁ Μεγαρεὺς σαλπίζων συγχρόνως³ διὰ⁴ δύο σαλπίγγων ἐνίκησε πολλὰς. 4. Τί εἶνε φιλία; Μία ψυχὴ ἐντός⁵ δύο σωμάτων. 5. Οἱ δύο παῖδες τοῦ Ξενοφῶντος ἐν Σπάρτῃ ἐπαιδεύθησαν. 6. Εἶμαι κριτὴς δύο φίλων. 7. Οἱ δύο παῖδές μου ἐπαιδεύθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου.

Οὐσιαστικά τῆς Β' Ἀττικῆς κλίσεως.

4.

1. Εἰς τοὺς θεοὺς¹ ὠραῖοι ναοί² κτίζονται. 2. Ἡ ἀλήθεια πολ-
λάκις δὲν ἀρέσκει εἰς τὸν λαόν³. 3. Τὰ ἀνάκτορα⁴ ὠραῖα ἀνώγεια⁵
ἔχουσιν. 4. Οἱ δειλοὶ πρὸς τοὺς λαγοὺς⁶ εἶνε ὅμοιοι. 5. Ἡ τοῦ ἐν
Δελφοῖς ναοῦ πολυτέλεια μεγάλη ἦτο. 6. Ἐν Ἀθήναις ὠραῖοι ναοὶ
ἦσαν καὶ ἐν τοῖς ναοῖς ἀγάλματα.

Ἐπίθετα δυνηρομένα τῆς Α' καὶ Β' κλίσεως.

3.

1. Τὸν εὐνοϊκὸν¹ φίλον ἀγαπῶ. 2. Νὰ μὴ φιλονικῆς² πρὸς τοὺς
ἀνοήτους. 3. Ἡ βασίλισσα³ εἰς τὸν νέον ποιητὴν εὐνοϊκὴ εἶνε. 4.
Αἱ Μοῦσαι εἰς τοὺς ποιητὰς εὐνοϊκαὶ εἶνε. 5. Τοὺς εὐνοϊκοὺς καὶ πι-
στοὺς (ἐκ) τῶν φίλων οὐχὶ ἐκ τῶν λόγων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων γνω-
ρίζομεν⁴. 6. Αἱ χρυσαῖ κλίνας δὲν παρέχουσιν ὕπνον, ἀλλὰ τὰ ἔργα
καὶ οἱ κόποι⁵. 7. Αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν ἢ ξύλιναί ἢ ἐκ σιδήρου⁶ ἢ ἐκ
χαλκοῦ⁷ εἶνε. 8. Ἀπλῆ ἦτο ἐν Σπάρτῃ ἢ τῶν παίδων παιδεία.

Ἐπίθετα τῆς Β' Ἀττικῆς κλίσεως.

6.

1. Νὰ εὐχῆσαι εἰς τὸν εὐμενῆ¹ θεόν. 2. Οἱ ἄνδρες! λαμβάνου-
σιν ἔπαινον μὴ γηράσκοντα². 3. Ὁ τοῦ ἀνθρώπου βίος γεμᾶτος³ κό-
πων εἶνε. 4. Οὗτοι οἱ στρατιῶται εἶνε ἀξιοὶ ἐπαινοῦ μὴ γηράσκον-
τος. 5. Οἱ θεοὶ δὲν εἶναι εὐμενεῖς εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον.

Ἀνώματα οὐσιαστικά τῆς Γ' κλίσεως.

7.

1. Εἰς τὰς¹ γυναῖκας καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας οἱ τῶν παίδων λόγοι
γέλωτα παρέχουσιν. 2. Διὰ¹ μὲν τῶν χειρῶν ἐργαζόμεθα, διὰ δὲ τῶν
ποδῶν βαδίζομεν, διὰ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν βλέπομεν², διὰ δὲ τῶν ὠ-
των ἀκούομεν, διὰ δὲ τῆς ῥίνος ὀσφραϊνόμεθα. 3. Καθὼς³ διὰ τοῦ¹
γάλακτος ἢ γυνῆ, οὕτως ἢ παιδεία τὸν ἄνθρωπον τρέφει διὰ τῆς μα-

θήσεως. 4. Οἱ λύκοι πρὸς¹ τοὺς κύνας ὅμοιοι εἶνε. 5. Ὁ ὀπλίτης τὰς κνημίδας ἔχει περίξ⁴ τῶν γονάτων. 6. Οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς πρέσβεις ἐντὸς⁵ πολεμικῶν πλοίων πέμπουσιν. 7. Οἱ ὀπλίται τὰ μὲν δόρατα εἰς⁵ τὰς δεξιὰς, τὰς δὲ ἀσπίδας εἰς τὰς ἀριστεράς χεῖρας ἔχουσιν. 8. Οἱ ποιηταὶ τὰς μάχας λέγουσιν Ἄρεως ἔργα. 9. Οἱ γέροντες εἶνε ἀσθενεῖς κατὰ τὰ γόνατα¹.

Ἄντωννυμῖαι καὶ ἰδίᾳ δυσχετικαί.

Συσχετικὰ ἐπιφροήματα.

8.

1. Δὲν ὑπάρχει¹ οὐδεὶς, ὅστις δὲν εἶνε φίλος εἰς τὸν ἑαυτὸν του. 2. Ὅποιος εἶνε ὁ κύριος,² τοιοῦτος καὶ ὁ δούλος. 3. Πόσους ἔχετε ἱππεῖς; τοσοῦτους, ὅσους καὶ οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ καλλιτέρους. 4. Τὰς τῶν θεῶν τύχας ὅστις φέρει ἄριστα, οὗτος εἶνε σοφὸς ἀνὴρ. 5. Ὅσο ἀνωτέρα³ εἶνε ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος, τοσοῦτω καὶ οἱ ἀγῶνες τῶν ψυχῶν ἀνωτεροί³ εἶνε ἢ τῶν σωμάτων. 6. Ὅποιος εἶσαι, τοιαῦτα εὐχέσαι καὶ ἐλπίζεις. 7. Ὅσο μεγαλειτέρα ἡ εὐτυχία, τοσοῦτω ἐπισφαλεστέρα εἶνε. 8. Ἡ εὐσέβεια τοσοῦτον τῶν ἄλλων ἀρετῶν ὑπερέχει,⁴ ὅσον καὶ οἱ θεοὶ τῶν θνητῶν ἐν πᾶσι πρωτεύουσιν. 9. Καὶ εὐτύχημα μέγα καὶ συμφορὰ μεγάλη ἀποδεικνύει⁵ τοὺς ἀνθρώπους ὅποιοι ἀκριβῶς⁶ εἶνε. 10. Ποῖος ἐκ τῶν δύο⁷ ὀνομάζεται Πυλάδης; ἐγώ. Πόσων ἐτῶν⁸ εἶσαι; εἴκοσιν. Ἀπὸ ποῦ⁹ εἶσαι; Ἑλλην. 11. Ποῖος ἐκ τῶν δύο εἶνε ἐπιμελέστερος σὺ ἢ ὁ φίλος σου; οὔτε ὁ εἰς οὔτε ὁ ἄλλος¹⁰. Καθεὶς ἐκ τῶν δύο¹¹ ἔχει τὴν αὐτὴν ἐπιμελειαν. 12. Πόθεν ἔρχεσαι; ἐντεῦθεν ὅθεν καὶ σύ. 13. Ποῦ εἶνε ὁ φίλος; ἐκεῖ, ὅπου καὶ χθὲς ἦτο. 14. Οὔτως¹² λέγεις, ὅπως¹² θέλεις.

Ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς τῶν ὄνυμάτων.

9.

1. Ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁ Πάτροκλος ἐν τῇ Πηλέως οἰκίᾳ εἶχον παιδευθῆ. 2. Ὁ Καμβύσης καὶ ὁ Ξέρξης ἐπεθύμησαν¹ δόξαν καὶ τιμὴν, ἀδόξως δὲ ἀπέθανον. 3. Οἱ δύο Ἀτρεΐδαι² ἐτιμῶντο. 4. Ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασίαζον. 5. Οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπὸ

τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου εἶχον παιδευθῆ. 6. Οἱ δύο οὗτοι μαθηταὶ ἄς ἔχωσι παιδευθῆ. 7. Ὑμεῖς οἱ δύο εἴθε νὰ ἔχητε φίλους πιστούς.

Ῥήματα ὑγοβληκτα.

α'. Ἐνεσθώς, παρατατικός, ενεργητικός καὶ μέδος μέλλων.

10.

1. Θὰ ἀποστείλωμεν πρέσβεις εἰς Ἀθήνας. 2. Θὰ μείνης ἐν τῇ πόλει ; 3. Γενναῖος μαχητὴς οὐδέποτε θὰ κατασχύνη τὰ δπλα. 4. Τοὺς πολεμίους ἀνδρείως θὰ ἀποκρούσωμεν.¹ 5. Τὸ σῶμα θὰ φρονέσῃς², ἀλλ' ὄχι τὴν ψυχὴν. 6. Τίς θὰ κρίνη τὰ δίκαια ; 7. Ὁμοσύντες ἰσχυροὶ θὰ μένωμεν. 8. Θὰ σε εὐφράνη ἡ δικαιοσύνη. 9. Νὰ μὴ φεύγητε τοὺς κόπους, ἀλλὰ νὰ ὑπομένητε. 10. Ἄς μὴ δέρνωμεν³ τὰ ζῶα. 11. Εἴθε νὰ ὑγιαίνητε καὶ νὰ εὐτυχῆτε. 12. Ἄς βοηθώμεν⁴ τοὺς φίλους. 13. Ταῦτα ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις πρὸς ἡμᾶς.

6'. Ἐνεργητικός καὶ μέδος ἀόριστος α'

11.

1. Δύσκολον¹ εἶνε νὰ διακρίνη (τις) τὸν κόλακα τοῦ φίλου. 2. Εἴθε νὰ μὴ μείνωμεν ἀργοί. 3. Πολλάκις ἀπεκρούσαμεν² τοὺς πολεμίους. 4. Εἴθε κκῶς νὰ διαφθείρωσιν οἱ θεοὶ τοὺς κακοὺς. 5. Ἡ τύχη διεμοίρασεν³ εἰς ἄλλους ἄλλα δῶρα. 6. Αὕτη ἡ γυνὴ ὕφανε⁴ τὸ ἔνδυμα. 7. Ὁ θεὸς ἄς κρίνη περὶ ἐμοῦ. 8. Πολλάκις μικροὶ λόγοι ἔβλαψαν⁵ τοὺς ἀνθρώπους. 9. Νὰ ἀποκριθῆς⁶ κοσμίως, ὅταν σε ἐρωτήσωσιν. 10. Τί μᾶλλον ἤθελεν⁷ εὐφραίνει τοὺς γονεῖς ἢ ἡ εὐτυχία τῶν τέκνων ; 11. Τίς ἐκαθάρισε⁸ τὴν πόλιν ; 12. Ἐπραξα ὡς σὺ διέταξας⁹.

γ'. Οἱ λοιποὶ χρόνοι. ὁμοσύντες

12.

1. Οἱ Πέρσαι πολλὰς ναῦς εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶχον ἀποστείλει. 2. Ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων οἱ Ἀθηναῖοι ἄριστοι ἔχουσι κριθῆ. 3. Πάντα τὰ πράγματα ἔχουσι διασπαρῆ. 4. Ὁ λόγος ἔχει διασπαρῆ εἰς τὴν πόλιν. 5. Ὁ ὑπ' ἀνθρώπων οὐχὶ ὀρθῶς κριθεῖς ὑπὸ Θεοῦ ποτε ὀρθῶς θὰ κριθῆ. 6. Οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες εἰς τοὺς νικητὰς μεγίστας

τιμὰς ἔχουσιν ἀπονείμει. 7. Οἱ τάπητες ἀριστα ἔχουσιν ὕφανθῃ. 8. Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος λέγεται ὅτι ἐκρίθη ἔνεκα¹ ἀσεβείας. 9. Νομίζομεν ὅτι² θὰ ἀφανισθῶμεν ὑπὸ τοῦ θηρίου. 10. Πῶς ἤθελον³ φανῆ πράττων ἄδικα ; 11. Ἡ σημαία⁴ τοῦ Κύρου ἦτο χρυσοῦς ἀετός ἐπὶ μακροῦ δόρατος ὑψωμένος⁵.

Ἵουαλὴ καὶ ἀνώμαλος αὐξήσις.

13.

1. Οἱ πολέμιοι ἀπέκρουον¹ καὶ ἀπεκρούοντο. 2. Τὸ στράτευμα ἠκολούθουν² πολλὰ ἄμαξαι. 3. Τὸ τρόπαιον τοῦ Μιλτιάδου δὲν ἀφηνε³ τὸν Θεμιστοκλέα νὰ ἡσυχάζῃ⁴. 4. Ἐξεπλάγημεν ἰδόντες τὸν νοσοῦντα διότι ὠμοίαζε⁵ μὲ ἀποθνήσκοντα. 5. Οἱ Εἰλωτες χάριν⁶ τῶν Λακεδαιμονίων εἰργάζοντο τὴν γῆν. 6. Αἱ ἔλαϊα παρεῖχον μεγάλην ὠφέλειαν εἰς τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀττικὴν γῆν. 7. Οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Κρήτες ἀπὸ τὰ συμπόσια ἀπεῖχον⁷. 8. Ὁ Ἴστρος ποταμὸς διὰ⁸ πέντε στομάτων εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον εἰσέβαλλεν. 9. Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν τυραννίδα ἐμίσουν⁹. 10. Πολλάκις οἱ πολῖται ὑπὸ ῥητόρων ἠπατώοντο⁹. 11. Ἠλπίζομεν ὅτι¹⁰ θὰ εὐτυχήσωμεν. 12. Ἠνώγλεις ἡμᾶς διὰ τῶν ὕβρεων.

Ἀναδιπλασιασμός ὀυαλός, ἀνώμαλος, ἀττικός.

14.

1. Ἡ γέφυρα ἔχει καταληφθῆ ὑπὸ τῶν βαρβάρων. 2. Τὸν λόφον εἶχον καταλάβει οἱ πολέμιοι. 3. Ἐνθυμούμεθα¹ ὅτι ἤλθομεν εἰς μέγαν κίνδυνον. 4. Πρὸ πολλοῦ ἔχομεν ἀκούσει. 5. Ἐκεῖνος ὅστις ἔχει ἴδει², ἔχει μαρτυρήσει. 6. Περὶ τίνος ἔχετε διαλεχθῆ ; 7. Εἶσαι ἔξυπνος³ ἢ κοιμᾶσαι ; 8. Ἐχετε συλλέξει τοὺς καρπούς ; 9. Ὑπὸ τοῦ Εἰρέξου ὁ Ἀθῶς εἶχε διορυχθῆ. 10. Ἐχομεν διορύξει πολλὰ ὄρη. 11. Οἱ Ἀθηναῖοι μὲ τὰ⁴ σώματα ἀλειμμένα (δι' ἐλαίου) ἠγωνίζοντο. 12. Πολλοὶ ἔχουσι συλληχθῆ. 13. Ἐσυνηθίζετε⁵ νὰ διαλέγησθε πρὸς τούτους τοὺς ἀνθρώπους. 14. Ἡ γῆ ἔχει ἐργασθῆ καὶ φυτευθῆ ἀριστα. 15. Ἐχεις ἐμπέσει εἰς τοὺς πολεμίους.

Ῥήματα εἰς μι.
τίθημι

Ἐνεργητικὸς ἐνεστώσ καὶ παρατατικὸς.

15.

1. Οἱ παλαιοὶ τὰ ὄπλα τὰ σκυλευθέντα εἰς τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ ἀνέθετον¹. 2. Οἱ νομοθέται θέτουσι² τοὺς νόμους. 3. Ὁ ἰατρός ἐπιθέτει³ φάρμακα εἰς τὰ τραύματα. 4. Δὲν εἶνε εὐκολον τὴν φύσιν νὰ μεταθέτη (τις). 5. Οἱ διδάσκαλοι παραθέτουσιν⁴ εἰς τοὺς παῖδας πρὸς ἀνάγνωσιν ἀγαθῶν ποιητῶν ποιήματα. 6. Ἐπιθέτοντες οἱ ἰατροὶ φάρμακα ἰατρούουσι⁵ τὰ τραύματα. 7. Οἱ δικασταὶ ἐπιθέτουσιν εἰς ἕκαστον τὴν ἀξίαν τιμωρίαν. 8. Ἀσκῶν τὸ σῶμα ῥώμην ἤθειλες⁶ προσθέτει. 9. Νὰ παραθέτης τροφήν καὶ ποτόν εἰς τοὺς φίλους. 10. Δὲν δυνάμεθα νὰ μεταθέτωμεν τοὺς νόμους. +

Ἴημι

Ἐνεργητικὸς ἐνεστώσ καὶ παρατατικὸς.

16.

1. Ὁ Ἄλυς ποταμὸς ἐκβάλλει¹ εἰς τὸν Εὐξείνιον καλούμενον Πόντον. 2. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοῶμεν² τὰ λεγόμενα. 3. Σὺ μὲν καλῶς ἐννοεῖς τοὺς λόγους, οἱ ἄλλοι δὲ δὲν ἐννοοῦσιν. 4. Ὁ κακὸς δὲν ἐννοεῖ τὸ ἀγαθόν. 5. Ὁ Μελάμπους ἐνοεῖ τὰς φωνὰς τῶν πτηνῶν. 6. Ἄς μὴ ἀφήνωμεν³ εἰς τοὺς βαρβάρους τὴν ἐλληνικὴν γῆν. 7. Εἴθε νὰ μὴ ἀφήνης τὰ φανερά μηδὲ νὰ διώκῃς τὰ ἀφανῆ. X

Ἐνεργητικὸς ἀοριστὸς τοῦ τίθημι καὶ ἵημι.

17.

1. Λυκοῦργον τὸν θέσαντα νόμους εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους θαυμάζομεν. 2. Ἡ τύχη πάντα ἤθελε¹ μεταθέσει. 3. Ἐάν τις τοὺς νόμους μεταθέσῃ, πρὸς τὸ βέλτιστον πρέπει νὰ μεταθέσῃ. 4. Οἱ θέσαντες ἀγαθοὺς νόμους εἶνε εὐεργεταὶ τῶν πόλεων. 5. Ὁ καλῶς διαθέσας τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα καλῶς ἤθελε² διαθέσει. 6. Ἐννοήσας τοὺς λόγους ἐγέλας. 7. Ἄνδρας ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος ἀνέπεμψεν³ ἡ γῆ. X

Παθητικός ἐνεστώσ και παρατατικός τοῦ τ ἰ θ η μ ι και ἴ η μ ι.

18.

1. Νά μὴ μεταβάλλῃς τὴν γνώμην εἰς¹ ἄνθρωπον χαριζόμενος. 2. Ἐκ² τῶν Ἰνδῶν τινες τοὺς νεκροὺς εἰς τοὺς γῦπας ἐξέθετον. 3. Νά μὴ ἐπιτίθῃσαι κατὰ τοῦ ἀνωτέρου³ σου. 4. Κατὰ τὸν νόμον οἱ δικασταὶ ἄς θέτωσι τὴν ψῆφον. 5. Πάντες ἐπιθυμοῦσι⁴ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. 6. Ὁ Ἰστιάσις ἐπεθύμει μεγάλην δύναμιν. 7. Μεγαλόφρονας νόμιζε τοὺς καλὰ ἐπιθυμοῦντας. 8. Οἱ ἰδικοὶ μας στρατιῶται ὤρμων⁵ κατὰ τῶν πολεμίων. 9. Ἄλλοτρίαν γῆν ἐπιθυμοῦντες μὴ ἐγκαταλίπητε τὴν ἰδικὴν σας. 10. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεθύμουν τὴν θαλασσοκρασίαν.

Μέσος ἀόριστος 6' τοῦ τ ἰ θ η μ ι και ἴ η μ ι.

19.

1. Ὁ Ἀλκιβιάδης παρώξυνε τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν Ἀθηναίων. 2. Φυλάττεσθε μὴ ἐπιτεθῶσι καθ' ὑμῶν οἱ πολέμιοι. 3. Οἱ πολέμιοι ἐπετέθησαν κατὰ τῶν τελευταίων. 4. Συμβουλευόμεν ὑμᾶς νὰ ἐπιτεθῆτε κατὰ τῶν πολεμίων. 5. Ἀφῆσαντες² νὰ προσέχητε εἰς πολλὰ ἐπὶ ἔν ἔργον τρέπεσθε. 6. Ἐὰν τοὺς Ὀλυμπίους ἐγκαταλίπωμεν³, τίς θὰ ἐμποδίσῃ⁴ τὸν Φίλιππον ;

Οἱ ἄλλοι χρόνοι τοῦ ἐνεργητικοῦ, μέσου και παθητικοῦ
τοῦ τ ἰ θ η μ ι και ἴ η μ ι.

20.

1. Ὁ πόλεμος πάντα ἔχει μεταθέσει. 2. Τοὺς τῆς φύσεως νόμους ὁ θεὸς ἔχει θέσει. 3. Λέγεται ὅτι¹ ἐτέθησαν οἱ ἄριστοι νόμοι παρ' ὑμῖν. 4. Εἶθε νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τῶν νομοθετῶν ἄριστοι νόμοι. 5. Τοῦτο τὸ ἀνάθημα ἐγὼ εἶχον ἀναθέσει. 6. Ἐλπίζομεν ὅτι² θὰ ἐπιθέσωμεν ἀξίαν τιμωρίαν εἰς τὸν κακοῦργον. 7. Οἱ πολέμιοι τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν τάφρων εἰς τὴν πεδιάδα ἔχουσιν ἀφήσει. 8. Ὁ βασιλεὺς πολὺ ὕδωρ εἰς τὴν πεδιάδα εἶχεν ἀφήσει, ἵνα πολλὰ δεινὰ φαίνωνται εἰς τοὺς Ἕλληνας. 9. Ὁ Κροῖσος δὲν ἤθελεν ἀφεθῆ³ ὑπὸ Κύρου. 10. Ἐν τῷ πρὸς Ξέρξην πολέμῳ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν εἰς

τοὺς Πέρσας εἶχον ἀφήσει.⁴ 11. Λόγος ὁ ὁποῖος⁵ ἀπαξ ἔχει ἀφεθῆ δὲν ἐπανέρχεται.

Ἰστῆμι.

Ἐν τῷ ἐνεργητικῷ ἐνεδῶτι, παρατατικῷ καὶ ἀορίστῳ 6'.

21.

1. Ἡ ἀρετὴ μόνη εὐδαίμονας καθιστᾷ. 2. Οἱ Ἀθηναῖοι φονεύουσι τοὺς στήνοντας τὸ τρόπαιον. 3. Ἡ δέσποινα τὰς θεραπαίνας κατὰ τὴν νύκτα¹ ἐσήκωνεν². 4. Αἱ ἀτυχίαι τοὺς ἀνθρώπους σωφρονεστέρους καθιστῶσιν. 5. Ποῦ νὰ σταθῶ ; 6. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμου πρὸς τοὺς Ναξίους οἱ ὁποῖοι³ ἀπεστάτησαν ἀπ' αὐτῶν. 7. Τὰ τέκνα εἰς τὸν διδάσκαλον συνιστῶμεν, ἵνα ὑπὸ τούτου παιδεύωνται. 8. Οἱ βασιλεῖς διορίζουσιν ἀρχηγούς⁴ τῶν στρατευμάτων τοὺς ἐπιτηδειοτάτους. 9. Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐπιφανεστάτους (ἐκ) τῶν πολιτῶν διώριζον⁵ φύλακας τῶν βασιλέων. 10. Τοὺς γενναιοτάτους καὶ σοφωτάτους ἄς διορίζωμεν ἀρχηγούς⁴ τῆς πόλεως. 11. Πιστοὺς συμμάχους διὰ δῶρων⁶ δὲν ἤθελε⁷ τις ἀποστατεῖ. 12. Ὁ Κῦρος προσεπάθει⁸ νὰ ἀποστατῆ τοὺς Ἴωνας ἀπὸ Κροίσου, τοῦ Λυδῶν βασιλέως. 13. Ὅτε ὁ Δαρεῖος ἀπέθαιε, κατέστη εἰς τὴν βασιλείαν ὁ Ἄρταξέρξης. 14. Ὁ Εὐαγόρας κατέστη τύραννος τῶν Σαλαμινίων ὑπομείνας⁹ τοὺς μεγίστους κινδύνους. X

Ὁ ἐνεδῶς καὶ παρατατικὸς τοῦ Ἰ ὁ τ η μ ι ἐν τῇ μέθῃ φωνῆ.

22.

1. Ὁ φθονερός καθίσταται πολέμιος εἰς τὸν ἑαυτὸν του. 2. Νὰ σηκῶνῃσαι¹ πρῶι. 3. Δίκαιοι ἄνδρες τῶν πόλεων ἄς προίστανται. 4. Ὁ Ἀλκιβιάδης ἔπαυσε τοὺς συμμάχους τῶν Ἀθηναίων νὰ² ἀποστατῶσιν. 5. Εἴθε νὰ ἀνθίστασαι εἰς τοὺς πολεμίους τῆς πατρίδος. 6. Νὰ ἀπομακρύνῃσθε³ ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους. 7. Ἐὰν ἀνθιστάμεθα, θὰ νικήσωμεν. 8. Δυνάμεθα νὰ ἀνθιστάμεθα εἰς τὰς κακὰς συμβουλὰς. 9. Διωρίζοντο⁴ ἄρχοντες τῆς πόλεως ἄνδρες δίκαιοι. Y

Οἱ λοιποὶ χρόνοι τοῦ ἱστορίου ἐν τῇ ἐνεργητικῇ, μέθῃ καὶ παθητικῇ φωνῇ.

23.

1. Οἱ Πέρσαι προσεπάθουν¹ νὰ ἀποστατήσωσι² τοὺς συμμάχους ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. 2. Τοὺς ἀρίστους στρατηγοὺς θὰ διορίσωμεν.³ 3. Τὴν Κρητικὴν πολιτείαν πρῶτος λέγεται ὅτι⁴ κατέστησεν ὁ Μίνως. 4. Θὰ κρημνίσωμεν⁵ τὸ ὑπὸ τῶν βραβάρων σταθὲν τρόπαιον. 5. Ὑπὸ Λυσάνδρου ἐν Ἀθήναις τριάκοντα τύραννοι διορίσθησαν. 6. Οἱ ἄρχοντες, οἵτινες⁶ διορίσθησαν νὰ ἄρχωσι τῆς πόλεως, ἄς φροντίζωσι περὶ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῆς. 7. Ὁ Ἡράκλειτος λέγει ὅτι ἐκ πυρὸς τὰ πάντα ἔχουσι συσταθῆ καὶ εἰς τοῦτο ἀναλύονται. 8. Στῆλαι θὰ σταθῶσιν ἐπὶ τῶν ὁποίων σπονδαὶ θὰ γραφῶσιν. 9. Ὁ Μαρδόνιος πρὸς Ἀθηναίους ἔπεμψεν ἐπιστολὴν καὶ λόγους παρὰ βασιλείως ὅτι τὴν πόλιν θὰ ἀναστήσῃ εἰς αὐτούς. 10. Ἄς πράττωμεν δικαίως (ἐκεῖνα) ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχομεν διορισθῆ⁷. 11. Μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον οἱ Λακεδαιμόνιοι τῆς Ἑλλάδος εἶχον γίνεαι ἀρχηγοί⁸. 12. Οἱ σύμμαχοι θὰ ἔχωσιν ἀποστατήσῃ. 13. Ὁ Ξενοφῶν ἐξ Ἐφέσου ἦλθεν, ἵνα συσταθῆ⁹ εἰς τὸν Κύρον. 14. Ὁ Δαρεῖος κατέστησεν¹⁰ εἴκοσι σατραπείας. 15. Ὁ δῆμος ἕνα τινὰ πάντοτε θὰ προστήσῃ¹¹ ἑαυτοῦ.

δίδωμι.

Ἑνεργητικὸς ἐνεστώσ, παρατατικὸς καὶ ἀόριστος.

24.

1. Ὁ θεὸς δίδει εἰς τοὺς ἀνθρώπους οὐδὲν (ἐκ) τῶν ἀγαθῶν ἄνευ κόπων καὶ ἐπιμελείας. 2. Οἱ θεοὶ πάντα δίδουσιν. 3. Εἰς πτωχὸν εὐθύς δίδει. 4. Οἱ στρατιῶται τὴν πόλιν εἰς τοὺς πολεμίους προέδιδον. 5. Ἄς φέρωμεν γενναίως ὅ,τι (καὶ) ἂν δίδῃ ὁ θεός. 6. Ὁ θεὸς εἶθε νὰ μοι δίδῃ ἀγαθὰ. 7. Εὐθύς νὰ δίδητε εἰς τοὺς πτωχοὺς, διότι διπλοῦν δίδει ὁ ταχέως δίδων. 8. Χάριν δικαίαν καὶ νὰ δίδῃς καὶ νὰ λαμβάνῃς. 9. Εἶθε νὰ μοι δώσῃ ὁ θεὸς εὐτυχίαν τινά. 10. Τὰ ὀφειλόμενα ἀπέδιδες. 11. Νὰ δώσῃς τι εἰς τὸν πτωχόν.

Ἐνεστώσ, παρατατικὸς καὶ ἀόριστός 6' τῆς μέσης φωνῆς.

25.

1. Εἴθε νὰ μὴ προδίδησαι ὑπὸ τῶν φίλων. 2. Οὐδὲν ἀγαθὸν ἄνευ κόπου ἤθελε¹ δίδοσθαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους. 3. Τιμαὶ ἄς δίδονται αἱ μέγιστα εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος μαχομένους. 4. Ὁ Λυκοῦργος ἐνόμιζεν ὅτι² ὑπὸ τῶν ἀνάνδρων προδίδονται αἱ πόλεις. 5. Δὲν ἐδίδετο πάντοτε ὁ μισθὸς εἰς τοὺς θεράποντας. 6. Προθύμως νὰ δέχησαι,³ ἐὰν δίδηται σοὶ τι προθύμως. 7. Εἰς τὸν εὐεργέτην πολλὰκις κακὴ ἀποδίδεται ἀμοιβή. 8. Οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἐνόμιζον ὅτι εἶνε ἀνόσιον τὰ τέκνα (του) νὰ πωλήσῃ⁴ (τις). Ὁ Σόλων δὲ νόμον ἔθηκεν· «ὁ πωλῶν τὰ ἑαυτοῦ τέκνα νὰ τιμωρῆται».⁵

Οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐν τῇ ἐνεργητικῇ, μέσῃ καὶ παθητικῇ φωνῇ.

26.

1. Τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν εἰς ἡμᾶς οἱ πατέρες ἔχουσι παραδώσει, καὶ εἰς τοὺς παῖδας ἡμῶν θὰ παραδώσωμεν. 2. Εἰς τὰς γυναῖκας δὲν ἔχει δώσει ἢ φύσις νὰ ἄρχωσιν. 3. Τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα ἐκ θεοῦ σοὶ ἔχουσι δοθῆ. 4. Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὸ τρίτον μέρος τῆς χώρας εἶχε δοθῆ εἰς τοὺς ἱερεῖς. 5. Εἰς τὸν Θεμιστοκλέα τρεῖς πόλεις παρὰ τοῦ βασιλέως εἶχον δοθῆ. 6. Μετὰ τὸν Ἀχιλλέως θάνατον ἡ Θέτις ἐκήρυξεν ὅτι τὰ ὄπλα αὐτοῦ θὰ δοθῶσιν εἰς τὸν ἄριστον (ἐκ) τῶν Ἑλλήνων. 7. Ἀξιῶ τὰ χρήματα νὰ δοθῶσιν εἰς ἐμέ. 8. Οἱ Ἕλληνες ἐνόμιζον ὅτι¹ τὸ πῦρ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἔχει παραδοθῆ ὑπὸ Προμηθέως.

Δείκνυμι

α'. Ἐν τῇ ἐνεργητικῇ φωνῇ.

27.

1. Ἄς δεικνύῃ ὁ ἄρχων ἑαυτὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς. 2. Τὰ ἀμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων ὁ χρόνος δεικνύει. 3. Οἱ συγγραφεῖς ἐπιδεικνύουσι τὰ τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα καὶ πράξεις θαυμαστάς καὶ λόγους. 4. Κατὰ θάλασσαν δύσκολον εἶνε τὴν ὁδὸν νὰ¹ δεικνύῃ (τις).

5. Εἰς τὸν πλανώμενον νὰ δεικνύη² τὴν ὁδόν. 6. Εἴθε νὰ δεικνύητε εἰς ἡμᾶς τὴν ὁδόν τῆς ἀρετῆς.

6'. Ἐν τῇ μέθῃ καὶ παθητικῇ φωνῇ.

28.

1. Οἱ ἀληθῶς σοφοὶ δὲν σπεύδουσι νὰ ἐπιδεικνύωσι τὴν ἑαυτῶν σοφίαν. 2. Σπήλαιον ἐν Κρήτῃ ἐδεικνύετο, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ Ζεὺς ὑπ' αἰγὸς ἐλέγετο ὅτι¹ ἐτράφη. 3. Θὰ δειχθῆ ὁ φίλος ὅτι² λέγει τὴν ἀλήθειαν. 4. Εἰς τοὺς δικαστὰς οἱ νόμοι ἄς δεικνύωνται, ἵνα ὀρθῶς τὴν ψῆφον θέτωσιν.³ 5. Νὰ μὴ ἐπιδεικνύη τὴν παιδείαν (σου). 6. Πρέπει⁴ νὰ⁵ ἐπιδεικνύη ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ ἐν τοῖς λόγοις (ἐκεῖνα) τὰ ὅποια πιστεύει. 7. Ἀπέθανεν ὁ Σωκράτης θαυμασίαν βίωσιν τῆς ψυχῆς ἐνδείξας.

Ῥήματα κατὰ τὸ δεῖκνυμι.

Ἵμυμι, πῆγνυμι, ἀπόλλυμι, ῥήγνυμι, ζεύγνυμι
μῖγνυμι, κατάγνυμι.

29.

1. Κατὰ τὸν νόμον ἔχει ὀρκισθῆ¹ ὁ δικαστὴς ὅτι θὰ δικάσῃ. 2. Ἐπνεεν ἄνεμος, ὁ ὁποῖός ἐπάγωνε² τοὺς ἀνθρώπους. 3. Ἐχω χαθῆ³, ὃ φίλοι. 4. Ὁ πόλεμος ἀκόμη⁴ δὲν ἔχει ἐκραγῆ⁵. 5. Οἱ στρατιῶται ζεύγουσι τοὺς ἵππους. 6. Ἠλομεν εἰς χεῖρας⁶ πρὸς τοὺς πολεμίους. 7. Ἡ πλᾶξ ἐθραύσθη⁷. 8. Ὁ τοῦ ἀνθρώπου βίος διὰ τῆς κακίας χάνεται³.

Ἐμφύγνυμι, κεράννυμι, ῥώννυμι, ἀποδέννυμι.

30.

1. Καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ εἶνε ὅχι οἱ ἐνδυόμενοι¹ ὠραῖα ἐνδύματα, ἀλλ' οἱ κοσμοῦντες τὴν ψυχὴν δι' ἀρετῶν.² 2. Ἡμεῖς τὸν οἶνον καὶ ἄκρατον μεταχειρίζομεθα³, οἱ δὲ παλαιοὶ πάντοτε μίϋδωρ ἀναμιγμένον⁴. 3. Ὁ ἀναμιγνύων τὸ εὐάρεστον⁵ μὲ τὸ ὠφέλιμον οὗτος εἶνε ὁ πάντας τέρπων. 4. Ὁ οἶνος, ἐὰν ληφθῆ μέτριος, ἐνδυναμώνει⁶. 5. Ἡ παιδεία πράττει τὰ πάθη, ὡς τὸ ὕδωρ ἀποσβῆνει τὸ πῦρ.

Ῥήματα εἰς -ω ὀγκνηματίζοντα ἀόρ. 6' κατὰ τὰ εἰς μι

Γνῶναι, δῶναι, ὄψναι, ἀλῶναι, βῖωναι, ἀποθῶναι, βῆναι.

31.

1. Οἱ ἄνθρωποι σπεύδουσι νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν. 2. Δύσκολον εἶνε νὰ γνωρίζῃ (τις) τὸ μέτρον. 3. Ἡ πόλις ἐκινδύνευσεν ὑπὸ τῶν πολεμίων νὰ κυριευθῆ. 4. Ἡ Καρχηδὼν καὶ ἡ Κόρινθος κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος¹ ἐκυριεύθησαν. 5. Οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοὶ ἐσκέπτοντο² πῶς ἤθελον³ διαβῆ τὸν ποταμὸν κάλλιστα. 6. Ἀφροῦ ἐκυριεύθησαν⁴ αἱ πλείσταί πόλεις, ὁ βασιλεὺς ἔκαμεν⁵ εἰρήνην πρὸς τοὺς πολεμίους. 7. Οἱ αἰχμάλωτοι δραπετεύσαντες ἔφυγον. 8. Οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσιν ὅτι οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἐκ τῆς γῆς ἐξεφύτρωσαν⁶. 9. Ὀργιζόμενος ἄνθρωπος οὐδὲν ἤθελε³ γνωρίσει καλῶς. 10. Πολλοὶ μεγάλοι ἄνδρες ἔζησαν ἐν πενίᾳ.

Ῥήματα κατὰ τὸ ἴστυμι.

Ἵονινημι, πίμπλημι, πίμπρημι, ἄγαμαι, ἐπίσταμαι, κρέμαμαι, δύναιμι, ἐπριάμην.

32.

1. Τὸ δίκαιον μεγάλως ὠφελεῖ¹ τοὺς ἀνθρώπους. 2. Οἱ Ἕλληνες καίουσιν² τὰς Σάρδεις, πόλιν τῆς Λυδίας. 3. Γεμίσεις³ ἡμᾶς ἐλπίδων. 4. Θαυμάζομεν⁴ τὸν τρόπον σου. 5. Οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς γνωρίζει.⁵ 6. Ἐξ ὑμῶν κρέμαται νὰ σωθῶμεν. 7. Δὲν θά⁶ ἠδύνασο νὰ εὐδαιμονῆς, ἐὰν δὲν κοπιᾷσης.⁷ 8. Ἀντὶ χρημάτων⁸ δὲν ἤθελες ἀγοράσει⁹ ἀρετήν.

Τὸ ὄημι εἰμί.

33.

1. Εἶθε νὰ εἶσαι εὐδαίμων. 2. Τοῦ Σόλωνος νόμος ἦτο· «ἐάν τις δὲν¹ τρέφῃ τοὺς γονεῖς, ἄτιμος ἄς εἶνε». 3. Νὰ μὴ λέγῃς τίς ἦσο πρότερον, ἀλλὰ τώρα τίς εἶσαι. 4. Δὲν θὰ εἶσαι ἀμελής. 5. Ἐπετρέπετο² εἰς σέ νὰ πράττης τὰ δίκαια. 6. Εἴμεθα εὐτυχεῖς. 7. Ἐὰν εἶσαι φιλομαθής, θὰ εἶσαι καὶ πολυμαθής. 8. Τὰ τῶν φίλων (πράγματα) κοινὰ ἄς εἶνε. 9. Νὰ ἐνθυμῆσαι³ ὅτι⁴ εἶσαι θνητός.

Τὸ ὄημα εἶμι.

34.

1. Τῆς οἰκίας ἐξερχόμενος¹ ζήτηι τί μέλλεις νὰ² πράξης. 2. Μετὰ τὸν Εὐρυσθέως θάνατον οἱ Ἡρακλεῖδαι εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐπα-
νηρχοντο.³ 3. Ὁ μάρτυς προσήρχετο. 4. Ὁ κλέπτης εἰς τὴν οἰ-
κίαν ἡμῶν ἔχει εἰσέλθει. 5. Οἱ φίλοι δὲν θὰ ἀπέλθωσιν. 6. Ἐν
μάχῃ οἱ τοξόται πρέπει⁴ νὰ⁵ προπορεύωνται. 7. Τὸ σύνθημα πα-
ρήρχετο. 8. Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Θησεύς περιερχόμενοι ἐκαθάριζον⁶
τὴν γῆν θηρίων βλαβερῶν καὶ ἀνθρώπων κακούργων.

Φημί, κεῖμαι, κάθημαι.

35.

1. Λέγετε ὅτι¹ οἱ Θηβαῖοι εἶνε φίλοι εἰς ὕμᾶς. 2. Οἱ ὁδηγοὶ
λέγουσιν ὅτι¹ δὲν εἶνε ἄλλη ὁδὸς ὀμαλωτέρα. 3. Τιμωροῦνται² οἱ πα-
ραβαίνοντες τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τεθῆ³ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. 4.
Ἄνευ θυρῶν εἶνε αἱ οἰκίαι τῶν Αἰθιοπῶν καὶ ἐνῶ⁴ κεῖνται⁴ πολλὰ, οὐ-
δεὶς κλέπτει. 5. Εἰς τοὺς Ἑλληνας συνήθεια⁵ ἦτο νὰ⁶ μὴ κάθη-
ται δειπνοῦντες, ἀλλὰ νὰ κατὰκεινται.

Παρακείμενοι κατὰ τὰ εἰς -μι.

Τέθνηκα, δέδοικα, οἶδα καὶ βέβηκα.

36.

1. Ἠξέουροι¹ μὲν οἱ ἄνθρωποι τὰ καλὰ, δὲν πράττουσι δὲ
πάντοτε αὐτά. 2. Ἠξέουρεις τὸ ἐρωτώμενον ; δὲν ἠξέουρω, ἀλλὰ πάν-
τες οἱ ἄλλοι ἠξέουρουν αὐτό. 3. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος² χρήσιμα ἠ-
ξέουρει εἶνε σοφός. 4. Ἄχρηστον εἶνε νὰ³ προγνωρίζῃ (τις) τὸ μέλ-
λον. 5. Ἐχετε παραβῆ τοὺς νόμους. 6. Οἱ φίλοι ἡμῶν ἔχουσιν ἀ-
ποθάνει. 7. Πολλοὶ φοβοῦνται⁴ τὸν θάνατον.

Ἀριθμητικά.

α) Ἀπόλυτα καὶ τακτικά.

37.

1. Τοῦ Μαρσίου ποταμοῦ τὸ πλάτος εἶνε 25 ποδῶν. 2. Ὁ Ἴερω

ἦτο 45 ἔτη τύραννος τῶν Συρακοσίων. 3. Τῶν Ἀρμενίων εἶνε ἰπι-
 πεις περίπου¹ 8 χιλιάδες. 4. Τοῦ στρατεύματος τοῦ Κύρου ἦτο ἀρι-
 θμὸς τῶν μὲν Ἑλλήνων ὀπλίται 10 χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι, πελ-
 τασταὶ δὲ 2 χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 5. Ὁ Ἀλκιβιάδης ἦτο κατὰ
 τὸ² 7 καὶ 10 ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἡγεμὼν τῶν Ἀθη-
 ναίων. 6. Κατὰ τὸ³ 4 ἔτος τῆς 74 Ὀλυμπιάδος ἡ μάχη ἐγένετο. 7.
 Κατὰ τὸ⁴ 10 ἔτος μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἦτο ἡ ἐν Σαλα-
 μῖνι ναυμαχία.

6.) Χρονικά, πολλαπλασιαστικά, διανεμητικά, οὐδαιστικά
 καὶ ἐπιρροήματα

38.

1. Τὴν 9 καὶ 7 ἡμέραν¹ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις λοιμοῦ οἱ κάτοι-
 κοι ἤφρανίζοντο. 2. Τὴν 3 ἡμέραν φθάνομεν². 3. Τὰ 10 χιλιάδες
 εἶνε 100 φορὰς 100 ἢ 10 φορὰς 1000. 4. Τὰ 2 φορὰς 5 εἶνε 10.
 5. Ὁ φίλος ἦλθεν 6 φορὰς πρὸς ἡμᾶς. 6. Ὁ μὲν χιλιάρχος ἄρχων
 εἶνε χιλιάδος, ὁ δὲ στρατηγὸς δύο³ ἢ τριῶν ἢ περισσοτέρων⁴ μυριά-
 δων. 7. Οἱ πολέμοι ἐπορεύθησαν τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν⁵ καὶ ἀνε-
 παύθησαν⁶ 6 φορὰς ἐν τῇ πορείᾳ. 8. Ἡ δύναμις ἡμῶν ἦτο 10 φο-
 ρὰς μεγαλειτέρα⁷ τῆς ἰδικῆς σας. 9. Ἐπορευόμεθα ἀπὸ τρεῖς καὶ
 ἀπὸ δέκα.

Ἀνώμαλα ῥήματα.

Τὰ εἰς -ω καὶ τὰ: ἀφικνοῦμαι καὶ ὑπισχνοῦμαι.

Δάκνω, κάμνω, τέμνω, τίνω, θθάνω, ἐλαίνω.

39.

1. Οἱ κύνες τοὺς ἐχθροὺς ἐδάγκασαν¹. 2. Εὐρυδίκη, ἡ Ὀρφείως
 γυνή, ἀπέθανε δαγκασθεῖσα ὑπὸ ὄφρεως. 3. Ὁ κύων θά μας δαγκ-
 κάσῃ. 4. Δὲν θά ἀποκάμωμεν εὐεργετοῦντες ὑμᾶς. 5. Ὁ Λυκούρ-
 γος ἐκ τῆς Σπάρτης ἐξεδίωξε² τὴν πολυτέλειαν. 6. Ὁ φίλος μου
 ὑπεσχέθη³ ὅτι θά προφθάσῃ⁴. 7. Ταχέως τρέχων θά ἀποκάμῃς⁵. 8.
 Τὸ πλοῖον δὲν ἔχει ἀφίχθῃ, θά ἀφίχθῃ δὲ σήμερον. 9. Ὁ Περσῶν
 βασιλεὺς ἀπέκοψε⁶ Τισσαφέρνους τὴν κεφαλὴν. 10. Τοὺς κακοὺς οἱ
 θεοὶ εἶθε νὰ τιμωρήσωσιν.⁷ 11. Ἐπρόφθασα⁸ καὶ ὑπερέβην τὸ τεῖ-
 χος (ἢ πρότερος ὑπερέβην τὸ τεῖχος).

Τὰ εἰς -ανω ῥήματα.

Αὐξάνω, ἀπεχθάνομαι, αἰδοῦμαι, ἀμαρτάνω, καταδαρθάνω.

40.

1. Τίς ἔχει αὐξήσει τὴν δύναμιν ὑμῶν ; 2. Οἱ Πέρσαι εἰς τοὺς Ἕλληνας ἔγιναν μισητοί.¹ 3. Ἐχω γίνει μισητὸς εἰς ὑμᾶς. 4. Ἡκουσα² θόρυβον. 5. Οὐδεὶς θὰ ἀποτύχη³ τοῦ σκοποῦ, διότι οὐδεὶς ἔσφαλε⁴ πρὸς τὸν θεόν. 6. Ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκοιμήθη⁵ ἐν θάμνοισι. 7. Ὅτε εἶδες⁶ ὅτι ὁ στρατηγὸς εἶχε πέσει, ἔφυγες. 8. Ὅστις εἰς οὐδὲν ἔσφαλε⁷ καὶ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ἤθελε⁷ κοιμηθῆ ἡσύχως.

Ῥήματα εἰς -ανω λαμβάνοντα καὶ ἕτερον ν πρὸ τοῦ χαρακτηριστοῦ.

Λαμβάνω, μανθάνω, λανθάνω, λαγχάνω, πυνθάνομαι, τυγχάνω.

41.

1. Παρὰ θεῶν πολλὰ δῶρα ἔχομεν παραλάβει. 2. Ἀπ' ἀγαθῶν ἀγαθὰ θὰ μάθης. 3. Ἐνόμιζες ὅτι¹ θὰ μένης ἀγνωστος² ἀπὸ τοῦ θεοῦ. 4. Δὲν θὰ λησμονήσω³ τὰς εὐεργεσίας. 5. Ἐχεις λησμονήσει τὰς ὑποσχέσεις σου. 6. Δὲν ἔχομεν πληροφορηθῆ⁴ πάντα σαφῶς. 7. Ἐπληροφορήθην ὅτι ἀνδρειότατα εἶχες πολεμήσει. 8. Οἱ παῖδες θὰ μάθωσι γράμματα καὶ μουσικὴν. 9. Θὰ λάβωμεν ὀπίσω⁵ τὴν χάριν. 10. Ἐπορεύθην εἰς τὸ μαντεῖον, ἵνα λάβω⁶ χρησμόν. 11. Ἐλθόντες πρὸς τὸν στρατηγὸν πληροφορηθήτε τί λέγει. 12. Οἱ ἀδικοῦντες θὰ τύχωσι τῆς ἀξίας τιμωρίας. 13. Ἐχετε τύχει μεγάλων τιμῶν. 14. Ἡ Ἀθηνᾶ ἔλαβε τὴν πόλιν διὰ κλήρου⁷.

Ῥήματα προσλαμβάνοντα εἰς τὸ θέμα -ε ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις πλὴν τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Γίγνομαι, μάχομαι, δέω, ὀφείλω, χαίρω, ἐθέλω.

42.

1. Θὰ γίνωμεν φίλοι καὶ σύμμαχοι. 2. Ὁ Κύρος ἐπορεύετο, ἵνα πολεμήσῃ¹ πρὸς τὸν ἀδελφόν. 3. Ἡ στρατιὰ ἔχει λάβει χρεῖαν² ὑμῶν. 4. Θὰ ὀφείλωμεν χάριν εἰς ὑμᾶς. 5. Δὲν θὰ ἔχης χρεῖαν δο-

ρυφόρων. 6. Θὰ χαρῶμεν, ὦ φίλοι. 7. Διὰ τί δὲν ἔχετε θελήσει νὰ πράξῃτε δικαίως ; 8. Πολὺ θὰ ἀπέχῃς³ νὰ εὕρῃς τὸ ἀληθές.

Νέμω, μέλει, μέλλω, οἶμαι, οἴχομαι, ἄχομαι, βούλομαι.

43.

1. Ἡ περιουσία (εἰς) δώδεκα μέρη ἔχει μοιρασθῆ¹. 2. Πολλάκις μετενοήσατε² διὰ τὰς πράξεις ὑμῶν. 3. Πολὺ εἶχεν ἐπιμεληθῆ³ ὁ Κῦρος περὶ τῆς ἱππικῆς. 4. Πείθεσθε εἰς τοὺς ἄρχοντας, ἐὰν μέλλητε νὰ σώζησθε. 5. Τὸ νὰ ψεύδῃσαι ἀνάξιον τοῦ ἑαυτοῦ σου θὰ νομίσης⁴ ὅτι εἶνε. 6. Ὁ πατὴρ θὰ ἀναχωρήσῃ⁵ εἰς τὴν πόλιν. 7. Ἐνόμισας ὅτι πρέπει⁶ νὰ καταλίπῃς μνημεῖον τῆς ἀρετῆς σου. 8. Ὁ Ἀλέξανδρος ὠργίσθη⁷ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. 9. Οὐδέποτε θὰ θελήσῃ⁸ ὁ δίκαιος νὰ ἀδικῇ.

Ῥήματα ἐν τοῖς ἄλλοις χρόνοις ἀποβάλλοντα τὸ -ε τοῦ θέματος τοῦ ἐνεστώτος καὶ παρατατικοῦ.

Δοκέω, ὠθέω.

44.

1. Εἶχομεν ἀποφασίσει¹ νὰ ἐκπλέωμεν. 2. Μοὶ φαίνεσαι² ὅτι παρ' ἄλλων ἔχεις μάθει τὴν ἀλήθειαν. 3. Πᾶντες ἡμεῖς ἔχομεν ἀποκρουσθῆ³. 4. Μοὶ φαίνεται⁴ καλὸν νὰ ἐρωτήσω ὑμᾶς. 5. Θὰ φανῆτε ὅτι εἶσθε αἴτιοι τοῦ κακοῦ. 6. Ἀπεκρούσαμεν τοὺς πολεμίους γενναίως.

Ῥήματα ἐναρκτικὰ εἰς -θκω.

α'.) Ἄνευ ἀναδιπλασιασμοῦ.

Ἀλίθκωμαι, ἀναλίθκω, εὐρίθκω, ἀποθνήσκω.

45.

1. Ἡ πόλις ἐκυριεύθη¹ ὑπὸ τῶν πολεμίων. 2. Δὲν θὰ ἀποθάνῃ ἡ ψυχὴ ἡμῶν. 3. Ἀδύνατον νὰ εὕρῃ (τις) βίον ἄλυπον. 4. Ἡ πόλις θὰ κυριευθῆ. 5. Ἡ Μυτιλήνη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἔχει κυριευθῆ. 6. Ἐχομεν ἐξοδεύσει² πολλὰ χρήματα. 7. Πᾶντες θὰ ἀποθάνωμεν. 8. Ἐπορεύθης εἰς τὴν μάχην, ἵνα ἀποθάνῃς³ ὑπὲρ πατρίδος. 9. Ἀ-

κούσαντες ὅτι⁴ ἡ πόλις εἶχε κυριευθῆ ἔξεπλάγημεν. 10. Πολλοὶ μά-
χόμενοι ἐφρονεύθησαν⁵. 11. Πολλὰ χρήματα ἐξωδεύσαμεν.⁶

6.) Μετ' ἀναδιπλασιασμοῦ

Ἄναμιμνήσκω, γινώσκω, ἀποδιδράσκω.

46.

1. Θά ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰς εὐεργεσίας μου. 2. Καλὸν εἶνε νὰ ἐνθυμῆται¹ (τις) μᾶλλον τὰ ἀγαθὰ ἢ τὰ κακὰ. 3. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι² εὐηργέτησα τοὺς πολίτας. 4. Ἄς ἐνθυμῆται ἕκαστος νὰ³ εἶνε ἀνὴρ ἀγαθός. 5. Φύσει ὁ ἄνθρωπος σπεύδει νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν. 6. Ὁ δοῦλος ἠὲδραπέτευσεν ἢ θὰ δραπετεύσῃ¹. 7. Θὰ γνωρίσῃς τὴν ἀλήθειαν.

Ῥήματα ἐκ διαφόρων θεμάτων.

Αἰρέω, ἔρχομαι, ἐσθίω, ἔπομαι, ἔχω.

47.

1. Τὴν πόλιν ἐκυρίευσαν¹ οἱ πολιτορχοῦντες. 2. Ἐνόμιζον ὅτι² ἐκυρίευσα τὴν πόλιν. 3. Ἐξελέξατε³ ἀνδρείους στρατηγούς. 4. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν προετίμησαν¹ νὰ κινδυνεύωσι μᾶλλον ἢ νὰ εἶνε δοῦλοι. 5. Τί θὰ φάγωμεν⁵; 6. Τὰ κακὰ ἔχουσι παρέλθει. 7. Πάντα ἐκ θεοῦ ἔρχονται καὶ εἰς θεὸν θὰ ἀπέλθωσιν⁶. 8. Οἱ Ἕλληνες ἐξήρχοντο ἐπὶ λείαν. 9. Μὴ με ἀκολουθήσητε⁷. 10. Πρᾶττε μεγάλα χωρὶς νὰ ὑποσχεθῆς⁸ μεγάλα. 11. Τίς θὰ ἀκολουθήσῃ;

Ὅρω, πάσχω, πίνω, πίπτω, τρέχω, φέρω.

48.

1. Θέλεις νὰ ἴδῃς τοὺς ἀγωνιζομένους; πῆγαινε¹ εἰς Ὀλυμπίαν καὶ ἐκεῖ θὰ ἴδῃς αὐτούς. 2. Οἱ στρατιῶται οὔτε γονεῖς οὔτε παῖδας ἠλπίζον ὅτι² θὰ ἴδωσιν. 3. Πολλοὺς ἠθέλε³ τις ἰδεῖ δυστυχεῖς. 4. Ἄνὴρ σοφὸς εὐκόλως θὰ φέρῃ τὰς συμφοράς. 5. Οὐδεὶς (ἐκ) τῶν ἀνθρώπων ἔχει ἰδεῖ τὸν θεόν. 6. Οὐδέποτε ἐφάνης⁴ γελῶν οὐδὲ μειδιῶν. 7. Δὲν ἠθέλωμεν ὑπομείνει⁵ τὸ μέγιστον ψῦχος. 8. Οἱ ὀπλίται ταχέως θὰ τρέξωσιν. 9. Ἐχετε πίνει τὸν οἶνον; 10. Ἡμεῖς μὲν πολλὰ κακὰ ἔχομεν πάθει, σὺ δὲ οὐδὲν κακὸν θὰ πάθῃς.

Ἄγορεύω, λέγω, φημί.

49.

1. Ὑπὸ χρηστοῦ παιδὸς τὰ ἀληθῆ θὰ λεχθῶσιν. 2. Τοιοῦτους λόγους ἔχεις εἶπει, ὁποίους οὐδεὶς ἤθελε¹ τολμήσει νὰ εἶπη. 3. Οἱ ναυαγοὶ ἔχουσιν ἀποκάμει². 4. Οἱ λόγοι ἔχουσι λεχθῆ ὑφ' ὑμῶν³. 5. Δὲν θὰ εἶπητε δικαιοτέρα ἀπὸ ἡμᾶς. 6. Ἄπηγόρευσα εἰς ὑμᾶς νὰ ρίπτητε λίθους. 7. Συνήθροισα⁴ πολλοὺς ἐθελοντάς.

Ζῶ, καθίζω, καθίζομαι, καθέζομαι.

50.

1. Βαρυτάτην τιμωρίαν¹ ἐνόμιζον οἱ Μυτιληναῖοι ἐν ἀμαθείᾳ νὰ ζήσωσιν. 2. Ἐλπίζεις ὅτι² πάντοτε θὰ ζῆς. 3. Καλῶς ἀνατεθραμμένοι³ παῖδες, ὅταν⁴ ἴστανται οἱ γέροντες, δὲν θὰ καθίσωσιν⁵. 4. Ἐκαστος (ἐξ) ἡμῶν τῶν καθημένων τὸν πλησίον ἔσπρωχνε⁶, ἵνα πλησίον⁷ αὐτοῦ καθίζη ἑαυτόν⁸. 5. Χωρὶς νὰ⁹ κάμνωμεν τίποτε καθήμεθα. 6. Ἔως πότε θὰ κάθησθε ἀργοί ;

Παίω, τύπτω, πατάσσω, πλάττω.

51.

1. Ἐκτύπησας¹ τὸν πολέμιον κατὰ τὸ στέρνον. 2. Ὑπὸ τίνος ἐκτυπήθης² ; 3. Ὁ κτυπήσας³ τὸν φίλον ἔλεγε πολλὰς προφάσεις. 4. Κτυπῶν⁴ ἐνόμιζες ὅτι πράττεῖς δίκαια. 5. Πρῶτερον ἐκτυπήθης ἢ ἐκτύπησας ;

Πωλῶ, πιπράσκω, ἀποδίδομαι, ὠνούμαι.

52.

1. Τοὺς μὲν αἰχμαλώτους θὰ πωλήσωμεν, τὰ δὲ πράγματα αὐτῶν ἔχομεν πωλήσει. 2. (Ἄντι) πόσου ἐπώλησας τὴν οἰκίαν ; 3. Θὰ ἀγοράσωμεν¹ τροφὰς (ἄντι) πολλῶν χρημάτων. 4. Τὰ ὄπλα ἐπωλήθησαν. 5. Ἐκ τῶν βιβλίων ἄλλα μὲν ἔχουσι πωληθῆ, ἄλλα δὲ θὰ ἔχωσι πωληθῆ. 6. Ἠγόραζον πολλὰ βιβλία. 7. Ἐχω ἀγοράσει ἵππους. 8. Ἠγόρασα σίτον καὶ οἶνον.

Σκοπῶ, σκοποῦμαι, σκέπτομαι.

53.

1. Νὰ παρατηρῆτε¹ παντός πράγματος τὸ τέλος. 2. Νὰ σκεφθῆ-
τε πῶς² τὰ πράγματα θὰ γίνωσιν. 3. Ἐσκεπτόμενη μετὰ τῶν φί-
λων. 4. Νὰ σκεφθῆς ἔαν τὸ πρᾶγμά σοι ἀρέσκη. 5. Προθύμως θὰ
σκεφθῶμεν. 6. Ἐχετε σκεφθῆ καλῶς ; ἔχομεν σκεφθῆ.

Ῥήματα ἀποθετικά

α'). Μέγα ἀποθετικά.

54.

1. Ἀδίκως κατηγορήσατε¹ ἡμᾶς. 2. Ὁ ἰατρὸς ἰάτρευσε² τὸ
τραῦμα. 3. Μεγάλην περιουσίαν³ ἀπεκτήσατε⁴. 4. Οὐδέποτε ἀσχο-
λίαν προφασίσθης. 5. Ἐμιμήθητε τὰ ἔργα τῶν προγόνων ὑμῶν.
6. Τὸν φίλον ὑπεδέχθην ἐξόριστον.⁵ 7. Παρήγγειλα⁶ νὰ κατασκευά-
ζωσιν οἱ φίλοι ὁδοὺς⁷. 8. Δὲν δύναμαι νὰ βιάσω ὑμᾶς. 9. Τί ἠθέ-
λετε⁸ ἀπολογηθῆ ὑπὲρ ἐμοῦ ; 10. Οὐδέποτε οὐδὲν ἐδώρησας εἰς ἡ-
μᾶς. 11. Πολλὰ κακὰ ἔπραξας⁹ εἰς ἡμᾶς. 12. Νὰ συλλογισθῆτε¹⁰
τὰ συμφέροντα εἰς ἡμᾶς. 13. Ἐβλάψατε¹¹ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πό-
λεως.

β'). Παθητικά ἀποθετικά.

55.

1. Ἐθαυμάσαμεν¹ τὸν ἄνδρα. 2. Δὲν ἐντράπημεν² τοὺς φίλους.
3. Ἀκούσαντες τοὺς λόγους ἠὲ χαριστήθημεν³. 4. Ἠθέλησα⁴ νὰ ὠ-
φελήσω ὑμᾶς. 5. Ἐνόμισα⁵ ὅτι πράττω δίκαια ἔργα. 6. Λέγω ὅτι
δὲν ἠθέλομεν διαγωνισθῆ⁶ πρὸς τοὺς πολεμίους. 7. Ἠρνήθης νὰ δώ-
σης εἰς ἡμᾶς. 8. Τί διενόηθητε νὰ πράξητε ; 9. Δὲν ἠδυνήθημεν
νὰ ζῶμεν ἀδόξως. 10. Ἠναντιώθημεν εἰς ὑμᾶς νὰ πράξητε παρὰ
τοὺς νόμους. 11. Ἐσκέφθητε⁷ ὀρθῶς τὰ πράγματα. 12. Οὐδεὶς ἐπι-
μελήθη πῶς⁸ θὰ ὠφελήσωμεν τὴν πατρίδα. 13. Προεθυμήθημεν νὰ
λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προθέσεις

α'.) Μονόπτωτοι.

56.

1. Ἐντὶ τοῦ νά¹ βοηθῶσι τοὺς τυράννους αἱ πόλεις μεγάλως τιμῶσι τὸν φονεύσαντα² τὸν τύραννον. 2. Ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων θὰ ἀρχίσω³ νὰ διδάσκω. 3. Ἐκ πτωχοῦ πλούσιος ἔχεις γίνεαι. 4. Μινῶα ἢ νῆσος κεῖται ἔμπροσθεν⁴ τῶν Μεγάρων. 5. Δύναμαι νὰ λέγω ἐνώπιον⁵ τοῦ πλήθους. 6. Ὁ βασιλεὺς με⁶ στρατεύμα πολὺ προσέρχεται. 7. Ἄπαντες εἴμεθα εἰς τὸ νὰ νοουθετῶμεν σοφοί. 8. Οἱ Ἑλληνας ἔπλεον πρὸς τὰ ἄνω⁷ τοῦ ποταμοῦ.

6'). Δίπτωτοι.

57.

1. Πορεύομαι διὰ μέσου¹ τῆς πεδιάδος. 2. Δι' ἡμῶν ἔχετε παθῆ. 3. Πολλὰ λέγετε καθ' ἡμῶν. 4. Κατὰ τὸν νόμον θὰ κρίνη ὁ δικαστής. 5. Οὐδὲν θέλω νὰ ἀποκτιῶ² μετ' ἀδικίας. 6. Μετὰ πολὺν χρόνον εἴχομεν συνέλθει. 7. Ὑπὲρ φίλου πρέπει νὰ κοπιᾷ³ (τις). 8. Μανία ἴσως εἶνε πέραν⁴ τῆς δυνάμεως νὰ πράττη (τις).

γ'). Τρίπτωτοι.

58.

1. Καταλαμβάνομεν τοὺς φύλακας περίξ¹ τοῦ πυρὸς καθημένους. 2. Παρὰ Κύρου οὐδεὶς ἀπήρχετο πρὸς βασιλέα. 3. Ἐστάθην² πλησίον³ τοῦ βασιλέως. 4. Πλοῦς μὲν ὁ πλησίον⁴ τῆς γῆς, περίπατος δὲ ὁ πλησίον τῆς θαλάσσης τερπνότατος εἶνε. 5. Ἐπ' ἐμοῦ ταῦτα ἔχουσι γίνεαι. 6. Ταῦτα ἐξαρτῶνται ἐκ⁵ τοῦ βασιλέως. 7. Οἱ Ἑλληνας ἐξεστράτευσεν κατὰ⁶ τοῦ βασιλέως. 8. Περὶ τίνος σκέπτεσθε; 9. Βραχιόλια⁷ εἶχον οἱ βάρβαροι περίξ⁸ τῶν χειρῶν. 10. Πέριξ⁹ τοῦ τείχους θὰ τρέζωμεν. 11. Ὑπὸ τοῦ πατρὸς καλῶς ἔχετε παιδευθῆ. 12. Πάντα ὁ βασιλεὺς ὑπέταξεν¹⁰ εἰς ἑαυτόν. 13. Ὁ στρατηγὸς ἔστησε τὸ στρατεύμα ὑπὸ τὸν λόφον. 14. Πρὸς θεοῦ τί λέγεις; 15. Πρὸς τοῦτοις μάθε καὶ τὰ ἐξῆς. 16. Οἱ Θρᾶκες συμφώνως με¹¹ τὸν κύλὸν ἐχόρευον.

Ἐπιφορήματα

39.

(τοπικά) 1. Ἐν τῷ οἴκῳ¹ πῶς διάγετε ; 2. Πόθεν ἦλθεσ ; ἐκ τοῦ οἴκου. 3. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἄγγελος ἐπέμφθη. 4. Πορεύομαι εἰς Ἀθήνας. 5. Εἰς ἄλλον τόπον² ἀπῆλθεσ.

(τροπικά) 6. Δικαίως ἔχεισ πράξει. 7. Πράττω τοιοῦτοτρόπως ὁπως³ δύναμαι. 8. Ὀνομαστί θὰ καλέσω ὑμᾶσ. 9. Ἀνακκτωτὰ⁴ ἦσαν τὰ πράγματα.

(γροστικά) 10. Πρὸ ὀλίγου⁵ ἔχεισ ἔλθει ἢ πρὸ πολλοῦ⁶ ; 11. Πάντοτε πειθόμεθα εἰς τοὺσ νόμουσ.

(ποσοτικά) 12. Μίαν φορὰν⁷ ἔχομεν ἴδει ὑμᾶσ. 13. Διόλου δὲν⁸ λυπούμεθα. 14. Ὑπερβολικὰ⁹ μὲ λυπεῖσ.

ΘΕΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

Ῥήματα εἰς μί.

τίθηναι, ἵηναι, ἴσθηναι, δίδωμι.

1.

Ὁ Δαρεῖος διορίζει τὸ υἱὸν Ἀρταξέρξην βασιλέα.

Ὅτε ὁ Δαρεῖος, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ὑπόπτεισεν ὅτι¹⁾ δὲν ἀπέχει πολὺ τὸ τέλος (του), διέταξε νὰ¹⁾ ἔλθωσι πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἵνα²⁾, πρὶν³⁾ ἀποθάνῃ, ἔτι ἀπαξ ἴδῃ αὐτοὺς καὶ τὰ χρήματά (του) καὶ τὴν ἀρχὴν εἰς αὐτοὺς διχομοιράσῃ⁴⁾. Ὁ Κύρος ἦτο τότε ἐν Σάρδεσι, διότι εἶχε διορισθῆ⁵⁾ σατράπης τῆς Λυδίας.

2.

(Συνέχεια).

Εὐθὺς δὲ ὡς¹⁾ ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν τοῦ βασιλέως, συνερῶν²⁾ μετὰ τοῦ Τισσαφέρους, τοῦ σατράπου τῆς Καρίας, μαζί³⁾ νὰ ἀναβῶσι πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Βαβυλῶνα· διότι ἀκόμη δὲν⁴⁾ ἐγνώριζεν ὅτι⁵⁾ ὁ Τισσαφέρνης ἐχθρικῶς διέκειτο πρὸς αὐτόν⁶⁾. Ὅτε λοιπὸν πάντες οἱ παῖδες ἦσαν παρόντες⁷⁾, διώρισε τὸν πρεσβύτερον (ἐκ) τῶν υἱῶν (του) Ἀρταξέρξην ἄρχοντα ὅλου τοῦ Περσικοῦ κράτους, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἔδωκε σατραπείας καὶ διένειμεν εἰς αὐτοὺς τοὺς θησαυροὺς⁸⁾ (του) ὑποτάχτας⁹⁾ τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὸν Ἀρταξέρξην.

3.

Ὁ Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κύρον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀρταξέρξην.

Ὁ Τισσαφέρνης ἐμίσει τὸν Κύρον τόσον ὥστε¹⁾ διέβαλεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀρταξέρξην τὸν βασιλεύσαντα ὅτι²⁾ ἐπεθύμει³⁾ τὴν βασι-

λείαν. Καὶ ὁ Ἄρταξέρξης, ὁ ὁποῖος ἐπέθετο εἰς τὸν Τισσαφέρην, διέταξεν εὐθὺς τὸν νεώτερον ἀδελφὸν νὰ συλλάβωσιν. Καὶ κατὰ πρῶτον¹⁾ ἤθελε νὰ φονεύσῃ αὐτόν· ἐπειδὴ δὲ ἡ μήτηρ Παρύσατις ἐπέμενε²⁾ παρακαλοῦσα νὰ μὴ τὸν θανατώσῃ³⁾, συνεχώρησεν⁴⁾ αὐτὸν καὶ διώρισε πάλιν ἄρχοντα τῆς κάτω Ἀσίας. Ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου ἐμίσει ὁ Κῦρος τὸν βασιλέα καὶ ἐπῆλθεν εἰς αὐτόν ἡ σκέψις⁵⁾ νὰ τὸν ἐκβάλῃ (ἐκ τοῦ θρόνου⁶⁾), ἵνα μὴ πλέον⁷⁾ ἐξαρτᾶται ἐκ⁸⁾ τοῦ Ἄρταξέρξου, ἀλλὰ βασιλεύσῃ ἀντ' αὐτοῦ.

4.

Ὁ Κῦρος παρασκευάζεται πρὸς πόλεμον κατὰ¹⁾ τοῦ βασιλέως Ἄρταξέρξου.

Εὐθὺς ὡς ὁ Κῦρος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν σατραπείαν του, ἀπεστάτησεν ἀπὸ τοῦ Τισσαφέρνου²⁾ τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις, τὰς ὁποίας ὁ βασιλεὺς εἰς αὐτὸν εἶχε δώσει. Καὶ οἱ Ἴωνες μετέβησαν³⁾ προθύμως πρὸς τὸν Κῦρον, διότι ἐγνώριζον ὅτι⁴⁾ διέκειτο φιλικῶς πρὸς αὐτούς. Τοὺς Μιλησίους μόνον ἐμπόδισεν⁵⁾ ὁ Τισσαφέρνης νὰ προστεθῶσιν⁶⁾ εἰς τὸν Κῦρον, φρονεύσας ἢ ἐξορίσας πάντας ὅσοι⁷⁾ ἤθελον νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὴν πόλιν νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸν Κῦρον. Οἱ δὲ ἐξορισθέντες Μιλήσιοι ἔφυγον πρὸς τὸν Κῦρον.

5.

(Συνέχεια).

Διὰ τοῦτο¹⁾ συνέστησεν ὁ Κῦρος μέγαν στρατὸν καὶ ἰσχυρῶς ἐπέεξε κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν τὴν πόλιν Μίλητον, ἵνα²⁾ ἐπαναφέρῃ τοὺς ἐξοριστοὺς εἰς τὴν πατρίδα των. Συγχρόνως δὲ διέταξε³⁾ πάντας τοὺς ἡγεμόνας, τοὺς ὁποίους διώρισεν ἐπὶ⁴⁾ τῶν φρουρῶν ἐν ταῖς Ἴωνικαῖς πόλεσιν, ὅσον δυνατὸν⁵⁾ πλείστους Ἑλληνας νὰ συναθροίσωσι, καὶ ἄλλους ἐπιφανεῖς⁶⁾ Ἑλληνας, οἱ ὁποῖοι φιλικῶς διέκειντο πρὸς αὐτόν, παρεκάλεσε⁷⁾, δώσας εἰς αὐτοὺς πολλὰ χρήματα, νὰ συναθροίσωσι στρατιώτας. Ἴνα δὲ μὴ ἐμβάλῃ⁸⁾ φόβον εἰς τὸν βασιλέα, παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτόν τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις, περὶ τῶν ὁποίων⁹⁾ ἐπολέμει πρὸς τὸν Τισσαφέρην, ἀναλαβῶν¹⁰⁾

τὸν αὐτὸν φόρον νὰ ἀποδίδῃ, τὸν ὁποῖον ὁ Τισσαφέρνης ἐκ τῶν πό-
λεων ἔδιδεν.

Ῥήματα εἰς νυμ.

6.

Κελαιναί.

Ἀφοῦ¹⁾ οἱ Ἕλληνες ἠνώθησαν²⁾ μετὰ τοῦ στρατοῦ τῶν βαρβάρων ἐν Σάρδεσιν, ἐξώρμησεν ὁ Κῦρος. Ἵνα δὲ δυναθῶσιν εὐκόλως τὸν Μαϊάνδρον ποταμὸν νὰ διαβῶσι, κατεσκεύασε πρότερον ὁ Κῦρος γέφυραν διὰ πλοίων³⁾. Ἐν Κολοσσαῖς ἠνώθη μετὰ τοῦ Κύρου ὁ Θεσσαλὸς Μένων, τὸν ὁποῖον ὁ Ἀρίστιππος διώρισε στρατηγὸν τοῦ στρατοῦ. Ἐν Κελαιναῖς περιέμενον, ἕως ὅτου⁴⁾ ὁ Κλέαρχος παρευρέθη⁵⁾.

7.

(Συνέχεια).

Τὸ ἀνάκτορον¹⁾ καὶ ἡ ἀκρόπολις καὶ ὁ μέγας κήπος, τὰ ὅποια ἦσαν πλησίον²⁾ ταύτης τῆς ὥραιας καὶ μεγάλης πόλεως, λέγονται ὅτι ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ὠκοδομήθησαν καὶ κατεσκευάσθησαν³⁾ μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν. Ὅτε δηλαδὴ⁴⁾ ἐνταῦθα ὁ στρατός του συνεπλάκη⁵⁾ πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἶδεν ὅτι⁶⁾ τὰ πλοῖά του διεσκορπίσθησαν⁷⁾ καὶ τοσοῦτοι Πέρσαι ἀπωλέσθησαν, ἢ ὑπερηφάνειά του τὸσον κατεβλήθη⁸⁾, ὥστε τάχιστα ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἀσίαν.

8.

(Τέλος).

Καὶ τότε διέτριψε πολὺν χρόνον ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τὸν ὁποῖον διὰ τὴν ὠραιότητά του¹⁾ ἐθαύμαζεν²⁾. Διὰ μέσου δηλαδὴ τοῦ κήπου καὶ τῆς τῶν Κελαινῶν πόλεως ῥεεῖ ὁ Μαϊάνδρος ποταμός· ῥεεῖ δὲ καὶ ὁ Μαρσύας διὰ τῆς πόλεως καὶ ἐμβαλλεῖ εἰς τὸν Μαϊάνδρον. Ἐνταῦθα λέγουσιν οἱ Φρύγες ὅτι κρέματα τὸ δέρμα τοῦ Μαρσίου ἐν τῷ ἄντρῳ ὄθεν (εἶνε) αἱ πηγαὶ καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων ἐξέδειρεν αὐτόν, διότι ἔλεγεν ὅτι δύναται νὰ ἀγωνισθῆ³⁾ πρὸς αὐτόν περὶ μουσικῆς.

Ῥήματα εἰς νῶ καὶ ἀνω.

9.

Οἱ Ἕλληνες ἀρνοῦνται νὰ προχωρήσωσιν¹⁾).

Ὅτε οἱ Ἕλληνες εἰς Κιλικίαν ἔφθασαν²⁾ καὶ ἐγνώρισαν ὅτι³⁾ ἡ ἐκστρατεία δὲν ἦτο κατὰ τῶν Πισιδῶν, δὲν ἤθελον νὰ προχωρήσωσιν. Ὑπόπτεισαν δηλαδὴ ὅτι⁴⁾ ὁ Κῦρος κατ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως πορεύεται καὶ εἶπον ὅτι ἔχουσιν ἀποκάμει⁵⁾ ἀκολουθοῦντες αὐτόν, διότι ἔλαβον⁶⁾ παρ' αὐτοῦ μισθὸν ἐπὶ τῷ ὄρω⁷⁾ νὰ ἐκστρατεύσωσι κατὰ τῶν Πισιδῶν, ἀλλ' ὄχι⁸⁾ νὰ πολεμήσωσι πρὸς τὸν βασιλέα.

10.

(Συνέχεια).

Ὅτε δὲ ὁ Κλέαρχος ἤθελε νὰ ἀναγκάσῃ τὸν στρατόν του νὰ προχωρήσῃ τοσοῦτον ἐγένετο μισητὸς¹⁾ εἰς τοὺς στρατιώτας του, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε²⁾ νὰ φανευθῆ διὰ λίθων. Διότι μόλις³⁾ ἐγνώρισαν ὅτι διέταξε τὰ σκευοφόρα νὰ ἐκκινήσωσι⁴⁾ καὶ ἡ στάσις τοσοῦτον ἠυξήθη, ὥστε ἔλαβον λίθους καὶ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια καὶ τοὺς στρατηγούς ἔριπτον. Καὶ ὁ Κλέαρχος ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ, ἵνα μὴ ἐπιτύχωσιν⁵⁾ αὐτὸν οἱ λίθοι.

11.

Λόγος τοῦ Κλεάρχου πρὸς τοὺς στασιάσαντας στρατιώτας.

Ὅτε ὁ Κλέαρχος ἐνόησεν¹⁾, ὅτι διὰ τῆς βίας οὐδὲν κατώρθωνε²⁾, διέταξε τοὺς στρατιώτας του εἰς ἐκκλησίαν νὰ συνέλθωσιν. Καὶ μακρὸν χρόνον οὐδὲν ἠδύνατο νὰ εἶπῃ ὑπὸ τῶν δακρύων, ἔπειτα δὲ ἤρχισεν³⁾ οὕτω νὰ λέγῃ· «Στρατιῶται, βλέπετε ὅτι ἀγανακτῶ⁴⁾ διὰ τὰ συμβάντα, διότι εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἔχουσι φθάσει⁵⁾, ὥστε λιθοβολεῖτε τοὺς στρατηγούς σας. Ἦδη πρότερον ἔχετε πληροφορηθῆ παρ' ἐμοῦ⁶⁾ ὅτι⁷⁾ ὁ Κῦρος εἶνε φίλος μου (ἐκ φιλοξενίας). Ὅτε ὡς φυγὰς⁸⁾ εἰς Ἀσίαν ἦλθον, συνήνησα⁹⁾ αὐτόν, ὅστις μόλις¹⁰⁾ ἔμαθε παρ' ἐμοῦ τὴν αἰτίαν τῆς φυγῆς καὶ εὐθύς ἦτο ἕτοιμος νὰ μοι δώσῃ χρήματα.

12.

(Συνέχεια).

Τοὺς 10000 δαρεικοὺς, τοὺς ὁποίους τότε ἔλαβον παρ' αὐτοῦ, ἔδαπάνησα, ὡς γνωρίζετε, δι' ὑμᾶς, χωρὶς νὰ καταθέσω τί¹⁾ εἰς τὸ ἰδικόν μου²⁾ (ταμείον). Ἐπειτα ἐτιμωρήσαμεν τοὺς Θρᾷκας ἐκδιώκοντες³⁾ αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας των, οἱ ὅποιοι τοὺς ἐκεῖ κατοικοῦντας Ἕλληνας ἤθελον νὰ ἐκδιώκωσι καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐδενδροτόμουν⁴⁾. Ἐπειδὴ δὲν ἠγνοεῖτε⁵⁾ ὅτι παρὰ τοῦ Κύρου τὰ χρήματα διὰ τοῦτον τὸν πόλεμον ἔλαβον, ἐπίστευον ὅτι εἴσθε ἔτοιμοι νὰ βοηθήσητε τὸν Κύρον, ἵνα ἐπιτύχῃ⁶⁾ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ.

Ῥήματα εἰς ὄκω.

13.

Αἱ πύλαι τῆς Συρίας.

Ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πλουσίᾳ πόλει Ἰσοφῶ εὔρεν¹⁾ ὁ Κύρος τὰ πλοῖα προσωρμισμένα²⁾, τὰ ὁποῖα οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶχον πέμψει πρὸς αὐτὸν καὶ τῶν ὁποίων ναύαρχον τὸν Πυθαγόραν διώρισαν³⁾ καὶ τὸν Ταμῶν μετὰ τοῦ λοιποῦ ναυτικοῦ ἐξ 25 πλοίων. Ὁ δὲ Κύρος εἶχεν ἐξοδεύσει⁴⁾ εἰς παρασκευὴν τοῦ ναυτικοῦ πολλὰ χρήματα, διότι ἐνόμιζεν ὅτι⁵⁾ αἱ πύλαι τῆς Συρίας ὑπὸ μεγάλου στρατοῦ εἶχον καταληφθῆ.

14.

(Συνέχεια).

Ἦθελε δηλαδὴ μέρος τῶν ὀπλιτῶν του ἔξω τῶν τειχῶν νὰ ἀποβιβάσῃ¹⁾, ἵνα αἱ πύλαι εὐκόλως²⁾ κυριευθῶσι καὶ αὐτὸς ταχέως δυναθῆ νὰ παρέλθῃ. Ὅτε δὲ ἦλθεν ἐκεῖ, ὅπου τὰ τεῖχη ἐκ³⁾ τῶν ὀρθίων πετρῶν μέχρι τῆς θαλάσσης ἔφθανον⁴⁾ καὶ ἀπέκλειον τὴν στενὴν διάθασιν⁵⁾, εὔρε τὰς πύλας ἐρήμους φρουρᾶς. Διότι, ὅτε ὁ Ἀβροκόμας ἐπληροφορήθη, ὅτι⁶⁾ ὁ Κύρος τὰ ὄρη τῆς Κιλικίας εἶχεν ὑπερβῆ, παρήτησε τὴν γνώμην⁷⁾ τοῦ νὰ πολεμήσῃ⁸⁾ καὶ ἔφυγε μετὰ τῆς μεγάλης δυνάμεώς του ἐκ 300,000 ἀνδρῶν.

15.

Φυγή Ξενίου καὶ Πασίωνος.

“Ὅτε ὁ Κύρος εἰς Μυρίανδον ἔφθασεν, ἀπεφάσισε¹⁾ νὰ μείνη ἑνταῦθα ἡμέρας τινάς. Εἰς δὲ τὸν Ξενίαν τὸν Ἀρχάδα καὶ Πασίωνα τὸν Μεγαρέα δὲν ἤρεσκε πλέον²⁾ ἢ (ἐκ)στρατεία, ἀφ’ ὅτου³⁾ ἐστερήθησαν τῶν στρατιωτῶν των, οἱ ὅποιοι μετέβησαν πρὸς τὸν Κλέαρχον, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι τοῦ ἐμπορικοῦ τούτου σταθμοῦ⁴⁾ εὔρον προσωρμισμένα⁵⁾ πολλὰ πλοῖα, ἀπέπλευσαν κρυφίως⁶⁾. Ὁλος δὲ ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων ἔκτιρεν αὐτούς, φοβούμενος μὴ⁷⁾ συλληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Κύρου καὶ διὰ τὴν φυγὴν καταδικασθῶσιν εἰς θάνατον⁸⁾.”

16.

(Συνέχεια).

Εὐθὺς ὡς ὁ Κύρος ἐγνώρισε τοῦτο, διέταξε νὰ συγκαλέσῃ τοὺς Ἕλληνας καὶ εἶπεν· «Ἕλληνες, μὴ πιστεύετε ὅτι¹⁾ ὁ Ξενίας καὶ Πασίων ἐδραπέτευσαν ἀπ’ ἐμοῦ¹⁾, ὥστε νὰ²⁾ μὴ δύναμαι νὰ εὔρω αὐτούς. Ἄλλ’ ἂν καὶ³⁾ ἔγιναν ἔνοχοι προδοσίας⁴⁾, δὲν θὰ θανατωθῶσιν ὑπ’ ἐμοῦ, ἵνα γνωρίσητε, ὅτι δὲν παρατηρῶ⁵⁾ τοῦτο μόνον, πῶς θὰ λάβω ὠφέλειαν⁶⁾ ἀπ’ αὐτῶν, ἀλλὰ πάντοτε ἐνθυμοῦμαι τὸ καλόν, τὸ ὅποιον πρότερον ἔπραξαν εἰς ἐμέ⁷⁾ οἱ ἄνθρωποι μου. Διὰ τοῦτο δὲν θὰ στερήσω⁸⁾ αὐτούς τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων των, τὰ ὅποια φυλάττονται ἐν Λυδίᾳ καὶ τὰ ὅποια νὰ πωλήσω ἢ νὰ φονεύσω ἢ θελον δύνασθαι⁹⁾, ἂν ἤθελον ἐπιθυμεῖ. Ἄλλὰ λαμβάνοντες αὐτὰ ὀπίσω¹⁰⁾, ἅς γνωρίσωσιν¹¹⁾ ὅτι ὑπῆρξαν πρὸς ἐμέ κακοί». Οἱ λόγοι οὗτοι ἔηρσαν πολὺ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ συνεπορεύοντο προθυμότερον.

Ῥήματα λαμβάνοντα εἰς τὸ θέμα -ε.

17.

Ὅροντας.

Οἱ ἔχθροί δὲν ἀνεπαύοντο¹⁾ (δὲν ἐκοιμῶντο), ἀλλὰ πρὸ πάντων ἔμελεν²⁾ αὐτούς πῶς³⁾ ὁ Κύρος νὰ μὴ εὔρη χόρτον καὶ τρῶφιμα. Διὰ τοῦτο⁴⁾ προεπορεύοντο⁵⁾ διαρκῶς⁶⁾ πολλοὶ ἵππεῖς καὶ κατέκαιον πάν-

τα. Ἐφαιόντο⁷⁾ δὲ ὅτι ἦσαν περίπου⁸⁾ 2000. Ἦτο δὲ παρὰ τῷ Κύρῳ καὶ Πέρσης τις τὸ ὄνομα Ὀρόντας.

18.

(Συνέχεια).

Οὗτος ἰδὼν ὅτι¹⁾ ὁ Κύρος ἠγανάκτει¹⁾ ὅτι οἱ ἐχθροὶ οὐδαμῶθεν περιέμενον²⁾ τὸν στρατόν του, ἀλλὰ πρὶν³⁾ ἔλθῃ εἰς τινὰ τόπον, ἔφρουγον ταχέως⁴⁾, παρεκάλεσε τὸν Κύρον νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν 1000 ἵππεις καὶ εἶπεν ὅτι τοὺς προκατακαίοντας ἵππεις ἢ ἤθελε⁵⁾ φρονεῦσαι ἢ ζῶντας πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἤθελε συλλάβει καὶ ἐμποδίσει τοῦ νὰ καίωσιν ἀπερχόμενοι καὶ ἤθελε κάμει, ὥστε νὰ μὴ δύνωνται αὐτοὶ ἰδόντες τὸ στρατεύμα του νὰ ἀναγγείλωσιν εἰς τὸν βασιλέα. Ὁ Κύρος ἠὲ χαριστήθη πολὺ διὰ⁶⁾ τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ὀρόντου νομίζων ὅτι αὐτὸς εἶνε πιστὸς εἰς αὐτὸν καὶ ἔδωκε τοὺς ἵππεις.

19.

Προδοσία Ὀρόντου.

Ἄν καί¹⁾ ὁ Ὀρόντας ὄφειλε χάριν εἰς τὸν Κύρον, δὲν ἤθελε νὰ μείνῃ πλέον παρ' αὐτῷ, ἀλλ' ἐσκίεπτετο²⁾ διαρκῶς³⁾ πῶς⁴⁾ νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸ μέρος⁵⁾ τοῦ βασιλέως. Διὰ τοῦτο παρεκάλεσε τὸν Κύρον νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν δύναμιν ἐκ 1000 ἵππέων οὐχὶ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ⁶⁾ πολεμήσῃ πρὸς τοὺς ἵππεις τῶν πολεμίων, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ⁶⁾ ἀπαγάγῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πλείστους παρὰ τοῦ Κύρου πρὸς τὸν Ἄρταξέρξην.

20.

(Συνέχεια).

Ἦνα δὲ ὁ βασιλεὺς φιλικῶς ὑποδεχθῆ¹⁾ αὐτόν, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν ὅτι μένει πιστὸς εἰς τὴν προτέραν φιλίαν καὶ φροντίζων περὶ τῶν συμφερόντων²⁾ τοῦ βασιλέως μέλλει³⁾ νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ τοῦ Κύρου ἔχων 1000 ἵππεις. Ἄλλ' ὁ ἄγγελος, εἰς τὸν ὅποιον ὁ Ὀρόντας ταύτην τὴν ἐπιστολὴν εἶχε δώσει, νομίζων⁴⁾ ὅτι οὗτος εἶνε πιστὸς πρὸς αὐτόν, παρέδωκεν αὐτὴν εἰς τὸν Κύρον.

•Ρήματα ἐκ διαφόρων ῥιζῶν.

21.

Ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ περὶ τὸ μεσονύκτιον.

Τρεῖς ἡμέραι παρήλθον, ἀφ' ὅτου¹⁾ ὁ στρατὸς τοῦ Κύρου εἰσέβαλεν εἰς Βαβυλῶνα, ὅτε²⁾ ὁ Κύρος αἴφνης περὶ τὸ μεσονύκτιον διέταξε νὰ συναθροισθῶσιν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ βάρβαροι εἰς ἐπιθεώρησιν. Διότι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες κατείχον ἐκεῖνον τὸν τόπον, εἶπον εἰς αὐτὸν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔχων μέγαν στρατὸν δὲν ἀπέχει πολὺ αὐτοῦ καὶ εἶνε φόβος μὴ οἱ ἐχθροὶ ἅμα ἐξημερώσῃ³⁾ ἐπιπέσωσι κατ' αὐτοῦ.

22.

(Συνέχεια).

Τότε δὲ ἐξέλεξεν¹⁾ ὁ Κύρος τὸν Κλέαρχον καὶ τὸν Μένωνα ἀρχηγούς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ διαιρέσας αὐτοὺς εἰς δύο μέρη ἔδωκεν εἰς τὸν Κλέαρχον τὴν δεξιὰν καὶ εἰς τὸν Μένωνα τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα. Τοὺς δὲ βαρβάρους διέταξε νὰ παραταχθῶσι χωρισμένοι²⁾ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας.

23.

(Τέλος).

Κατὰ δὲ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἦλθε μέγα πλῆθος λιποτακτῶν¹⁾ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κύρου, οἵτινες ἐνόμιζον ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ βασιλέως δὲν θὰ ἀντισταθῇ²⁾ καὶ ὅτι θὰ εἶνε καλλίτερον³⁾ εἰς αὐτούς, ἔάν, πρὶν⁴⁾ ἐπιτεθῇ ὁ Κύρος, ὑπάγῃσι μὲ τὸ μέρος του⁵⁾. Ἀνακοινοῦντες⁶⁾ δὲ ὅτι εἶχον ἴδειν τῷ στρατῷ τοῦ βασιλέως, ἔλεγον ποῦ⁷⁾ ὁ στρατὸς τότε ἦτο, πόσους στρατιώτας ὁ βασιλεὺς εἶχε καὶ τίνες Πέρσαι ὑπ' αὐτοῦ ἀρχηγοὶ εἶχον ἐκλεχθῆ, ἀλλὰ πῶς οἱ πολέμιοι εἶνε παρατεταγμένοι εἰς μάχην δὲν ἠδύναντο⁸⁾ οἱ λιποτάκται νὰ εἰπῶσιν.

ΘΕΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΝ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

Ῥήματα δυνηομένα.

24.

Ὁ Κλέαρχος ἐν Χερρόνησῳ.

Πάντες ὅσοι ἐγνώριζον ἐκ πείρας¹⁾ τὸν Κλέαρχον ὠμολόγουν ὅτι ἦτο (εἰς) ἐκ²⁾ τῶν πολεμικωτάτων καὶ φιλοπολεμωτάτων ἀνδρῶν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνας, οἵτινες κατόκουσ τὴν Χερρόνησον, πολεμοῦντες πρὸς τοὺς Θρᾶκας, ἔπαθον πολλὰ ἄδικα καὶ πολλὰ κικὰ³⁾, ἐπεθύμει ὁ Κλέαρχος νὰ βοηθήσῃ⁴⁾ αὐτούς.

25.

(Συνέχεια).

Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἐπέτρεπον¹⁾ καὶ οἱ ἄρχοντες²⁾ νὰ καταρτίσῃ μὲ πληρώματα⁴⁾ τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν ἐκστρατείαν· μόλις⁴⁾ ὁμοῦ ἐξέπλευσε τοῦ λιμένος καὶ οἱ ἔφοροι ἀνεκάλεσαν αὐτόν. Ὁ Κλέαρχος δὲν ἐτόλμησε νὰ ἀπειθήσῃ καὶ ἀπέπλευσεν εἰς Ἑλλάσποντον. Ἐν ᾧ δὲ (χρόνῳ) αὐτὸς ἐν τῇ πατρίδι κατηγορήθη καὶ κατεδικάσθη, ἀπέπλευσεν εἰς Θρᾶκην, ἵνα ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἕλληνας (ἀπὸ) τῶν πολεμίων καὶ ἀποκτήσῃ³⁾ τιμὰς καὶ χώραν.

26.

(Τέλος).

Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶχε πόρους¹⁾ ἐζήτησε²⁾, χρήματα παρὰ τοῦ Κύρου, ὅστις ἐξουσίαζε³⁾ τότε τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἡγάπα, ἵνα δι' αὐτῶν μισθώσῃ⁴⁾ στρατιώτας καὶ τιμωρήσῃ τοὺς Θρᾶκας. Ὅσον δὲ χρόνον κατεδουλοῦντο τὰ ὑπεράνω τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη⁵⁾, ἡμιλλῶντο⁶⁾ αἱ Ἑλληνικαὶ πόλεις πρὸς ἀλλήλας νὰ προσφέρωσιν εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ Κλεάρχου πάντα, ὅσων εἶχον χρεῖαν⁷⁾, ἵνα μηδέποτε πεινάσωσιν ἢ διψάσωσιν, ἀλλ' ἔχωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

27.

Ὁ Κλέαρχος ὡς στρατηγός.

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἤθελον¹⁾ προτιμήσει, ἂν²⁾ ἤθελέ τις δωρήσει εἰς αὐτοὺς τόσα χρήματα, ῥαθύμως νὰ ζῶσι καὶ τὰ χρήματα εἰς ἡδονὰς νὰ δαπανῶσι (μᾶλλον) ἢ νὰ πολεμῶσι διαρκῶς³⁾. Ὁ Κλέαρχος ὁμοίως [δὲ] μετεχειρίζετο τὰ χρήματα διὰ τὸν πόλεμον [δοτ.] καί, ὅτε [μετοχ.] ἐπολέμει πρὸς τοὺς Θρᾷκας, διαρκῶς μετείχε⁴⁾ τῶν κινδύνων. Διότι ἐνόμιζε δίκαιον⁵⁾ ὁ στρατηγὸς νὰ μὴ φοβῆται τοὺς κόπους διὰ τοῦτο ἐσυνήθιζε καὶ ἐκείνους νὰ τιμωρῆ⁶⁾ αὐστηρῶς, οἵτινες⁷⁾ δὲν ἤθελον ὑπομένει⁸⁾ τοὺς κινδύνους.

28.

(Συνέχεια).

Διὰ τοῦτο ὠμολογεῖτο ὑπὸ πάντων ὡς ἱκανὸς νὰ ἄρχῃ. Πάντοτε ἐφρόντιζε πῶς¹⁾ οἱ στρατιῶται νὰ ἔχωσιν ἀφθονίαν²⁾ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Διὰ τοῦτο ὄλος ὁ στρατὸς ἐνόμιζε δίκαιον³⁾, ἀποθανόντος τοῦ Κύρου, ὁ Κλέαρχος νὰ στρατηγῆ⁴⁾ αὐτῶν. Οἱ στρατιῶται ἠγάπων αὐτὸν οὐχὶ διότι ἤκουον⁵⁾ αὐτὸν ἀπειλοῦντα μὲ τραχεῖαν φωνήν, ἀλλὰ διότι ἐθεώρουν ὡς τὸν ἱκανώτατον⁶⁾ νὰ ἄρχῃ καὶ νὰ στρατηγῆ.

Ῥήματα ἀδωνόληκτα.

29.

Οἱ Ἕλληνες εἶνε ἐν μεγίστῃ ἀπορίᾳ.

Ὅτε οἱ Ἕλληνες ἐπληροφορήθησαν¹⁾ ὅτι ὁ Τιτσαφέρνης συνέλαβε τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἐφρόνευσε πάντας τοὺς στρατιώτας καὶ λοχαγούς, τοὺς ὁποίους οἱ στρατηγοὶ μεθ' ἑαυτῶν ὠδήγησαν²⁾ ἐκεῖ, κατεπλάγησαν, διότι πᾶς τις ἐγνώριζεν ὅτι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ σωθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ὁδὸς, τὴν ὁποίαν ἐβάδισαν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἦτο περισσοτέρα τῶν 10000 σταδίων, πρὸς δὲ τούτοις περιεκυκλοῦντο³⁾ ὑπὸ μεγάλων καὶ ἀδιαβάτων ποταμῶν.

33.

(Συνέχεια).

Μέχρι τοῦδε¹⁾ μὲν ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐτράφησαν, ἀφ' ὅτου²⁾ δὲ ὁ Ἀριαῖος κατέλιπεν αὐτούς, οὐδεμία ἐλπίς ἦτο, ὅτι θά λάβωσί τι παρὰ τῶν βαρβάρων, ἀλλ' ἦτο φόβος³⁾ μὴ κρύψωσιν⁴⁾ ἀπ' αὐτῶν πάντα τὰ τρόφιμα καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον⁵⁾ αὐτοὺς βλάψωσιν⁶⁾. Ποῦ⁷⁾ νὰ στραφῶσιν⁸⁾, οὐδενὸς γνωρίζοντος τὴν ὁδόν ; Πῶς νὰ φυλαχθῶσι τοὺς διώκοντας ἐχθροὺς μὴ ἔχοντες ἵππεῖς ὥστε νὰ⁹⁾ ἀποκρούωσι τὸ ἐπιτιθέμενον Περσικὸν ἱππικόν ; Ἐὰν νικήσωσι διὰ τοῦ ὀπλιτικῆς καὶ τοὺς ἵππεῖς τρέψωσιν εἰς φυγὴν, πῶς ἤθελον¹⁰⁾ διώξει τοὺς φεύγοντας ἵππεῖς καὶ κατακόψει, ἐὰν δὲ νικηθῶσι, πῶς ἤθελον ἐλπίζει ὅτι καὶ εἰς μόνος θά ὑπολειφθῆ ;

34.

(Τέλος).

Ταῦτα συλλογίζόμενοι¹⁾ πολὺ ἐλυποῦντο²⁾. Οἱ πλείστοι οὐδὲν ἔτρωγον ἢ ἔπινον καὶ ὅτε ἐγένετο ἑσπέρα, οὐδεὶς ἦναπτε πῦρ, οὐδεὶς ἐφρόντιζε πῶς³⁾ οἱ προφύλακες νὰ φυλάττωσι φυλακάς, ἀλλὰ καθήμενοι, ὅπου ἕκαστος ἐτύγχανε νὰ⁴⁾ εἶνε, ἐθρήνουν (διὰ) τὴν ἀτυχίαν, διότι πεισθέντες ὑπὸ Κύρου εἶχον καταλίπει τὴν πατρίδα των, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα.

Ῥήματα ὑγοῶληκτα.

32.

Ἐνύπνιον τοῦ Ξενοφῶντος.

Ἄφου ὁ Τισσαφέρνης τοὺς στρατηγούς συνέλαβε καὶ τοὺς λοχαγούς ἐφρόνευσεν, ἡ ἀμηχανία τῶν Ἑλλήνων ἦτο μεγάλη. Διὰ τοῦτο¹⁾ ὁ Ξενοφῶν ὅτε κατὰ τὴν ἑσπέραν²⁾ κατεκλίθη, πολὺν χρόνον δὲν ἠδύνατο νὰ εὔρη³⁾ ὕπνον, ἀλλ' ὄκτιρε τὴν ἀμηχανίαν τοῦ στρατοῦ καὶ τὸν θάνατον τοῦ φίλου του Προξένου. Ἄφου δὲ ἐκοιμήθη, εἶδεν ὄνειρον. Εἶδε δηλαδὴ κεραυνόν⁴⁾ πεσόντα εἰς τὴν στέγην τοῦ πατρικοῦ οἴκου καὶ τὰ πάντα ἀναλάμποντα.

33.

(Συνέχεια).

Διὰ τοῦ ὄνειρου ἀνεγερθεὶς ἐσκέπτετο¹⁾ τί ἐσήμαινον²⁾ ὁ θεὸς διὰ τούτου, καὶ ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς Ζεὺς τὸν κεραυνὸν κατέρριψεν³⁾, ἔκρινε τὸ ὄνειρον, ὅτι δὲν θὰ ἀφανισθῶσιν, ἀλλ' ὅτι θὰ φανῆ εἰς αὐτοὺς σωτηρία παρὰ τοῦ Διός. Ἐπῆλθε δ' ἕμως αὕτη ἡ σκέψις εἰς αὐτόν· ἐὰν ὅλην τὴν νύκτα οὕτω διαμένωμεν κατακείμενοι καὶ μηδεὶς φροντίζῃ πῶς⁴⁾ νὰ ὑπερασπισθῶμεν⁵⁾, ἀμα ἐξημερώσῃ⁶⁾ θὰ φανῶσιν οἱ ἐχθροί, ἵνα ἀφανίσωσιν ἡμᾶς. Διὰ τοῦτο δὲν θὰ ἀναμείνω ἄλλον στρατηγόν, ἀλλὰ θὰ φροντίσω πῶς νὰ λάβωμεν τὰ ὅπλα πρότερον⁷⁾ τῶν ἐχθρῶν. Εὐθύς δὲ ἐσηκώθη⁸⁾, ἐξήγειρε τοὺς λοχαγοὺς τοῦ Προξένου καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ συναθροισθῶσι ταχέως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ Α΄ ΤΜΗΜΑ

1.

ἄγω, ὀδηγῶ.
 ἢ γαλῆ, γάττα.
 χαλκεύς, ἕως, σιδηρουργός.
 ἢ ὄϊνη, λίμα.
 περιλείχω, γλείφω περίξ.
 λεοντῆ, δέρμα λέοντος.
 περιβάλλομαι, ἐνδύομαι.
 μυᾶ, ποσὸν νομισμάτων ἀξίας
 100 δραχμῶν.
 ποῖ, εἰς ποῖον μέρος.
 ἢ ἐμπορία, τὸ ἐμπόριον.
 οἱ Ἑρμαῖ, στῆλαι φέρουσαι κε-
 φαλήν Ἑρμοῦ.

2.

ἐσθίω, τρώγω.
 ὁ ῥοῦς, τὸ ῥεῦμα.
 τὸ κανοῦν, κάνιστρον.
 τὸ ὀστοῦν, κόκκαλον.
 τῷ νῶ, κατὰ τὸν νοῦν.

3.

ἄμφω, καὶ οἱ δύο.
 πηρῶ (ὄω), ἀκρωτηριάζω, τυ-
 φλώνω.
 χαλεπός, δύσκολος.
 Φινεὺς } μάντις
 Τειρεσίας }
 ἀπέχομαί τινος, ἀπομακρύνο-
 μαι ἀπὸ τινος.
 ὥσπερ, καθώς.

4.

ὁ λεώς, λαός.
 ὁ νεώς, ναός.
 ἢ ἕως, αὐγή.
 Μενέλεως, Μενέλαος.

θηρεύω, κυνηγῶ.
 ἐγγύς, πλησίον.
 λαγός, λαγός.
 Τυνδάρεως, σύζυγος τῆς Λήδας,
 πατὴρ τῶν Διοσκούρων.
 Μίνως, σοφὸς νομοθέτης, βασι-
 λεὺς τῆς Κρήτης.

5.

ἢ βασιλεία, βασίλισσα.
 τὸ ἱμάτιον, φόρεμα.
 πορφυροῦς, } κόκκινος.
 φοινικοῦς, }
 ἄνους, ἀνόητος.
 ἄνοια, ἀνοησία.
 εὔνους, εὐνοϊκός.

6.

παντοῖος, παντὸς εἶδους.
 πλέως, γεμάτος.
 εὔγεως, ἢ ἔχουσα καλὴν γῆν.
 εὐάνδρος, ἢ τρέφουσα καλοὺς
 ἄνδρας.
 ἀγήρω, ὁ μὴ γηράσκων.
 (ἔμ)σύμπλεως, ἐντελῶς γεμάτος.
 ἴλεως, εὐμενής.
 ὁ οἰκέτης, ὑπηρέτης, δοῦλος.
 κομίζω, φέρω.

7.

χρῶμαι (ἀομαί τινι) μεταχει-
 ρίζομαι τι.
 ὁ οἶς οἶός, πρόβατον.
 τὸ ἔριον, μαλλίον.
 ἐν χρῶ, σύρριζα.
 ὁ χρώς, χρωτός, δέρμα.
 κείρω, κουρεύω.
 ποικίλος, πεποικιλμένος.

ταῶς, παγώνιον.

παιίνω, παχύνω, καθιστῶ εὐ-
φορον.

8.

οἶος, ὁποῖος.

ἀποκτείνω, φονεύω.

ζημία, τιμωρία.

στέρω, ἀγαπῶ.

θεραπεύω, περιποιῶμαι.

ἴδιον, εὐαρεστότερον.

οἶόςπερ, ὁποῖος ἀκριβῶς.

λογίζομαι, συλλογίζομαι.

ποδαπός, ἀπὸ ποῦ, ἐκ τίνος
τόπου.

πηλίκος, πόσων ἐτῶν, ποῖος ἡ-
λικίας.

πότερος, τίς ἐκ τῶν δύο.

οὐδέτερος, οὔτε ὁ εἰς οὔτε ὁ
ἄλλος.

μέγα φρονῶ, μεγαλοφρονῶ.

9.

ἐπιμέλομαι, ἐπιμελοῦμαι.

κέρας, πτέρυξ (στρατοῦ).

ὀπισθοφυλακῶ (έω), εἶμαι ὀ-
πισθοφύλαξ.

ἔπομαι τινι, ἀκολουθῶ τινι.

10.

ὑβρις, ὑπερηφάνεια.

σφάλλω, κάμνω τινά νά πέσῃ,
βλάπτω.

σφάλλομαι, ἀποτυγχάνω, ἀπα-
τῶμαι.

ἀμύνομαί τινι, ἀποκρούω τινά.

ἀμύνω τινί, βοηθῶ τινι.

οἰκτίρω, λυποῦμαι.

χρή, πρέπει, εἶνε ἀνάγκη.

ἀποβάλλω, γάνω.

κτῶμαι (άομαι), ἀποκτῶ.

αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.

σημαίνω, δίδω σημεῖον, ἀναγ-

γέλλω.

διαφθείρω, καταστρέφω.

11.

ἐκφαίνω, φανερώνω.

μαίνω, μολύνω.

καθαίρω, καθαρίζω.

ἐντέλλομαι, παραγγέλλω, δι-
τάσσω.

αἴρομαι, σηκώνω ἐπάνω μου.

τείνω, τεντώνω.

οἶός τ' εἰμί, δύναμει.

μαίνομαι, (ἀόρ. ἐμάνην), τρελ-
λαίνομαι.

ἀποφαίνομαι, λέγω.

περαίνω, φέρω εἰς πέρας, τε-
λειώνω.

ἀνατείνω, ὑψώνω.

12.

ῥαδίως, εὐκόλως.

ἐπαίρομαι, ὑπερηφανεύομαι.

ἐσθής, φόρεμα.

13.

ἔστιῶμαι (άομαι), γευματίζω.

ώνοῦμαι (έομαι), ἀγοράζω.

τὰ ἐπιτίδεια, τρόφιμα.

συλῶ (άω), κλέπτω.

θάλλπος τό, καύσων.

ἀγορά, ὁ τόπος συναθροίσεως τοῦ
λαοῦ, τὰ πωλούμενα ἐν αὐτῇ,
ζωοτροφία.

ἐθίζω, (μεταβ.) συνθηρίζω.

ὀρῶ (άω), βλέπω.

ἔστιῶ (άω), προσφέρω γεῦμα.

ἔῶ (άω), ἀφήνω.

εἴρω, ἐμποδίζω.

ἐπίγνομαι, βιάζομαι.

εἰσπλους, τὸ εἰσπλέειν, εἰσοδος
τῶν πλοίων.

14.

ἢ εἰμαρμένη, τὸ πεπωμένον.

διαλέγομαι τινι, συνομιλῶ με-
τά τινος.

διαβάλλω, συκοφαντῶ.

συλλέγω, συναθροίζω.

εἶωθα, συνηθίζω.

διορύσσω, τρυπῶ.

συνάγω, συναθροίζω.

ἐξελέγχω, ἀποδείκνυω.

15.

ἀλλότριος, ξένος.

ἴδιος, ἰδιζίτερος.

προστίθηναι, προσθέτω.

ἐπιτίθηναι, ἐπιθέτω.

ἡ δίκη, ἡ τιμωρία.

προτίθηναι, προθέτω, προβάλλω,

προτιμῶ.

ὑπερτίθηναι, προτιμῶ.

ἐντίθηναι, ἐνθέτω, ἐμβάλλω.

νέκταρ, ποτὸν τῶν θεῶν.

τίθηναι, θέτω.

μετατίθηναι, μεταθέτω, μετα-
βάλλω.

ἔσχατος, τελευταῖος.

ἡ Ἥβη, θυγάτηρ τοῦ Διός, οἶνο-
χόος τῶν θεῶν.

16.

μεθίηναι, ἀφῆνω, ἀμελῶ.

ἐξίηναι, ἐκβάλλω.

συνίηναι, ἐννοῶ.

παρίηναι, ἀφῆνω, παραμελῶ.

παραπλήσιος, παρόμοιος.

ἐφίηναι, ἐπιτρέπω.

ἀφίηναι, ἀφῆνω.

άνίηναι, χαλαρώνω.

ἐντείνω, τεντώνω.

17.

χρηστός, ἐνάρετος.

κολάζω, τιμωρῶ.

κελεύω, διατάσσω.

Ἰπτακός, εἰς τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν.

18.

κατατίθεμαι, (μέσον) καταθέτω
(δι' ἑμαυτόν).

συντίθεμαι, συμφωνῶ, κάμνω
συνθήκας.

ἄρδω, ποτίζω.

εὐτελής, ταπεινός.

ἐφίεμαι τινος, ἐπιθυμῶ τι.

οὐσία, περιουσία.

προίεμαι, ἀφῆνω, παραμελῶ.

παραίνω τινι, συμβουλεύω τινά.

τίθεμαι (μέσον), θέτω (δι' ἑμαυ-
τόν), νομίζω.

ἵεμαι, ρίπτομαι, ὄρμῶ.

ἡγοῦμαι, ὀδηγῶ.

παιανίζω, παίζω παιᾶνα (ἐμ-
βατήριον ἄσμα).

19.

πειρῶμαι, προσπαθῶ.

διατίθεμαι, διαθέτω, τυχτο-
ποιῶ.

ὑπεκτίθεμαι, κρυφίως ἐξάγω.

ἠρόμην (ἄορ. τοῦ ἔρωτῶ), ἠρώ-
τησα.

κατατίθεμαι, καταθέτω.

ζωγοῶ (έω), συλλαμβάνω ζῶντα.

αὐτίκα, εὐθύς.

ἐκόν, ἐκουσίως.

ἀφίεμαι (μέσον), ἀφίνω (ἀπ' ἑ-
μαυτοῦ).

20.

δίκην ἐπιτίθηναι, τιμωρῶ.

αἰροῦμαι (εσομαι), προτιμῶ.

τὸ ἱερόν, ὁ ναός.

παραπλησίως, παρομοίως.

ἡγοῦμαι (μετ' ἀπαρ.) νομίζω.

ἡ διαίτα, ὁ τρόπος τοῦ ζῆν.

Συβαρίτης, κάτοικος τῆς Συβά-
ρειως, πόλεως ἐν Λευκανίᾳ τῆς

Ἰταλίας.

ἀνειμένος, ἀχαλίνωτος, ἐλεύθερος.
 σπονδαί, συνθήκαι.
 λειτουργία, δημοσία ὑπηρεσία.
 αἰτῶ, ζητῶ.
 οἰκῶ, κατοικῶ, διοικῶ.
 κρύφα, κρυφίως.
21.
 ἴστημι, στήνω.
 καθίστημι, καθιστῶ, διορίζω.
 κοῦφος, ἐλαφρός, ἀνόητος.
 ἀφίστημι, ἀπομακρύνω, κάμνω
 τινὰ νὰ ἀποστατήσῃ.
 προϊσθῆμι, διορίζω τινὰ προϊ-
 στάμενον, ἀρχηγόν.
 ἐφίστημι, διορίζω τινὰ ἐπιστά-
 την, φύλακά τινος, ἐφιστῶ.
 παρίσταμαι τινι, ἵσταμαι πλη-
 σίον τινός, βοηθῶ τινά.
 μεθίσταμαι, παραμερίζω.
22.
 ὑπανίσταμαι τινι, σηκώνομαι
 ὀλίγον πρό τινος ἀπό τὴν ἔδραν
 μου χάριν τιμῆς.
 εἶκω, ὑποχωρῶ.
 ὑφίσταμαι, ὑπομένω.
 διίσταμαι, χωρίζομαι, γίνομαι
 ἐχθρός.
 φιλός, γυμνός.
 μεθίστημι, μεταβάλλω.
23.
 συνίστημι, συνιστῶ, καταρτίζω.
 παρίστημι, θέτω πλησίον.
 κρατῶ (τινος), νικῶ τινά.
 πολιτεία, πολίτευμα.
 οὔποτε, οὐδέποτε.
24.
 τελευτῶ, ἀποθνήσκω.
 δίδωμι, δίδω.

μοῖρα, μέρος.
 ἀποδίδωμί τινί τι, δίδω τι εἰς
 τινά ὀπίσω (ὡς ὀφειλόμενον),
 δίδωμι δίκην, τιμωροῦμαι.
 χρῆζω, ἔχω χρεῖαν.
 μεταδίδωμί τινί τινος, δίδω
 εἰς τινά μέρος ἔκ τινος.
 παρησία, ἐλευθερία λόγου.
 μέμνημαι, ἐνθυμοῦμαι.
 ἐπιλανθάνομαι, λησμονῶ.
 ἐπιδίδωμι, προσδεύω.
 ἄθλον, βραβεῖον.
25.
 μυρίοι, ἄπειροι.
 ἀπεδόμην, ἐπώλησα.
 ἐκκλησία, συνέλευσις λαοῦ.
27.
 δείκνυμι, δεικνύω.
 ἐναργής, φανερός.
 ἀποδείκνυμι, διορίζω.
 ψέγω, κατηγορῶ.
28.
 οἶόν τ' ἐστί, εἶνε δυνατόν.
 φυσιολόγος, ὁ ἐρευνῶν τὴν ποι-
 ὄτητα τῶν φυσικῶν σωματί-
 των.
29.
 ὄμνυμι, ὀρκίζομαι.
 πῆγνυμι, ἐμπήγω, στερεώνω.
 ἀπόλλυμι, ἀφανίζω.
 ῥήγνυμι, σχίζω.
 ζεύγνυμι, ζεύγω, ἐνώνω.
 ὑπόζυγιον, ζῶον φορτηγόν.
 λιμός, πείνα.
 μίγνυμι, ἀναμιγνύω.
 κατάγνυμι, κατασυντρίβω.
 ἡ πέτρα, βράχος.
 χύτρα, σκεῦος χωμάτινον (τσου-
 κάλι).

30.

ἀμφιέννυμι, ἐνδύω.
κεράννυμι, ἀναμιγνύω.
ῥώννυμι, ἐνδυναμώνω.
ἔρρωμαι, ἀκμάζω.
ἀποσβέννυμι, ἐξαφνίζω, ἐν-
τελῶς σβήνω.
θαῦλος, ταπεινός.
ἀνακαίω, ἀνάπτω.
ἀποτίθεμαι, ἀποθέτω, ἀρήνω.

31.

βιώ, ζῶ (ἀόρ. β' ἐβίων)
ἀλίσκομαι, κυριεύομαι (ἀόρ. β'
ἐάλων).
φύω, γεννῶ.
ἔφυν, (ἀόρ. β'), εἶμαι ἐκ φύσεως,
ἐγεννήθην.
συγγιγνώσκω τινί, συγχωρῶ.
καταδύομαι, καταβυθίζομαι.
ἀποδιδράσκω, δραπετεύω, φεύ-
γω κρυφίως.
ἐκβάλλω, ῥίπτω ἔξω.
γιγνώσκω, γνωρίζω, ἀποφασίζω.
αἰρῶ (έώ), κυριεύω (ἀόρ. β'
εἶλον).

32.

ὀνίνημι, ὠφελῶ.
ὀκνῶ, δισταζῶ.
διφθέρα, δέριμα κατειργασμένον.
πίμπλημι, γεμίζω.
κουφός, ἐλαφρός, ξηρός.
πίμπρομι, καίω.
ἄγαμαι, θαυμάζω.
ἐπίσταμαι, γνωρίζω καλῶς.
ἐπριάμην (ἀόρ. τοῦ ὠνούμαι), ἠ-
γόρασα.
δέρας, δέριμα.
ἄλσος, ἱερὸν δάσος.
Κόλχοι, λαὸς ἐν τῇ ἀνατολικῇ

παραλίᾳ τοῦ Εὐξείνου Πόντου
παρὰ τὸν Καύκασον.
κρατῶ τινος, ἐξουσιάζω τι.

33.

ἄττα=ἄτινα.
κενός, ἄδειος.
περίστημι, τοποθετῶ περίξ, πε-
κυκλώνω.
ἀριστῶ, προγευματίζω.
μέλει τινί τι ἢ τινος, φροντίζει
τις περί τινος.
περίειμι, ὑπερτερῶ.
ἄπειμι, εἶμαι ἀπὸν, δὲν ὑπάρχω.
σύνειμι, συνυπάρχω, εἶμαι μαζί,
συναναστρέφομαι.
πάρειμι, εἶμαι παρὼν.
ἔξεστι, ἐπιτρέπεται.
οὐκ ἔστι, δὲν εἶνε δυνατόν.
ἐνθυμοῦμαι, ἔχω κατὰ νοῦν.
κτῶμαι (ἀομαι), ἀποκτῶ.
ὅπως (μὲ μέλλ. ὄρ.), τίνι τρόπῳ.

34.

Λάκαινα, θηλ. τοῦ Λάκων.
πάρειμι, (εἶμι), παρέρχομαι, δια-
βαίνω πλησίον, ἀναβαίνω εἰς
τὸ βῆμα.
ἔξειμι, ἐξέρχομαι.
εἴσειμι, εἰσέρχομαι.
ἔπειμι, ἐπέρχομαι.
ἀνειμι, ἀναβαίνω.
περίειμι, περιέρχομαι.
ἀντεπέξειμι, ἀντεπεξέρχομαι.
ἄπειμι, ἀπέρχομαι.
ἀπὸ ταῦτομάτου, ἐκ τοῦ προ-
χείρου.
εἶμι, θὰ πορευθῶ (μέλλ. τοῦ ἔρ-
χομαι), πορεύομαι.
πρόσειμι, προσέρχομαι.
καταβάλλω, ῥίπτω κάτω.

Ἄντισθένης, φιλόσοφος, μαθη-
τής τοῦ Σωκράτους.

ἐπέρχομαι, ἔρχομαι κατά τινος.
προέρχομαι, πορεύομαι ἐμπρός
(μετοχ. προΐών).

παρασκευάζομαι, ἐτοιμάζομαι.

ἔπομαι τινι, ἀκολουθῶ τινι.

ἔστιν ἐπί τινι, εἶνε εἰς τὴν ἐξου-
σίαν τινός.

ὄποι, εἰς ὅποιονδήποτε μέρος.

πλεονάκις, περισσοτέρας φορές.

ὥς (μετ' αἰτιατ. ἐπὶ προσώπ.)

πρός, (μετὰ μετοχῆς), μετὰ τὴν
ιδεάν (χρον. σύνδ.), ὅτε (μετὰ
τῶν ὑπερθετ.) πολύ.

ἐγθένδε, ἀπ' ἐδῶ.

35.

οἰκέτης, ὑπηρέτης, δούλος.

φημί, λέγω, παραδέχομαι.

σοφιστής, σοφός.

δράκων, ὄφις.

δύσκολος, δύστροπος.

ἀνάκειμαι, εἶμαι ἀφιερωμένος.

ἰῶμαι (ἀομαι), ἰατρεύω.

παραμυθοῦμαι (έομαι), παρη-
γορῶ.

ὑπόκειμαι, κείμαι ὑποκάτω.

36.

πονηρός, κακός.

ψόγος, κατηγορία.

δέδοικα καὶ δέδια, φοβοῦμαι.

μυριάκις, ἀπειράκις.

τέθνηκα, ἔχω ἀποθάνει.

σύνουδά τινί τι, γνωρίζω τι
περὶ τινος.

οἶδα, ἤξεύρω, γνωρίζω.

εἰκότως, εὐλόγως.

37.

εὔρος, πλάτος.

Κιτιεύς, ὁ κάτοικος τοῦ Κιτίου
(πόλεως τῆς Κύπρου).

προστάτης, προϊστάμενος, ἀρ-
χηγός.

δυοῖν δέων, παρὰ δύο.

βιοτεύω, ζῶ.

μύριοι, 10 χιλιάδες.

ἀληθεύω, λέγω τὴν ἀλήθειαν.

παρασάγγης, μέτρον Περσικόν
5½ χιλιόμετρα.

πελταστής, ὁ φέρων πέλτην,
(μικρὰν ἀσπίδα).

Ὀλυμπιάς (ἀδος), διάστημα 4
ἔτων.

38.

δευτεραῖος, τὴν δευτέραν ἡμέραν.

ἀφικνοῦμαι, φθάνω.

ἡ μυριάς, 10 χιλιάδες.

σύμπας, ὅλος ὁμοῦ.

39.

δάκνω, δαγκάνω.

κάμνω, ἀποκάμνω.

ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.

τίνω, πληρώνω.

ὑπισχνοῦμαι (έομαι), ὑπόσχο-
μαι.

ἀπελαύνω, ἀποδιώκω.

φθάνω, προσφθάνω, κάμνω πρό-
τερος.

φθάνω τινὰ ποιῶν = κάμνω τι
πρὸ τινος.

ἦκω, ἔχω ἔλθει.

40.

ἀπεχθάνομαι τινι, γίνομαι μι-
σητός εἰς τινι.

ἀμαρτάνω τινός, ἀποτυγχάνω
τινός.

ἀμαρτάνω εἰς (περὶ τινι),
σφάλλω εἰς τινι.

καταδαρθάνω, κοιμῶμαι.

41.

λανθάνω τινὰ ποιῶν, κάμνω
τι κρυφίως.

λανθάνω. μένω ἄγνωστος.
ἐπιλανθάνομαι τινος, λησμονῶ.
δοκῶ (έω), νομίζω.

λαγχάνω, λαμβάνω, ἐκλέγομαι
δια κλήρου.

κιθαρίζω, παίζω τὴν κιθάραν.
πυνθάνομαι, πληροποροῦμαι.
δρω (άω), πράττω.

τυγχάνω τινός, ἐπιτυγχάνω τι,
εὕρισκω.

42.

μεταδίδωμί τινι, δίδω μέρος
εἰς τινα.

δέομαι, ἔχω ἀνάγκην.

43.

νέμω, μοιράζω.

μέλει τινί τινος, φροντίζει τις
περί τινος.

μέλλω, ἔχω σκοπόν, βραδύνω.
οἶμαι, νομίζω.

οἶχομαι, ἀπέρχομαι, χάνομαι.
ἄχθομαι τινι, ἀγανακτῶ κατά
τινος.

μεταμέλει τινί τινος, μετανοεῖ
τις διὰ τι.

φθέγγομαι, λέγω, ὁμιλῶ.
εὐκλείης, ἔνδοξος.

44.

δοκῶ (έω), νομίζω, νομίζομαι, ἀ-
ποφασίζω.

ὠθ(έω)ῶ, σπρώχνω, ἀποκρούω.
ἀπωθῶ, ἀποκρούω.

45.

ἀλίσκομαι, κυριεύομαι.

ἀναλίσκω, ἐξοδεύω, ἀφανίζω.

ἀκρασία, ἀσωτία.

ἔνδοξον, ἐντός.

46.

ἀναμιμνήσκω, ὑπενθυμίζω.

γινώσκω, γνωρίζω.

καταγινώσκω τινός, καταδι-
κάζω τινά.

ἐντυγχάνω τινί, συναντῶ.

συγγινώσκω, συγχωρῶ.

μémφομαι τινι, κατηγορῶ.

ἀπολείπω, ἀφίνω.

ἀποδιδράσκω τινά, δραπέτεύω
ἀπό τινος.

ἀνδράποδον, δούλος.

μémνημαι, ἐνθυμοῦμαι.

μέντοι, ὅμως.

μῶρος, μωρός, ἀνόητος.

47.

αἶρ(έω)ῶ, συλλαμβάνω, πιάνω.

αἶροῦμαι, ἐκλέγω.

ὡς συνελόντι εἰπεῖν, ἵνα εἶπω
ἐν συντομῇ.

ἐσθίω, τρώγω.

ἔπομαι τινι, ἀκολουθῶ.

συννυφίσταμαι, συνυπομένω.

διέχω, ἀπέχω.

ἐνιοί, μερικοί, τινές.

48.

ὄρω, βλέπω.

περιορῶ, παραβλέπω.

εὔ πάσχω ὑπό τινος, εὐεργε-
τοῦμαι ὑπό τινος.

ἐξ ἀπροσδοκίτου, αἰφνιδίως.

φέρω, φέρω, ὑποφέρω.

ἐρρωμένως, ἰσχυρῶς.

49.

ἀγορεύω, λέγω, ὁμιλῶ δημοσίᾳ.

ἀπαγορεύω τινί τι, ἀπαγορεύω
τι εἰς τινα.

ἀπαγορεύω (μ. μετοχ.) ἀποκάμνω
κακῶς λέγω τινά, κακολογῶ
τινα.

καθορῶ, βλέπω καλῶς, ἐννοῶ.
διαλέγομαι τινι, συνομιλῶ με-
τά τινος.

50.

πειρῶμαι, προσπαθῶ.
ἐπιτιμῶ τινι, κατηγορῶ τινα.
καθίζω, βάλλω νὰ καθίσῃ, ἀμε-
ταβ. καθίζω ἐμαυτόν, καθίζω
ἐγώ, μέσ. = καθίζω ἐμαυτόν.

ἐπιτίδειος, κατάλληλος.
καθέζομαι (μέσ.) κάθημαι, κα-
θίζω ἐμαυτόν.

κάθημαι, (παρακ. τοῦ καθέζο-
μαι), εἶμαι καθήμενος, καθι-
σμένος, κάθομαι κάτω, μένω
καθεζόμενος.

ικέτης, ὁ παρακαλῶν.

51.

παίω
πλήττω } κτυπῶ, πληγώνω ἐκ
τύπτω } τοῦ πλησίον.

πατάσσω
βάλλω, κτυπῶ μακρόθεν (διὰ λί-
θων).

ἔφοδος, προσβολή.

θέω, τρέχω.

52.

πωλῶ, πωλῶ, ἐκθέτω εἰς πώλησιν.
ἀποδίδομαι, πωλῶ, εὐρών ἀγο-
ραστὴν δίδω τι καὶ λαμβάνω
τὸ ἀντίτιμον.

πιπράσκω, πωλῶ.

ὄνοῦμαι (έομαι), ἀγοράζω.

ἠρόμην, ἀόρ. τοῦ ἔρωτῶ.

53.

σκοπῶ (οὔμαι), παρατηρῶ,

φροντίζω, σκέπτομαι: (ὁ παθ.
παρακ. καὶ ὡς παθητ.)

πόρρω, μακράν.

ἠτῶμαι (άομαι), νικῶμαι.

54.

αἰτιῶμαί τινα, κατηγορῶ, θεω-
ρῶ τινα αἰτ:ον.

βιάζομαι, βιάζω.

ἐντέλλομαι, παραγγέλλω.

ἐργάζομαι, πράττω, ἐκτελῶ.

κτῶμαι, ἀποκτῶ.

λογίζομαι, συλλογίζομαι, σκέ-
πτομαι.

λυμαίνομαι, βλάπτω.

ἰῶμαι (άομαι), ἰατρῶω.

55.

ἠδομαί τινι, εὐχαριστοῦμαι εἰς τι

ἀγαμαί, θαυμάζω, ἐκτιμῶ,

αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι.

διανοοῦμαι, σκέπτομαι.

προστατεύω, ἄρχω.

ἐνθυμοῦμαι, σκέπτομαι.

οἶομαι, νομίζω.

πάνυ, πολύ.

56.

αἰροῦμαι, ἐκλέγομαι.

ἀνά, ἐπάνω.

ἀπό, μακράν.

πρό, ἔμπροσθεν.

δοκεῖ, φαίνεται καλόν.

57.

εἰ, ἐάν.

τιτρώσκω, πληγώνω.

διὰ 1) μετὰ γεν. = διὰ μέσου, διὰ

2) μετ' αἰτ. = ἐξ αἰτίας, διὰ.

κατὰ 1) μετὰ γεν. = ἐναντίον,

κάτω. 2) μετ' αἰτ. = συμφώνως,

κατά, ἀπέναντι.

μετὰ 1) μετὰ γεν. = μαζί, μετά,

2) μετ' αἰτιατ. = ὕστερον, μετά. ὑπὲρ 1) μετὰ γεν. = ὑπεράνω, ὑπέρ. 2) μετ' αἰτιατ. = πέραν. παρηγοσία, ἐλευθερία (λόγου). ποιοῦμαι τοὺς λόγους, ὁμιλῶ.	δοτ. = περίξ. 3) μετ' αἰτ. = περίξ. θηρῶ (άω), κυνηγῶ. αὐτόμολος, λιποτάκτης. φυλακή, φρουρά. ἡ βασιλεία, βασίλισσα. στρεπτός, περιδέλαιον. ἡπειρος, ξηρά, γῆ.
58. ἀλωπεκίς-ίδος, δέρμα ἀλώπε- κος, κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. ἀμφί, μετ' αἰτ. = περίξ, περί. ἐπὶ 1) μετὰ γεν. = ἐπάνω. 2) μετὰ δοτ. = ἐπάνω. 3) μετ' αἰτιατ. = ἐπάνω (ἐπὶ κινήσεως). παρὰ 1) μετὰ γεν. = ἐκ μέρους, ὑπό. 2) μετὰ δοτ. = πλησίον, μεταξύ. 3) μετ' αἰτ. = πλησίον. ὑπὸ 1) μετὰ γεν. = ὑπό. 2) μετὰ δοτ. = ὑποκάτω (ἐπὶ στάσεως). 3) μετ' αἰτ. = ὑποκάτω (ἐπὶ κινήσεως). πρὸς 1) μετὰ γεν. = πλησίον, πρὸς τὸ μέρος. 2) μετὰ δοτ. = πλη- σίον. 3) μετ' αἰτ. = πρὸς, ἐναν- τίον. περὶ 1) μετὰ γεν. = περί. 2) μετὰ	59. ἀγγελιδόν, κατ' ἀγέλας, σω- ρηδόν. πέτομαι, πετῶ. ἄρτι, πρὸ ὀλίγου. ὄψέ, ἀργά. ἦκιστα, διόλου. οἴκαδε, εἰς τὴν οἰκίαν. σφόδρα, πολύ. προσῆκει, ἀρμόζει. ἀγρόθι, ἐν τῷ ἀγρῷ. Ἀθήνησι, ἐν Ἀθήναις. Θύβαζε, εἰς Θήβας. ἀμαχητί, ἄνευ μάχης. κρύβδην, κρυφίως. οἴκοθεν, ἐκ τῆς οἰκίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ Β' ΤΜΗΜΑ

1

1. ἄγω. 2. ἐν μετὰ δοτ. 3. ἡ δορά. 4. δοτ. ἄνευ προθ.

2.

1. ὁ πλοῦς. 2. υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ=ἀδελφιδοῦς. 3. ἐν μετὰ δοτ. κἀνιστρον=κανοῦν.

3.

1. τὸ εὖρος. 2. ἀπαρέμφ. δουλεύω τινί. 3. ἅμα. 4. δοτ. ἄνευ προθ. 5. ἐν μετὰ δοτ.

4.

1. δοτ. ἄνευ προθ. 2. νεῶς.—ὠραῖος=καλός. 3. λεῶς. 4. τὰ βασίλεια. 5. τὸ ἀνώγειον. 6. λαγῶς.—ὄμοιος μ. δοτ.

5.

1. εὖνους. 2. ἐρίζω τινί. 3. ἡ βασίλεια. 4. γιγνώσκω. 5. πόνος. 6. σιδηροῦς. 7. χαλκοῦς.

6.

1. ἴλεως. 2. ὁ μὴ γηράσκων=ἀγήρως. 3. πλέως.

7.

1. δοτ. ἄνευ προθ. 2. ὀρῶ. 3. ὡσπερ. 4. περὶ μ. δοτ. 5. ἐν μ. δοτ.—πολεμικὸν πλοῖον=ναῦς.

8.

1. ὑπάρχει = ἔστι. 2. δεσπότης.—καλλίτερος = βελτίων. 3. κρείττων. — μεγαλείτερος = μείζων. 4. προέχω. 5. ἀποφαίνω. 6. οἴσπερ. 7. πότερος. 8. πηλίκος. 9. ποδαπός. 10. οὐδέτερος. 11. ἐκάτερος. 12. οὕτως—ὅπως ἢ ταύτη—ὅπη.

9.

1. ἐπιθυμῶ μ. γεν. 2. δυϊκός. 3. σφῶ.

10.

1. ἀμύνομαι. 2. ἀποκτείνω. 3. δέρω. 4. ἀμύνω με. δοτ.

11.

1. χαλεπόν. 2. ἀμύνομαί τινα. 3. διανέμω. 4. ὑφαίνομαι. 5. σφάλλω. 6. μέσ. ἀόρ. τοῦ ἀποκρίνομαι. 7. ἄν μ. εὐκτ. 8. καθαίρω. 9. ἐπιτέλλομαι.

12.

1. γενική ἄνευ προθ. 2. ἀπαρέμφ. — ἀφανίζω=διαφθείρω. 3. ἄν μ. εὐκτ. 4. τὸ σημεῖον. 5. ἀνατείνω.

13.

1. ὠθῶ (έω). 2. ἔπομαι μ. δοτ. 3. ἔω (άω). 4. καθεύδειν. 5. ἔοικα μ. δοτ. 6. ἀπλῆ δοτική. 7. ἀπέχομαι μ. γεν. 8. ἐχθαίρω. 9. παράγομαι. 10. ἀπαρ. μέλλ.

14.

1. μέμνημαι μ. μετοχ. 2. ὀρῶ. 3. ἐγείρομαι (ἐγρήγορα) — κοιμῶμαι=καθεύδω. 4. δοτ. ἄνευ προθ. 5. εἶωθα.

15.

1. ἀνατίθημι. 2. τίθημι. 3. ἐπιτίθημι μ. δοτ. 4. παρατίθημι μ. δοτ. 5. ἰῶμαι (άομαι). 6. ἄν μ. εὐκτ.

16.

1. ἐξίτημι. 2. συνίτημι. 3. ἀφίτημι.

17.

1. ἄν μ. εὐκτ. 2. ἀνίτημι.

18.

1. ἀπλῆ δοτική. — μεταβάλλω=μετατίθημι. 2 γενική ἀπλῆ. 3. κρείττων. 4. ἐφίεμαι μ. γεν. 5. ἰεμαι ἐπί τινα.

19.

1. μεσ. ἀόρ. 6' ἐπιτίθεμαι μ. δοτ. 2. ἀφίεμαι. 3. προίεμαι. 4. κωλύω.

20.

1. ἀπαρέμφ. 2. ἀπαρέμφ. ἐπιτίθημι μ. δοτ. 3. ἄν μ. ἀορ. ὄριστ. 4. προίεμαι μ. δοτ. 5. μετοχή.

21.

1. ἀπλῆ γενική. 2. ἀνίστημι. 3. μετοχή. 4. διορίζω ἀρχηγόν=προίστημι. 5. καθίστημι. 6. ἀπλῆ δοτική. 7. ἄν μ. εὐκτικῆς. 8.

πειρῶμαι. 9 ὑφίσταμαι. — καθίστῶ = καθίστημι. — στήνω = ἵστημι. — συνιστῶ = συνίστημι. — ἀποστατῶ = ἀφίστημί τινα (ἀπό) τινος, ἀμετάβ. ἢ μέσον = ἀφίσταμαι (ἀπό) τινος. ἐστάθην = ἔστην.

22.

1. ἀνίσταμαι. 2. μετοχή. 3. ἀνθίσταμαι μ. δοτ. — ἀφίσταμαι μ. γεν. 4. καθίσταμαι.

23.

1. πειρῶμαι. 2. ἀφίστημι. 3. καθίστημι. 4. ἀπαρέμφ. 5. καταβάλλω. 6. μετοχή. — ἔχω συσταθῆ = συνέστηκα. 7. ἐφίσταμαι ἐπί τινι. 8. γίνομαι ἀρχηγός = προϊσταμαι. 9. μέλλ. μετοχῆς. 10. μέσ. ἄορ. 11. μέσος μέλλων.

24.

1. ὑποτακτ.

25.

1. ἂν μ. εὐκτ. 2. ἀπαρέμφ. μ. αἰτιατ. 3. προστακτική. 4. ἀποδόσθαι. 5. δίκην διδόναι. αἰτιατ. μ. ἀπαρεμφ.

26.

1. ἀπαρέμφ.

27.

1. ἀπαρέμφ. 2. προστακτική.

28.

1. ἀπαρέμφ. 2. μετοχή. 3. ὑποτακτ. τοῦ τίθεμαι. 4. δεῖ. 5. αἰτιατική μ. ἀπαρεμφ.

29.

1. ὄμνυμι μ. ἀπαρεμφ. 2. μετοχή τοῦ πήγνυμι. 3. ἀπόλλυμαι. 4. ἀκόμη δὲν = οὐπω. 5. συρρήγνυμαι. 6. ἔρχομαι εἰς χεῖρας = συμμίγνυμι χεῖρας μ. δοτ. 7. κατάγνυμαι.

30.

1. ἀμφιέννυμαι. — ὠραῖος = καλός, ἔνδυμα = ἐσθῆς. 2. δοτ. 3. χρῶμαι μετὰ δοτ. 4. κεράννυμι τί τινι. 5. τὸ ἡδύ. 6. ῥώννυμι.

31.

1. δοτική ἀπλῆ. — ἐκυριεύθην = ἐάλων. 2. βουλευομαι. 3. ἂν μ. εὐκτ. 4. γεν. μετοχῆς. 5. ποιῶμαι. 6. ἀναφύομαι. αἰτιατ. μ. ἀπαρ.

32.

1. ὀνίνημι. 2. ἐμπύμπρημι. 3. ἐμπύμπλημι. 4. ἄγαμαι. 5. ἐπίσταμαι. 6. ἄν μ. εὐκτ. 7. μὴ καμῶν. 8 ἀπλῆ γενική. 9. ἐπριάμην (ἄν μ. εὐκτ.)

33.

1. μή. 2. ἔξεστί τινι. 3. μέμνημαι (προστ.). 4. μετοχή.

34

1. ἔξειμι. 2. ἀπαρέμφ. 3. ἐπάνειμι. 4. δεῖ. 5. πρόειμι (αἰτιατ. μ. ἀπαρ.). 6. καθαίρω.

35.

1. αἰτιατ. μετ' ἀπαρεμφ.—ὀδηγός = ἡγεμών. 2. κολάζω. 3. μετοχ. κεῖμαι. 4. γενική μετοχῆς. 5. ἔθος. 6. ἀπαρέμφ.

36.

1. οἶδα. 2. μετοχ. 3. ἀπαρέμφ. πρόσιδα, 4. δέδια καὶ δέδοικα.

37.

1. εἰς μ. αἰτιατ. 2. ἀπλῆ δοτική.

38.

1. ἐνατᾶτος, ἐβδομᾶτος.—ἀφανίζω=διαφθείρω. 2. ἀφικνοῦμαι. 3. δυοῖν. 4. πλείων. 5. εὐκταῖος. 6. μεσ. ἄορ. 7. δεκαπλάσιος.

39.

1. δάκνω. 2. ἐξελαύνω. 3. ὑπισχνοῦμαι μεσ. ἄορ. β'. 4. ἀπαρέμφ. ἀφικνοῦμαι. 5. κάμνω. 6. ἀποτέμνω. 7. ἀποτίνω μεσ. ἄορ. 8. φθάνω μ. μετοχ.

40.

1. ἀπεχθάνομαι. μ. δοτ. 2. αἰσθάνομαι μ. γεν. 3. ἀμαρτάνω τινός, 4. ἀμαρτάνω περὶ ἧ εἰς τινά. 5. καταδαρθάνω. 6. αἰσθάνομαι μ. μετοχ. 7. ἄν μετ' εὐκτ.

41.

1 ἀπαρεμφ. 2. λανθάνω τινά. 3. ἐπιλανθάνομαι μ. γεν. 4. πυνθάνομαι. 5. ἀπολαμβάνω. 6. μέλλ.μετοχ. 7. λαμβάνω διὰ κλήρου=λαγχάνω.

42.

1. μάχομαι μέλλ. μετοχ. 2. δέομαι τινος. 3. πολλοῦ δέω μ. ἀπαρεμφ.

43.

1. νέμω. 2. μετανοεῖ τις διὰ τι=μεταμέλει τινί τινος. 3. μέλει τινί τινος. 4. οἶομαι. 5. οἶχομαι. 6. δεῖν. 7. ὀργίζομαι κατὰ τινος = ἄχθομαί τινι. 8. βούλομαι.

44.

1. δοκεῖ τινι. 2. δοκῶ μ. ἀπαρ. 3. ἀπωθοῦμαι.

45.

1. ἀλίσκομαι. 2. ἀναλίσκω. 3. μελλ. μετοχ. 4. μετοχ. 5. ἀποθνήσκω. 6. καταναλίσκω.

46.

1. μέμνημαί τινος. 2. μετοχή. 3. ἀπαρ. 4. ἀποδιδράσκω.

47.

1. αἰρέω. 2. ἀπαρ. 3. αἰροῦμαι. 4. προαιροῦμαι. 5. ἐσθίω. 6. θὰ ἀπέλθω = ἄπειμι. 7. ἐρέπομαί τινι. 8. μὴ μετὰ μετοχ. μεσ. ἀόρ. 6'.

48.

1. εἶμι. 2. ἀπαρ. 3. ἄν μ. εὐκτ. 4. ὀρῶμαι. 5. ἄν μετ' εὐκτ. ἀόρ. 6' τοῦ φέρω.

49.

1. ἄν μ. εὐκτ. 2. ἀπαγορεύω. 3. δοτ. 4. συλλέγω.

50.

1. κόλασις. 2. ἀπαρ. 3. τρέφομαι. 4. γενική μετοχ. 5. καθίζομαι. 6. ὠθῶ. 7. παρά τινι. 8. καθίζομαι εὐκτ. 9. οὐδὲν ποιῶ (μετοχ.).

51.

1. παίω. 2. πλήττομαι. 3. πατάσσω. 4. τύπτω.

52.

1. ὠνοῦμαι.

53.

1. σκοπῶ. 2. ὅπως μ. μέλλ. ὀριστ.

54.

1. αἰτιῶμαι. 2. ἰῶμαι. 3. οὐσία. 4. κτῶμαι. 5. φυγᾶς. 6. ἐντέλλομαι. 7. κατασκευάζω ὁδὸν=ὁδοποιῶ. 8. ἄν μετ' εὐκτ. 9.

ἐργάζομαι τινά τι. 10. λογίζομαι. 11. λυμαίνομαι.

55.

1. ἄγαμαι. 2. αἰδοῦμαι. 3. ἤδομαι. 4. βούλομαι. 5. οἶομαι.
6. ἂν μετ. εὐκτ. ἀμιλλῶμαι τινί ἢ πρὸς τινα. 7. ἐνθυμοῦμαι. 8. ὅπως
μ. μέλλ. ὀριστ.

56.

1. ἀντί τοῦ βοηθεῖν μ. δοτ. 2. ἀποκτείνω. 3. ἄρχομαι. 4. ἐμ-
προσθεν=πρό. 5. ἐν μ. δοτ. 6. σὺν τινί. 7. ἀνά τι.

57.

1. διὰ τινος. 2. κτᾶσθαι. 3. πονεῖν. 4. ὑπέρ τι.

58.

1. ἀμφί τι. 2. ἄορ. ἅ. 3. παρὰ τινί. 4. παρὰ μ. αἰτιατ.—
τερπνότατος=ἡδιστος 5. ἐπὶ τινί ἐστι. 6. ἐπὶ τινα. 7. ψέλιον. 8.
περί τινί. 10. ποιεῖσθαι ὑπό τινί. 11. πρὸς μ. αἰτιατ.

59.

1. οἴκοι. 2. ἄλλοσε. 3. οὕτως—ὡς. 4. ἀναμίξ. 5. ἄρτι. 6.
πάλαι. 7. ἄπαξ. 8. ἠκιστα. 9. ἄγαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

1.

(1, 1 § 1, 2). 1. αίτιατική μετ' ἀπαρεμφ. — τὸ τέλος = ἡ τελευτή. — διατάσσω=κελεύω, 2. ἵνα μεθ' ὑποτακτικῆς ἢ (διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου) εὐκτικῆς. 3. πρὶν μετ' ἀορ. ἀπαρεμφάτου. 4. διαδίδωμί τινι. 5. καθίστημι.

2. (συνέχεια)

1. εὐθὺς ὡς, ὡς τάχιστα, ἐπειδὴ πρῶτον. 2. μεσ. ἀορ. 6' τοῦ συντίθεμαί τινι. 3. σύνθετον μετὰ τῆς σύν. 4. οὐπω. 5. οἶδα μετὰ μετοχῆς ἢ ὅτι μεθ' ὀριστικῆς. 6. τινι ἢ πρὸς τινα. — λοιπὸν=οὖν, τοίνυν. 7. πάρειμι. — διορίζω=καθίστημι. — δίδωμί τινί τι. — διανέμω τινί τι. 8. τὰ χρήματα. 9. ὑφίστημί τινά τινα.

3.

(1, 1 § 3, 4). 1. οὕτως ὥστε. 2. ὡς μ. εὐκτικῆς. 3. ἐφίεμαί τινος.—ὁ ὁποῖος=ὄς.—πέιθομαί τινι.—διατάσσω νὰ=κελεύω μετ' ἀπαρεμφ. 4. τὸ πρῶτον.—φρονέω καὶ ἀποκτείνω. 5. πρόσκειμαι.—παρακαλῶ=δέομαι. 6. θανατῶ, ἀπόλλυμι. 7. συγγιγνώσκω τινί. 8. ἔννοια ἐμπίπτει τινί μετ' ἀπαρεμφ. 9. ἀρχή. 10. μηκέτι. οἱ τελικοὶ λόγοι ἀπαιτοῦσι τὸ μὴ καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα (μηδεῖς, μήπω, μηκέτι, μηδαμῶς, μηδέποτε, μηδαμοῦ κτλ.). 11. ἐπὶ τινι.

4.

(1, 1 § 5—8). 1. ἐπὶ τινα. 2. ἀφίστημί τινα (ἀπὸ τινος). 3. μεθίσταμαι. 4. οἶδα μ. μετοχ. ἢ ὅτι. 5. κωλύω· ἐπειδὴ ἔχει ἀρνητικὴν ἔννοιαν τίθεται μετ' αὐτὸ ἀπαρέμφατον μετὰ τοῦ μὴ. 6. προστίθεμαί τινι (μεσ. ἀορ. 6').—ἐξορίζω καὶ φυγαδεύω καὶ ἐκβάλλω, τὸ δὲ παθητ. καὶ ἐκπίπτω. 7. μετοχ.—ἀποστατῶ (ἀμετάβ.)=ἀφίσταμαί τινος, ἀορ. ἀπέστην.

5. (συνέχεια)

1. διὰ τοῦτο, τοιγαροῦν, διό. 2. ἵνα μεθ' ὑποτακτ. ἢ ὡς μ.

μελλ. μετοχ. — ἐπαναφέρω τοὺς ἐξορίστους εἰς τὴν πατρίδα = κατὰγω τοὺς ἐκπεπτωκότας. — συγχρόνως = ἅμα. 3. κελεύω μετ' αἰτιατ. καὶ ἀπαρεμφ. 4. ἐρίστημί τινι. 5. ὥς ἢ ὅτι μ. ὑπερθ. 6. εὐδόκιμος. 7. δέομαι μετὰ γεν. προσώπου καὶ ἀπαρεμφ. 8. ἐντίθημί τινι. 9. περὶ τινος, ὑπέρ τινος. — πολεμῶ τινι ἢ πρὸς τινα. 10. ὑφίσταμαι.

6.

(1, 2 § 5—9). 1. ἐπειδή. 2. συμμίγνυμι τινι (ἀμετάβ. ἀόρ. συνέμιζα). 3. πλοίοις γέφυραν ζεύγνυμι. 4. ἔστε, ἕως. 5. πάρειμι.

7. (συνέχεια)

1. τὰ βασιλεια. — κῆπος = παρὰδεισος. 2. ἐγγύς, πλησίον τινός. 3. ποιῶ. 4. γάρ. 5. συμμίγνυμι τινι. 6. ὄρω μ. μετοχ. ἢ ὅτι. 7. σκεδάννυμι. — ἀπωλέσθην = ἀπωλόμην. 8. σβέννυμι.

8. (τέλος)

1. εὐδαιμονία. 2. τὰ ῥήματα θαναμάζω, ἄγαμαι (= θαναμάζω), εὐδαιμονίζω (= καλοτυχιζώ), φθονῶ συντάσσονται μετὰ γενικῆς τῆς αἰτίας ἢ ἐπὶ τινι. — δηλαδή = γάρ. 3. ἐρίζω, ἀγωνίζομαι τινι. — ἠγωνίσθην = ἠγωνισάμην.

9.

(1, 3 § 1, 2). 1. εἶμι τοῦ πρόσω. 2. ἀφικνοῦμαι (μετοχ. ἀόρ.) 3. οἶδα, γινώσκω μ. μετοχ. ἢ ὅτι. — κατὰ τινος = ἐπὶ τινα. 4. ἀπαρέμφ. 5. κάμνω, ἀπαγορεύω μ. μετοχ. — ἀκολουθῶ τινι. 6. ἀπαρέμφ. ἢ εὐκτ. 7. ἐφ' ᾧ ἢ ἐπὶ τῷ μ. ἀπαρεμφ. 8. ἀλλὰ μή.

10. (συνέχεια)

1. ἀπεχθάνομαι τινι ἢ πρὸς τινα. 2. ὀλίγου δεῖν. — φονεύω διὰ λίθων = καταπετρῶ (όω), καταλεύω. 3. οὐ φθάνω (μ. μετοχ.). 4. ἀναζεύγνυμι. 5. ἐφικνοῦμαι τινος.

11.

(1, 3 § 3—5) 1. αἰσθάνομαι μ. μετοχ. ἢ ὅτι. 2. οὐδὲν διαπράττομαι, ἀποτυγχάνω. 3. ἄρχομαι 4. χαλεπῶς φέρω τινί. 5. εἰς τοῦτο ἀφίεται, ὥστε. — λιθοβολῶ = λίθοις βάλλω. 6. πυνθάνομαι τινός τι. 7. μετοχ. — φίλος ἐκ φιλοξενίας = ξένος. 8. φυγᾶς, φεύγων. 9. συντυγχάνω τινί. 10. οὐ φθάνω (μ. μετοχ.) καί.

12 (συνέχεια)

1. μετοχή τοῦ κατατίθεμαι· ἄρνησις οὐ. 2. τὸ ἴδιον. — τιμωρῶ
= τιμωροῦμαι. 3. ἐξελαύνω. 4. τὴν γῆν τέμνω. 5. οὐκ ἐλάνθανον
ὕμᾶς λαβῶν. — πιστεύω ὅτι = πιστεύω μ. ἀπαρεμφ. ἡ καὶ αἰτιατ. —
βοηθῶ τινι. 6. ἐφικνοῦμαι τινος. — ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαι τινος.

13.

(1, 4 § 1—5). 1. εὐρίσκω μετὰ μετοχ. 2. ὄρμῳ (έω). 3. ἐφί-
στημί τινι. — ἐξ 25 πλοίων = ἔχοντα ναῦς. 4. ἀναλίσκω. 5. ἀπαρέμφο.

14. (συνέχεια)

1. ἐκβιβάζω. 2. εὐπετῶς, ῥαδίως. — κυριεύομαι = ἀλίσκομαι. 3.
ἀπό, ἐκ. 4. καθήκω. 5. πάροδος. 6. πυνθάνομαι μ. μετοχ. ἡ ὅτι.
7. παραιτῶ τὴν γνώμην = ἀπογιγνώσκω τινός. 8. ὀνοματικὸν ἀπαρ.
— ἐκ 300,000 = ἔχων 30 μυριάδας.

15.

(1, 4 § 6—9). 1. γιγνώσκω μετ' ἀπαρεμφ. 2. οὐκέτι. 3. ἀφ'
οὔ, ἐξ οὔ. 4. ἐμπορικὸς σταθμὸς = τὸ ἐμπόριον. 5. ὄρμῳ (έω). 6. λαν-
θάνω μ. μετοχ. 7. μὴ μεθ' ὑποτακτ. ἡ (ἐπειδὴ ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστο-
ρικοῦ χρόνου) εὐκτικ. 8. καταγιγνώσκω τινός θάνατον, παθητ. κατα-
γιγνώσκειται τινος θάνατος.

16. (συνέχεια)

1. πιστεύω ὅτι = πιστεύω μ. ἀπαρ. 1. ἀποδιδράσκω τινά. 2.
ὥστε μετ' ἀπαρεμφ. 3. καίπερ μ. μετοχ. εἰ καὶ μεθ' ὀριστ. 4.
ὄφλισκάνω τι. 5. σκοπῶ τοῦτο ὅπως μ. μελλ. ὀριστ. 6. χρωμαί τινι.
— ἐνθυμοῦμαι = μέμνημαι τινος. 7. εὖ (καλῶς) ποιῶ, εὐεργετῶ τινά.
8. στερίσκω, ἀποστερῶ τινά τι ἢ τινά τινος. 9. ἄν μ. εὐκτ., ἐν
τῇ ὑποθέσει εἰ μ. εὐκτ. 10. λαμβάνω ὀπίσω = ἀπολαμβάνω. 11.
προστακτ. — ὑπῆρξα = ἐγενόμην.

17.

(1, 6 § 1, 2). 1. καθεύδω. 2. μέλει τινί τινος. 3. ὅπως μ.
μελλ. ὀριστ. ἄρνησις μή. — τρόφιμα = ἐπιτήδεια. 4. διὰ τοῦτο, ἐκ
τούτου. 5. προελαύνω. 6. διαγιγνομαι μ. μετοχ. 7. δοκῶ. 8. ὡς,
εἰς, περὶ μετ' αἰτιατ.

18. (συνέχεια)

1. βλέπω ὅτι=ὄρω μετὰ μετοχ. ἢ ὅτι. 1. ἄχομαι μ. μετοχ. γεν. πτώσ. ἢ ὅτι. 2. μένω τινά. 3. πρὶν μ. ἀπαρεμ. 4. οἴχομαι ἀπιών. — παρακαλῶ=δέομαί τινος. 5. ἄν μ. εὐκτ. ἐμποδίζω=κωλύω. — ὥστε νά=ὥστε μ. ἀπαρεμφ. 6. ἤδομαι τινι ἢ ἐπὶ τινι. — νομίζω ὅτι=νομίζω, οἶομαι μ. ἀπαρ.

19.

(1,6 § 2,3). 1. εἰ καὶ μ. ὀριστ. καίπερ. μ. μετοχ.—δὲν—πλέον=οὐκέτι. 2. σκοπῶ. 3. διαγίγνομαι μ. μετοχ. 4. ὅπως μ. μέλλ. ὀριστ. 5. γίγνομαι μετὰ τινος.—παρακαλῶ=δέομαί τινος μ. ἀπαρεμ. 6. ἐπὶ τῷ, ἐφ' ὧτε μ. ἀπαρεμ.—ὅσον τὸ δυνατόν=ὥς, ὅτι μεθ' ὑπερθ.

20. (συνέχεια)

1. μεσ. ἄορ.—πιστός τινι.—φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι τινος. 2. ἀρθρ. οὐδ. πληθυντ. 3. μέλλω μ. μέλλ. ἀπαρ. 4. οἶομαι μ. ἀπαρ.

21.

(1,7 § 1,2). 1. ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ. 2. ὅτε, ἠνίκα, καί.—μεσονύκτιον=μέσαι νύκτες.—ἐπιθεώρησις=ἐξέτασις. 3. ἄμ' ἔφ, ἄμ' ἡμέρῃ. 4. ἐπιπίπτω, προσπίπτω τινί.

22. (συνέχεια)

1. αἰροῦμαι τίνα.—διαριεῖν (ἄορ. διελεῖν) τι μέρη.—πτέρυξ=κέρας. 2. διέχω τινός.

23. (τέλος)

1. αὐτόμολος. 2. ἀντέχω τινί. 3. εὖ (καλῶς) ἔχω. 4. πρὶν μ. ἀπαρεμ.—ἐπετέθην=ἐπεθέμην. 5. αἰροῦμαι τὰ τινος. 6. δηλῶ, διδάσκω, ἀνακοινοῦμαι. 7. ἡ πλαγία ἐρώτησις καθ' ὀριστ. ἢ εὐκτ.—ἐκλέγομαι=αἰροῦμαι. 8. ἔχω.

24.

(2,6 § 1—5). 1. ἐμπείρως ἔχω τινός. 2. εἰμί τινος. 3. «πάσχω ἄδικα, πάσχω κακὰ» παθητ. τοῦ ἀδικῶ, κακῶ (όω). 4. τιμωρῶ, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι.

25. (συνέχεια)

1. εἴω τίνα, ἐπιτρέπω τινί. 2. τὰ τέλη, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν τέ-

λει. 3. καταρτίζω με πληρώματα=πληρῶ (όω). — ἐκστρατεία=στρατεία. 4. οὐ φθάνω μ. μετοχ. 5. κτώμαι.

26. (τέλος)

1. άπορῶ. 2. αίτῶ τινά τι ἢ τί παρά τινος. 3. κρατῶ τινος. 4. μισθοῦμαι.—τιμωρῶ=κολάζω, τιμωροῦμαι τινα. 5. τὰ ὑπὲρ Ἑλλήσποντον. 6. άμιλλῶμαι τινι. 7. δέομαι τινος.

27.

(2,6 § 5—10). 1. άν μ. εὐκτ. 2. εἰ μ. εὐκτ.—δωρῶ=δωροῦμαι. 3. διαγίγνομαι, διατελῶ μ. μετοχ.—μεταχειρίζομαι=χρῶμαι τινι. 4. κοινωνῶ. 5. δικαιοῶ(όω).—συνηθίζω=εἶωθ. 6. ζημιῶ (όω). 7. οἵτινες μ. εὐκτ. (δηλοῖ ἐπανάληψιν. ἄρνησις μή). 8. καρτερῶ τι.

28. (συνέχεια)

1. προνοοῦμαι ὅπως μ. μελλ. ὀριστ. ἢ μ. εὐκτ. ἐνεστ. 2. εὐπορῶ. 3. ἀξιῶ μ. άπαρ. 4. στρατηγῶ, ἡγοῦμαι τινος. 5. άκροῶμαι μ. γεν.μετοχ.—θεωρῶ=ἡγοῦμαι. 6. «ικανός νά ἄρχῃ, νά στρατηγῆ» ἐπιθ. εἰς ἱκος.

29.

(3,1 § 1—3). 1. πυνθάνομαι. 2. ἄγω.—γνωρίζω=οἶδα, γινώσκω. μ. μετοχ. ἢ ὅτι 3. εἶργω.

30. (συνέχεια)

1. μέχρι τούτου. 2. άφ' οὔ.—ἐλπῖς ἦτο ὅτι=ἐλπῖς ἦν μετ' άπαρεμφ. 3. δέος (κίνδυνός) ἐστὶ μή. 4. κρύπτω τινά τι. 5. ὡς μάλιστα. 6. βλάπτω, κακῶς ποιῶ τινα. 7. ποι. 8. ὑποτακτ.—ἐφυλάχθην=ἐφυλαξάμην. 9. ὥστε νά=ὥστε μ. άπαρ.—άποκρούω=άποτρέπω, άμύνομαι. 10. άν μετ. εὐκτ.—ἐλπίζω ὅτι=ἐλπίζω μ. μελλ. άπαρ.

31. (τέλος)

1. λογιζομαι. 2. άθυμῶ, άθύμως ἔχω. 3. φροντίζω πῶς=φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι ὅπως μ. μελλ. ὀριστ. 4. τυγχάνω μ. μετοχ.

32.

(3,1 § 11—15). 1. διὰ τούτο, ἐκ τούτου. 2. γενική. 3. λαγχάνω, τυγχάνω τινός. 4. σκηπτός.

33. (συνέχεια)

1. ἐνθυμοῦμαι. 2. εὐκτ. 3. καταβάλλω. — ἀφραρίζω = διαφθείρω.
4. ὅπως μ. μέλλ. ὀριστ. 5. ἀμύνομαι. 6. ἄμ' ἡμέρα. 7. φθάνω
τινὰ μ. μετοχ. 8. ἀνίσταμαι.

ΓΡΑΠΤΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

§ 1.

Γράψον τῶν συνηρημένων οὐσιαστικῶν τῆς Α' κλίσεως 1. τὴν ἐνικ. γενικ. 2. τὴν δοτ. πληθ. 3. τὴν αἰτιατ. πληθ. 4. τὴν ἐνικ. αἰτιατ.

ἡ συκῆ, ἡ μνᾶ, ὁ Ἑρμῆς, ἡ λεοντῆ.

§ 2.

Γράψον τῶν συνηρημένων οὐσιαστικῶν τῆς Β' κλίσεως 1. τὴν ὀνομαστ. πληθ. 2. τὴν ἐνικ. δοτ. 3. τὴν δοτ. πληθ. 4. τὴν πληθ. αἰτιατ.

ὁ ῥοῦς, ὁ περίπλους, τὸ ὄστοῦν.

§ 3.

Γράψον τῶν οὐσιαστικῶν τῆς Β' ἄττικῆς κλίσεως 1. τὴν ἐνικ. γεν. 2. τὴν ὀνομαστ. πληθ. 3. τὴν δοτ. πληθ. 4. τὴν αἰτιατ. πληθ. 5. τὴν γεν. πληθ.

ὁ λεῶς, ὁ νεῶς, ὁ λαγῶς, τὸ ἀνώγειον.

§ 4.

Γράψον τῶν συνηρημένων ἐπιθέτων τῆς Α' κλίσεως 1. τὴν ἐνικ. γεν. 2. τὴν δοτ. πληθ. 3. τὴν ἐνικ. δοτ. 4. τὴν αἰτιατ. πληθ. 5. τὴν ἐνικ. αἰτιατ.

ἡ ἀργυρᾶ, ἡ χρυσοῦ, ἡ χαλκῆ, ἡ λινῆ, ἡ ἀπλῆ, ἡ σιδηρᾶ, ἡ διπλῆ.

§ 5.

Γράψον τῶν συνηρημένων ἐπιθέτων τῆς Β' κλίσεως 1. τὴν ὀνομαστ. πληθ. 2. τὴν ἐνικ. δοτ. 3. τὴν δοτ. πληθ. 4. τὴν πληθ. αἰτιατ.

ἀπλοῦς-οὔν, εὔνους-οὐν, διπλοῦς-οὔν, ἄνους-οὐν, λινοῦς-οὔν, κακόνους-οὐν.

§ 6.

Γράψον τῶν ἐπιθέτων τῆς Β' ἄττικῆς κλίσεως· 1. τὴν ἐν. γεν. 2. τὴν ὄνομ. πληθ. 3. τὴν δοτ. πληθ. 4. τὴν αἰτιατ. πληθ. 5. τὴν γεν. πληθ.

ἴλεως, ἀγήρως, σύμπλεως, εὐγεως, ἀξιόχρεως.

§ 7.

Γράψον· 1. τὴν ἐνικ. γεν. 2. τὴν γεν. πληθ. 3. τὴν αἰτιατ. πληθ. 4. τὴν ἐνικ. δοτ. 5. τὴν δοτ. πληθ.

ὁ πιστὸς κύων, ἐκείνη ἡ ἀδελφή, ἐκεῖνος ὁ ἡγεμῶν, ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα, ποῖα ἐλπίς, τοιοῦτος μαθητής, τοιαύτη μήτηρ, πᾶς ἀνὴρ, πᾶσα ἀδελφή, πᾶν βῆμα.

§ 8.

Γράψον τὴν ἀπαρέμφατον τοῦ ἐνεργ. καὶ μέσου μέλλοντος τῶν ῥημάτων·

ἀγγέλλω (θέμα ἀγγελ), αἰσχύνω (θ. αἰσχῦν), ἀμύνω (θ. ἀμῦν), καθαίρω (θ. καθᾶρ), κρίνω (κρίν), μαιίνω (μιαῖν), σπείρω (σπερ), στέλλω (στελ), σφάλλω (σφαλ), ὑφαίνω (ὑφαν), αἶρω (αρ).

§ 9.

Γράψον τῶν ἀνωτέρω ῥημάτων·

1. τὸ 2. ἐνικ. τῆς προστ. τοῦ ἄορ. 2. τὴν ὄνομαστ. τοῦ οὐδέτερου τῆς μετοχ. τοῦ ἄορ.

§ 10.

Γράψον τῶν κατωτέρω ῥημάτων· α' τὸ 3 ἐνικ. τοῦ παρατ. 6' τὸ γ' τοῦ ἄορ. τῆς ὀριστ. 3. τὸ 2 ἐνικ τοῦ παρακ. τῆς ὀριστ.

ἀπορρέω, ἀπορῶ (έω), ἐῶ (άω), ἀπειλῶ (έω), διώκω, ἐθίζω, ἐξαπατῶ (άω), καταλείπω, ἀναρρίπτω, ἐστιῶ (άω), ἐκτείνω, ἀλείφω, κατορύσσω, στρατεύω, καθορίζω, ἀποτρίβω, ῥάπτω.

§ 11.

Γράψον τῶν κατωτέρω ῥημάτων τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. α' τὸ 3 ἐνικ. 6' τὸ 1 καὶ 3 πληθ.

ἴημι, τίθημι, ἴστημι, δίδωμι, δείκνυμι, ἀσκῶ (έω), γελῶ (άω),

πεινώ (άω), άξιώ (όω), τίθεμαι, ίσταμαι, δίδομαι, δείκνυμαι, φοβοῦμαι (έομαι), πειρώμαι (άομαι), φημί, δύναμαι, κείμαι, οίδα, είμί, είμι.

§ 12.

Γράψον τών άνωτέρω ρημάτων του ένεστ. τής προστ. τó 2 ένικ. και τó 2. πληθ.

§ 13.

Γράψον τών άνωτέρω ρημάτων τó 3 πληθ. του παρατατικού.

§ 14.

Γράψον τών κατωτέρω ρημάτων τó 3 ένικ. του παθ. παρακειμ. προσ-δίδωμι, άφ-ίημι, άπο-δείκνυμι, τάσσω, λείπω, θάπτω, άπο-κλείω. συμ-μίγνυμι, έγ-καλύπτω, δια-σπείρω, κατ-ορθώ (όω), έπ-οικοδομώ (έω), συν-αισθάνομαι, παρ-οξύνω, θύω, συλ-λέγω, έπ-αίρω.

§ 15.

Γράψον τήν άπαρέμφατον του άορ. και παρακ. τών ρημάτων άφικνούμαι (έομαι), φύομαι, δύομαι, γίγνομαι, άκούω, όμνυμι, διαβαίνω, πίπτω, άποθνήσκω, πάσχω.

§ 16.

Γράψον 1. τήν όνομαστ. του ουδέτερου τής μετοχής του ένεργ. μέλλ. 2. τήν άπαρέμφατον του ένεργ. άορ. τών έπομένων ρημάτων δάχνω, φέρω, λέγω, κατ-εσθίω, τέμνω, ώθώ (έω), αύξάνω.

§ 17.

Γράψον τών άνωτέρω ρημάτων του παθ. άορ. τó 2 ένικ. τής ύποτακτ. και του παθ. παρακειμ τó 3 ένικ. τής όριστ.

§ 18.

Γράψον τών αύτών αύτών ρημάτων τó 3 πληθ. τής εύκτ. του ένεργητ. άορ.

§ 19.

Γράψον τών αύτών ρημάτων τó 2 ένικ. και 3 πληθ. τής προστακτ. του ένεστώςτος.

§ 20.

Γράψον 1. τήν ένικ. αίτιατ. 2. τήν γεν. πληθ. 3. τήν δοτ.

πληθ. 4. τὴν αἰτιατ. πληθ. τῶν μετοχῶν:

ιστάς, ιστᾶσα, ιστάν, στάς, στᾶσα, στάν, ἐστηκυῖα, διδούς, διδοῦσα, διδόν, δούς, δοῦσα, δόν, δεδωκώς, δεδωκυῖα, δεδωκός, τιθείς, τιθείσα, τιθέν, θείς, θεῖσα, θέν, τεθείς, τεθείσα, τεθέν, ἀφιεῖς, ἀφιεῖσα, ἀφιέν, ἀφείς, ἀφείσα, ἀφέν, ἀφειμένος, ἀφείμενος, παροῦσα, ἀπιοῦσα, παριεῖς, παριεῖσα, παρείς, παρείσα.

§ 21.

Μετάτρεψον εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἰδίωμα·

ἴσθι, ἔστω, ἔστε, ἐστέ, εἴτην, ἂν εἶεν, εἴμεν|ἄν, εἴτε ἂν, ἄπεισι, ἐνῆν, συνεῖεν, πάρισθι, ἐξείη ἂν, μετέσται ἡμῖν τοῦ δεῖπνου, πεπαι-
δευμένω εἴτην.

§ 22.

Μετάτρεψον ὡσαύτως·

πεπραχῶς εἶην, κακῶς πέπραγα, συνεσόμεθα ὑμῖν, ἄπιτε, μεθήσω, ἐμὲ ἰέναι μέθες, βούλομαι ὑμᾶς προσέσθαι, ἀπεκτόνασι, ὁμοῦνται πάν-
τες, πολλὰ κτήσει, οἱ στρατιῶται ἀνέκραγον, ἴστε, εἶκα, πεφύλαχα.

§ 23.

Μετάτρεψον εἰς τὸ ἀρχαῖον ἰδίωμα·

θὰ ὀρκισθῶ [ὄμνυμι]—θὰ πεισθῶ εἰς ὑμᾶς—θὰ πεισθῶ ἐφ' ὑμῶν—
θὰ πείσω ὑμᾶς—ἀπεκρούσαμεν [ἀπωθοῦμαι] τοὺς πολεμίους—ἤξεύ-
ρομεν [οἶδα]—θὰ σφάλητε [ἀμαρτάνω]—ἔχω σκεφθῆ [σκοποῦμαι]—
θὰ ἤξεύρωμεν—ἔχω ὀρκισθῆ—ἐφρόντισα περὶ ὑμῶν [μέλει μοὶ τινος]
—δὲν μετενόουν διότι ἔπραξα [μεταμέλει μοι ποιήσαντι ἢ μεταμέ-
λομαι ποιήσας]—θὰ φροντίσω περὶ ὑμῶν [ἐπιμέλομαι τινος], θὰ ἀ-
πέλθης ταχέως [οἴχομαι ἀπιών].

§ 24.

Μετάτρεψον εἰς τὸ ἀρχαῖον ἰδίωμα·

ἔχω ἀπολέσει—οἱ ἄνθρωποι μέλλουσι νὰ ἀποθάνωσι (μέλλ. ἀπαρ.)—
θὰ ἀπολεσθῆτε—δὲν ἤξεύρεις—ἤρχεσθε εἰς τὴν χώραν—τὸν ἵππον
ἐπώλησα ἀντι 500 δραχμῶν [ἀποδίδομαι μ. γεν.].—ἐσυνηθίζομεν [εἴθω]
—πρέπει νὰ ἀφήσω [ἀνίημι] ὑμᾶς—ἐγὼ δὲν ἐνόουν [συνίημι]—ἐκαίο-
μεν [ἐμπίμπρημι].

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΩΤΕΡΑΝ

Α'

- ἀγαμαι, θαυμάζω.
 ἀγήρως, ὁ μὴ γηράσκων.
 ἀγορεύω, λέγω, ὁμιλῶ δημοσίᾳ.
 ἄγω, ὀδηγῶ, φέρω.
 αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι.
 αἶρωμαι, σηκώνω ἐπάνω μου.
 αἰρούμαι (έομαι), προτιμῶ.
 αἶρω, σηκώνω.
 αἰρῶ (έω), συλλαμβάνω, κυριεύω.
 αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.
 αἰτιῶμαι. κατηγορῶ, θεωρῶ αἴτιον.
 αἰτῶ, ζητῶ.
 ἀκρασία, ἀσωτία.
 ἀληθεύω, λέγω τὴν ἀλήθειαν.
 ἀλίσκομαι, κυριεύομαι (ἀόρ. ἅ'.
 ἑάλων).
 ἀλλότριος, ξένος.
 ἄλλος, ἱερὸν δάσος.
 ἀλωπεκίς, ἴδος, δέρμα ἀλώπεκος
 (κάλυμμα τῆς κεφαλῆς).
 ἀμαρτάνω, σφάλλω, ἀποτυγχάνω.
 ἀμύνω τινί, βοηθῶ τινα.
 ἀμφί, (πρόθ.) μετ' αἰτ. περίξ, περί.
 ἀμφιέννυμι, ἐνδύω.
 ἀμφῶ, καὶ οἱ δύο
 ἀνά, (πρόθ.) ἐπάνω.
 ἀνακαίω, ἀνάπτω.
 ἀνάκειμαι, εἶμαι ἀφιερωμένος.
 ἀναλίσκω, ἐξοδεύω, ἀφανίζω.
 ἀναμιμνήσκω, ὑπενθυμίζω.
 ἀνατείνω, ὑψώνω.
 ἀνδράποδον, δοῦλος.
 ἀνειμένος, ἀγαλίνωτος, ἐλεύθερος.
 ἄνειμι (εἶμι), ἀναβαίνω.
 ἀνίημι, χαλαρώνω, ἀναπέμπω.
 ἄνους, ἀνόητος.
 ἀντεπέξειμι, ἀντεπεξέρχομαι.
 ἀπαγορεύω, μ. μετοχ. ἀποκάμνω.
 ἀπαγορεύω τινί τι, ἀπαγορεύω
 τι εἰς τινα.
 ἄπειμι (εἶμι), εἶμαι ἀπὼν, δὲν
 ὑπάρχω.
 ἄπειμι (εἶμι), ἀπέρχομαι.
 ἀπελαύνω, ἀποδιώκω.
 ἀπεχθάνομαι (τινί), γίνομαι μι-
 σήτος εἰς τινα.
 ἀπὸ ταῦτομάτου, ἐκ τοῦ προ-
 χείρου.
 ἀποβάλλω, χάνω.
 ἀποδείκνυμι, διορίζω, ἀποδει-
 κνύω.
 ἀποδιδράσκω, δραπετεύω, φεύγω
 κρυφίως.
 ἀποδίδομαι, (μέσον μετὰ γενικ.
 τῆς τιμῆς) πωλῶ, εὐρῶν ἀγοραστὴν
 δίδω τι καὶ λαμβάνω τὸ ἀντί-
 τιμον.
 ἀποδίδωμί τινί τι, δίδω τι εἰς
 τινα ὀπίσω (ὡς ὀφειλόμενον).
 ἀποκτείνω, φονεύω.
 ἀπολείπω, ἀφίνω.
 ἀπόλλυμι, ἀφανίζω, χάνω.
 ἀποσβέννυμι, ἐξαφανίζω, ἐντε-
 λῶς σβήνω.
 ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.

ἀποτίθεμαι, ἀποθέτω, ἀφήνω.

ἀποφαίνομαι, λέγω.

ἀπωθῶ, ἀποκρούω.

ἄρδω, ποτίζω.

ἀριστῶ (ἄω), προγευματίζω.

αὐτίκα, εὐθύς.

αὐτόμολος, λιποτάκτης.

ἀφήνμι, ἀφήνω.

ἀφικνοῦμαι, φθάνω.

ἀφίστημι, ἀπομακρύνω, κάμνω

τινά νά ἀποστατήσῃ.

ἄχθομαι, ἀγχανακτῶ.

B

βασίλεια ἡ, βασίλισσα.

βιάζομαι, βιάζω.

βιοτεύω ζῶ.

βιῶ (ὄω), ζῶ.

Γ

γαλῆ, γάττα.

γιγνώσκω, γνωρίζω.

Δ

δάκνω, δαγκάνω.

δέδοικα καί δέδια, φοβοῦμαι.

δείκνυμι, δεικνύω.

δέομαί τινος, ἔχω ἀνάγκην.

δέρας, δέρμα.

δέρω, (παθ. ἀόρ. ἐδάρην), ἐκδέρω

δευτεραῖος, τὴν δευτέραν ἡμέραν.

διὰ (πρόθ.) 1) μετὰ γεν. = διὰ μέ-
σου, διὰ 2) μετ' αἰτίας. = ἐξ αἰ-
τίας, διὰ.

δίατα, ὁ τρόπος τοῦ ζῆν.

διαλέγομαι (τινί), συνομιλῶ μετὰ
τινος.

διανοοῦμαι, σκέπτομαι.

διατίθημι, διαθέτω.

δίδωμι, δίδω.

δίδωμι δίκην (τινί), τιμωροῦμαι

ὑπό τινος.

διέχω, ἀπέχω.

δίσταμαι, χωρίζομαι, γίνομαι
ἐχθρός.

δίκη, δίκαιον, τιμωρία.

δίκην ἐπιτίθημι (τινί), τιμωρῶ
τινα.

διφθέρα, δέρμα κατειργασμένον.

δοκεῖ, φαίνεται καλόν.

δοκέω-ῶ, νομίζω, ἀποφασίζω.

δυοῖν δέων, παρὰ δύο.

δύσκολος, δύστροπος

E

ἐγγύς, πλησίον.

ἐθίζω, (μεταβ.) συνηθίζω.

εἰκότως, εὐλόγως.

εἶκω, ὑποχωρῶ.

εἶμαρμένη, τὸ πεπρωμένον.

εἶμι, θά πορευθῶ (μέλλ. τοῦ ἔρ-
χομαι).

εἶργω, ἐμποδίζω.

εἴσειμι, (εἶμι), εἰσέρχομαι.

εἴσπλους, τὸ εἰσπλέειν, εἴσοδος
τῶν πλοίων.

εἶωθα, συνηθίζω.

ἐκάτερος, καθεὶς ἐκ τῶν δύο.

ἐκβάλλω, ρίπτω ἔξω.

ἐκκλησία, συνέλευσις τοῦ λαοῦ.

ἐκπολιορκῶ, κυριεύω διὰ πολι-
ορκίας.

ἐκφαίνω, φανερώνω.

ἐμπλεως, ἐντελῶς γεμᾶτος.

ἐναργής, φανερός.

ἐνδον, ἐντός

ἐνθυμοῦμαι, ἔχω κατὰ νοῦν.

ἐνιοι, τινές, μερικοί.

ἐντείνω, τεντώνω.

ἐντέλλομαι, παραγγέλλω.

έντίθηνι, ένθέτω, έμβάλλω.
έντυχάνω (τινί), συναντώ τινα
έξειμι, έξέρχομαι.
έξ άπροσοδικήτου, αίφνιδίως.
έξεστι, έπιτρέπεται.
έξιμι, εκβάλλω.
έπαίρομαι, ύπερηφανεύομαι.
έπειγομαι, βιάζομαι.
έπειμι, έπέροχομαι.
έπέροχομαι, έρχομαι κατά τινος.
έπί (πρόθ.) 1) μετά γεν. = έπάνω.
2) μετά δοτ. = έπάνω.
3) μετ' αίτιατ. = έπάνω (έπί κινήσεως) έναντίον.
έπιδίδωμι, προσδεύω.
έπιλανθάνομαι τινος, λησμονώ τι.
έπιμέλομαι τινος, έπιμελοῦμαι.
έπίσταμαι, γνωρίζω καλῶς.
έπιστέλλω, παραγγέλλω.
έπιτύδεια τὰ, τρόφιμα.
έπιτύδειος, κατάλληλος.
έπιτίθημι, έπιθέτω.
έπιτιμῶ, κατηγορῶ.
έπομαι (τινί), άκολουθῶ τινα.
έπριάμην, (άόρ. β' του ώνοῦμαι) ήγόρασα.
έργάζομαι, πράττω, εκτελῶ.
έρρωμένως, ισχυρῶς.
έσθίω, τρώγω.
έστιν επί τινι, εἶνε εἰς τήν έξουσίαν τινός.
έστιῶ (άώ), προσφέρω γεῦμα.
έστιῶμαι (άομαι), γευματίζω.
εὔ πάσχω ύπό τινος, εύεργετοῦμαι.
εὔανδρος, ή τρέφουσα καλούς άνδρας.

εὔγεως, ή έχουσα καλήν γήν.
εὔκλεις, ένδοξος.
εὔνους, εὔνοϊκός.
εὔρος, πλάτος.
εὔτελής, ταπεινός.
έφίεμαί τινος, έπιθυμῶ.
έφίημι, έπιτρέπω.
έφίστημι(τινί), διορίζω τινά έπιστάτην, φύλακά τινος, άρχηγόν.
έφυν, (άόρ. β') εἶμαι εκ φύσεως, έγεννήθην.
έῶ (άώ), άφήνω.
έως, ή αύγή.

Z

ζεύγνυμι, ζεύγω, ένώνω.
ζημία, τιμωρία.
ζωγρῶ (έώ), συλλαμβάνω ζῶντα, αίχμαλωτίζω.

H

ήγοῦμαι (τινός), όδηγῶ, (μετ' άπαρ.) νομίζω.
ήδιον, εύαρσετότερον.
ήδομαι, εύχαριστοῦμαι.
ήρόμην, (άόρ. β' του έρωτῶ), ήρώτησα.
ήκω, έχω έλθει.

Θ

θεραπέύω, περιποιοῦμαι, τιμῶ, σέβομαι.
θηρεύω, κυνηγῶ.

I

ιερόν, ναός.
ίλεως, εύμενης.
ιμάτιον, φόρεμα.
ίστημι, στήνω.
ιῶμαι (άομαι), ιατρεύω.
ίμαι, ρίπτομαι, έρμῶ.

Κ

καθαίρω, καθαρίζω.
 καθέζομαι, (μεσ.) κάθημαι, καθίζω ἑμαυτὸν
 καθίζω, βάλλω τινὰ νὰ καθίσῃ (ἀμεταβ.) καθίζω ἑμαυτὸν, κάθημαι(μέσον)=καθίζω ἑμαυτὸν.
 καθίστημι, καθιστῶ, διορίζω.
 κάθημαι, (παρὰκ. τοῦ καθέζομαι) εἶμαι καθήμενος, καθισμένος, κάθομαι κάτω, μένω καθεζόμενος.
 κακῶς λέγω τινά, κακολογῶ τινα.
 κατὰ (προθ.) 1) μετὰ γεν=ἐναντίον, κάτω 2) μετ' αἰτίατ=συμφώνως, κατὰ.
 κάμνω, ἀποκάμνω
 κανοῦν, κάνιστρον.
 καταγιγνώσκω, καταδικάζω.
 κατάγνυμι, κατασυντρίβω.
 καταδαρθάνω, κοιμῶμαι.
 καταδύομαι, καταβυθίζομαι.
 καταλεύω, φρονεύω διὰ λιθοβολισμοῦ
 κατατίθεμαι, καταθέτω.
 κατέρχομαι, ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα.
 κείρω, κουρεύω.
 κεδεύω, διατάσσω, παραγγέλλω
 κενός, ἄδειος.
 κεράννυμι, ἀναμιγνύω.
 κέρας, πτέρυξ (στρατοῦ), κέρατον.
 κιθαρίζω, παίζω τὴν κιθάραν.
 κολάζω, τιμωρῶ.
 κομίζομαι, ἐπιστρέφω.
 κοῦφος, ἐλαφρός, ἀνόητος.
 κρατῶ τινος, νικῶ τινα.

κρούω, κτυπῶ.
 κτῶμαι, ἀποκτῶ.

Λ

λαγχάνω, λαμβάνω, ἐκλέγομαι διὰ κλήρου.
 λανθάνω, μένω ἄγνωστος.
 λειτουργία, δημοσία ὑπηρεσία.
 λεοντῆ, δέρμα λέοντος.
 λεώς, λαός.
 λιμός, πείνα.
 λογίζομαι, συλλογίζομαι.
 λυμαίνομαι, βλάπτω, κακοποιῶ.

Μ

μαίνομαι, (ἀόρ. ἐμάνην) τρελαίνομαι.
 μεθίημι, ἀφήνω, ἀμελῶ.
 μεθίσταμαι, παραμερίζω.
 μεθίστημι, μεταβάλλω.
 μιαίνω, μολύνω.
 μέλει τινί τινος, φροντίζει τις περὶ τινος.
 μέλλω, ἔχω σκοπόν, βραδύνω.
 μέμνημαί τινος, ἐνθυμούμαι τι.
 μέμφομαι, κατηγορῶ.
 μεταδίδωμί τινί τινος, δίδω εἰς τινὰ μέρος ἔκ τινος.
 μετὰ (προθ.) 1) μετὰ γεν=μαζὶ μετὰ—2) μετ' αἰτίατ.=ὕστερον, μετά.
 μεταμέλει τινί τινος, μετανοεῖ τις διὰ τι.
 μετατίθημι, μεταθέτω, μεταβάλλω.
 μίγνυμι, ἀναμιγνύω.
 μᾶ, ποσὸν νομισμάτων ἀξίας 100 δραχμῶν.
 μοῖρα, μέρος.
 μυριάς, 10 χιλιάδες.

N

νέκταρ, ποτὸν τῶν θεῶν.
νέμω, μοιράζω.
νεώς, ναός.

O

οἶδα, ἤξεύρω, γνωρίζω.
οἴκαδε, εἰς τὸν οἶκον, εἰς τὴν πα-
τρίδα.
οἰκέτης, δοῦλος.
οἰκτίρω, λυποῦμαι.
οἶομαι, νομίζω.
οἶος, ὁποῖος.
οἶός τ' εἶμι, δύναμαι.
οἶόσπερ, ὁποῖος ἀκριβῶς.
οἶς, οἶος, πρόβατον.
οἶχομαι, ἀπέρχομαι, χάνομαι.
ὀλίγου δέω, ὀλίγον λείπει.
Ὀλυμπιάς, ἀδος, διάστημα 4
ἔτων.

ὀμιλῶ (τινι) συναναστρέφομαι τινά.
ὄμνυμι, ὀρκίζομαι.
ὀνίνημι, ὠφελῶ.
ὀπισθοφυλακῶ (έω), εἶμαι ὀπι-
σθοφύλαξ.
ὄποι, εἰς ὅποιονδήποτε μέρος.
ὄπως, (μὲ μέλλ. ὀρ.) τίνι τρόπῳ.
ὄρῶ, βλέπω.
οὐκ ἔστιν, δὲν εἶναι δυνατόν.
οὐσία, περιουσία.

Π

παιανίζω, παίζω παιᾶνα (ἔμβα-
τήριον ἄσμα).
παίω, κτυπῶ, πληγώνω ἐκ τοῦ
πλησίον.
παρά (προθ.) 1) μετὰ γεν. = ἐκ
μέρους, ὑπὸ 2) μετὰ δοτ. =
πλησίον, μεταξύ—3) μετὰ αἰ-
τιατ. = πλησίον.

παραινῶ, συμβουλεύω.
παραμυθοῦμαι, παρηγορῶ.
παραπλήσιος, παρόμοιος.
παρασάγγης, μέτρον Περσικόν
5 1/2 χιλιόμετρα.

παρασκευάζομαι, ἐτοιμάζομαι.
πάρειμι (εἶμι), εἶμαι παρών.
πάρειμι (εἶμι) παρέρχομαι, δια-
βαίνω πλησίον, ἀναβαίνω εἰς
τὸ ἕημα.

παρήμι, ἀφήνω, παραμελῶ.
παρίσαιμαί τινι, ἵσταμαι πλη-
σίον τινός, βοηθῶ τινά.

παρίστημι, θέτω πλησίον.
παρηυσία, ἐλευθερία λόγου.
πατάσσω, κτυπῶ, πληγώνω ἐκ
τοῦ πλησίον.

πειρῶμαι, προσπαθῶ.
πελταστής, ὁ φέρων πέλτην (μι-
κράν ἀσπίδα).

περαίνω, φέρω εἰς πέρας, τε-
λειώνω.

περὶ (προθ.) 1) μετὰ γεν. = περὶ
2) μετὰ δοτ. = πέριξ. 3) μετ'
αἰτ. = πέριξ.

περιβάλλομαι, ἐνδύομαι.
περιεἶμι τινος (εἶμι), ὑπερτερῶ.
περίστημι, τοποθετῶ πέριξ, πε-
ρικυκλώνω.

περιλείχω, γλείφω πέριξ.
περιορῶ, παραβλέπω.

πίγνυμι, ἐμπήγω, στερεώνω.
πιρῶ (ὄω), τυφλώνω, βλάπτω.
πιαίνω, παχύνω, καθιστῶ εὐφορον.

πίμπλημι, γεμίζω.
πίμπρημι, καίω.
πιπράσκω, πωλῶ.

πλεονάκις, περισσοτέρας φορές

πλέως, γεμᾶτος.
 πλῆττω, κτυπῶ ἐκ τοῦ πλησίον.
 πόρρω, μακράν.
 πορφυροῦς, κόκκινος.
 πότερος, τίς ἐκ τῶν δύο.
 πρό, (πρόθ.) ἔμπροσθεν.
 προέρχομαι, πορεύομαι ἔμπρός
 (μετοχ. προίων).
 προίεμαι, ἀφήνω, παραμελῶ.
 προϊστήμι, διορίζω τινὰ προϊ-
 στάμενον, ἀρχηγόν.
 πρὸς (πρόθ.) 1) μετὰ γεν. = πλη-
 σίον, πρὸς τὸ μέρος. 2) μετὰ
 δοτ. = πλησίον. 3) μετ' αἰτίας.
 = πρὸς, ἐναντίον.
 πρόσειμι (εἶμι), προσέρχομαι.
 προστατεύω, ἀρχω.
 προστίθημι, προσθέτω.
 προτίθημι, προσθέτω, προβάλλω,
 προτιμῶ.

πυνθάνομαι, πληροφοροῦμαι.
 πωλῶ, πωλῶ, ἐκθέτω εἰς πώλησιν.

Ρ

ῥαδίως, εὐκόλως.
 ῥήγνυμι, σχίζω.
 ῥίνη, λίμνα.
 ῥοῦς, ῥεῦμα.
 ῥώννυμι, ἐνδυναμώνω.

Σ

σημαίνω, δίδω σημεῖον, αναγ-
 γέλλω.
 σκοπῶ, οὔμαι, παρατηρῶ, φρον-
 τίζω.
 σπονδαί, συνθήκαι.
 στέργω, συναινῶ, ἀγαπῶ.
 στρεπτός, περιδέραιον.
 συγγιγνώσκω τινί, συγχωρῶ.
 συλλέγω, συναθροίζω.

συλῶ (άω), κλέπτω.
 σύμπλεως, ἐντελῶς γεμᾶτος.
 σύνειμι, συνυπάρχω, συναναστρέ-
 φομαι.
 συνίημι, ἐννοῶ.
 συνυφίσταμαι, συνυπομένω.
 συντίθεμαι, συμφωνῶ, κάμνω συν-
 θήκας.
 σφάλλω, κάμνῶ τινὰ νὰ πέση,
 βλάπτω.

Τ

ταῶς, παγώνιον.
 τείνω, τεντώνω.
 τελευτῶ, ἀποθνήσκω.
 τίθεμαι, θέτω, νομίζω.
 τίνω, πληρώνω.
 τιτρώσκω, πληγώνω.
 τύπτω, κτυπῶ, πληγώνω ἐκ τοῦ
 πλησίον.

Υ

ὑβρις, ὑπερηφάνεια.
 ὑπανίσταμαι τινί, σηκώνομαι
 ὀλίγον πρό τινος ἀπὸ τὴν ἔδραν
 μου χάριν τιμῆς.
 ὑπεκτίθεμαι, κρυφίως ἐξάγω.
 ὑπὲρ (προθ.) 1) μετὰ γεν. = ὑπε-
 ράνω, ὑπὲρ 2) μετ' αἰτ. = πέραν.
 ὑπερτίθημι, προτιμῶ.
 ὑπισχνοῦμαι, ὑπόσχομαι.
 ὑπὸ (προθ.) 1) μετὰ γεν. = ὑπό.
 2) μετὰ δοτικ. = ὑποκάτω (ἐπὶ
 στάσεως) 3) μετ' αἰτίας. = ὑπο-
 κάτω (ἐπὶ κινήσεως).
 ὑποζύγιον, ζῶον φορτηγόν.
 ὑπόκειμαι, κείμεαι ὑποκάτω.
 ὑπολαμβάνω, νομίζω.
 ὕστατος, τελευταῖος.
 ὑφίσταμαι, ὑπομένω.

Φ
 φαῦλος, ταπεινός.
 φέρω, φέρω, ὑποφέρω.
 φημί, λέγω, παραδέχομαι.
 φθάνω, προσθάνω, κάμνω πρό-
 τερως.
 φθέγγομαι, λέγω, ὀμιλῶ.
 φοινικοῦς, κόκκινος.
 φυσιολόγος, ὁ ἐρευνῶν τὴν ποιό-
 τητα τῶν φυσικῶν σωμάτων.
 φύω, γεννῶ.
 Χ
 χαλεπός, δύσκολος
 χαλκεύς, ἕως, σιδηρουργός.
 χρῆζω, ἔχω χρεῖαν.
 χριστός, ἐνάρετος.

χρῶμαί (ἄομαι) τινι, μεταχει-
 ρίζομαι.
 Ψ
 ψέγω, κατηγορῶ.
 ψιλός, γυμνός.
 ψόγος, κατηγορία.
 Ω
 ὠθῶ (έω), σπρώχνω, ἀποκρούω.
 ὠνοῦμαι (έομαι) ἀγοράζω.
 ὥς (μετ' αἰτιατ. ἐπὶ προσώπ.) πρὸς
 (μετὰ μετοχ.) μετὴν ιδέαν (χρον.
 σύνδ.) ὅτε (μετὰ τοῦ ὑπερθ.)
 πολύ.
 ὥς συνελόντι εἰπεῖν, ἵνα εἴπω
 ἐν συντόμῳ.

ΔΕΞΙΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ

Α
 ἀγαπῶ καὶ φιλῶ.
 ἀγοράζω καὶ ὠνοῦμαι (ἀόριστ.
 ἐπριάμην).
 ἀκολουθῶ καὶ ἔπομαι, ἐφέπο-
 μαί τινι.
 ἀκόμη—δὲν, οὐπω.
 ἀκούω καὶ αἰσθάνομαί τινος.
 ἀναθέτω, ἀνατίθημι.
 ἀνακκτωτά, ἀναμιξί.
 ἀνάκτορα, τὰ βασίλεια.
 ἀναμιγνύω, μίγνυμι, κεράννυμι
 (τί τινι).
 ἀναπέμπω καὶ ἀνίημι.
 ἀνατρέφω, τρέφω.
 ἀναχωρῶ, οἴχομαι.

ἀνόητος καὶ ἄνους, μῶρος.
 ἀνώγειον, τὸ ἀνώγειον.
 ἀνώτερος, κρείττων.
 ἀπεκρίθην, ἀπεκρινάμην.
 ἀπλώνω, ἀναπετάννυμι.
 ἀποδεικνύω, ἀποφαίνω, ἀποδεί-
 κνυμι.
 ἀποδίδω, ἀποδίδωμι.
 ἀποκάμνω καὶ κάμνω, ἀπαγο-
 ρεύω (μ. μετοχ.).
 ἀποκόπτω καὶ ἀποτέμνω.
 ἀποκρούω καὶ ἀποκρούομαι,
 ἀπωθῶ, ὠθοῦμαι, ἀμύνομαι.
 ἀποκτῶ, κτῶμαι.
 ἀπομακρύνομαι, ἀφίσταμαι.
 ἀποστατῶ, ἀφίστημι (μεταβατ.)

μέσ. ἀφίσταμαι.
ἀποτυγχάνω καὶ ἁμαρτάνω τι-
νός.

ἀποφασίζω, δοκεῖ μοι.
ἀρχίζω, ἄρχω, ἄρχομαί τινος.
ἀφήνω, ἐῶ (ἄω), ἀφήνμι.
ἀφιέρωμα, ἀνάθημα.
ἀφιερώνω, ἀνατίθηνμι.

Β

βασίλισσα, ἡ βασιλεία.
βλάπτω καὶ σφάλλω, λυμαί-
νομαι.

βλέπω, ὁρῶ.
βοηθῶ καὶ ἀμύνω τινί.
βραβεῖον, ἄθλον, γέρας.
βραδύς καὶ σχολαῖος.
βραδύνω καὶ μέλλω.
βραχιόλια, ψέλια.
βράχος, πέτρα.

Γ

γεμᾶτος, ἔμπλεως, μεστός, πλί-
ρης τινός.
γεμίζω, ἐμπίμπλημι.
εἶμαι ἄρχηγός, προϊστάμαι.
γίνομαι μισητός, ἀπεχθάνομαι
τινι.

γνωρίζω, ἐπίσταμαι, γιννώσκω,
οἶδα.

γυμναστήριον, γυμνάσιον.

Δ

δαγκάνω, δάκνω.
δεικνύω, δείκνυμι.
δέν, οὐ, μή.
δέν ἀρέσκω, ἀπαρέσκω.
δέρμα καὶ δορά.
διαγωνίζομαι καὶ ἀμιλλῶμαι
τινι.

διαμοιράζω, διανέμω.
διασκορπίζω, διασπείρω, (δια)-
σκεδάννυμι.

διατάσσω, ἐπιτέλλομαι, κελεύω
(προς) ἐπιτάττω.

δίδω, δίδωμι.

διωρίζω, καθίστημι, ἀποδείκνυμι
δραπετεύω καὶ ἀπιδιδράσκω.

δρόμος, ὁδός.

δυσχερεστοῦμαι, ἄχθομαί τινι ἢ
ἐπὶ τινι.

δύσκολος, χαλεπός.

Ε

ἐγκαταλείπω καὶ προίεμαι. (κατα)-
λείπω.

εἶμαι ἔξυπνος, ἐγρήγορα.

ἐκβάλλω, ἐξίηνμι (περὶ ποταμοῦ)

ἐκδιώκω καὶ ἐξελαύνω, ἐξωθῶ.

ἐκθέτω, ἐκτίθηνμι.

ἐκλέγω-ομαι, αἰροῦμαι (μέσον
καὶ παθητ.).

ἐκ σιδήρου, σιδηροῦς.

ἐκ χαλκοῦ, χαλκοῦς.

ἐκστρατεία, στρατεία.

ἐμποδίζω καὶ κωλύω.

ἐμπροσθεν καὶ πρό τινος.

ἐνδύμα, ἐσθῆς.

ἐνδυναμώνω, ῥώννυμι.

ἐνδύω καὶ ἀμφιέννυμι.

ἐνθυμοῦμαι, μέμνημαί τινος.

ἐννοῶ, συνίηνμι, αἰσθάνομαι.

ἐντρέπομαι, αἰδοῦμαι.

ἐνωρίτερον, πρωιαίτερον.

ἐξοδεύω, ἀναλίσκω, καταναλί-
σκω.

ἐξορίζω καὶ φυγαδεύω, ἐκβάλ-
λω παθητ. ἐκπίπτω

ἐξόριστος καὶ φυγᾶς.

ἐξυπνῶ (τινα), ἐξεγείρω.
 ἐπιδεικνύω, ἐπιδείκνυμι.
 ἐπιθέτω, ἐπιτίθημι.
 ἐπιθυμῶ, ἐπιθυμῶ τινος, ἐφίε-
 μαί τινος, βούλομαι.
 ἐπιτρέπεται, ἔξεστι.
 ἐπιτρέπω καὶ ἐφίημι.
 εὐάρεστος, ἡδύς.
 εὐεργετῶ καὶ εὖ ποιῶ, παθητ.
 εὖ πάσχω ὑπό τινος.
 εὐκολος, ῥάδιος.
 εὐμενής καὶ ἴλεως.
 εὐνοϊκὸς καὶ εὐνους, ἴλεως.
 εὐχαριστοῦμαι, ἡδομαί τινι ἢ
 ἐπί τινι.
 εὐχαρίστως, ἡδέως.

Η

ἡξεύρω, οἶδα, γιγνώσκω.

Θ

θαυμάζω καὶ ἄγαμαι.
 θέλω καὶ βούλομαι.
 θεραπεύω καὶ ἰῶμαι.
 θέτω, τίθημι.
 θηρίον καὶ θήρ.
 θραύω καὶ κατάγνυμι.
 θυσιάζω, θύω, οἶμαι.

Ι

ιατρεύω καὶ ἰῶμαι (ἀομαι), θε-
 ραπεύω.
 ἴδιος ὁ, ὁ αὐτός.

Κ

καθαρίζω, καθαίρω.
 καθείς ἐκ τῶν δύο, ἑκάτερος.
 καθιστῶ, καθίστημι.
 καθώς, ὡσπερ.
 καίω καὶ ἐμπύμπρημι.
 κάμνω εἰρήνην, ποιῶμαι εἰρή-
 νην.

κάνιστρον, κανοῦν
 καταστρέφω, (δια) φθείρω, ἀπόλ-
 λυμι.
 κατηγορῶ καὶ αἰτιῶμαι.
 κατοικῶ καὶ οἰκῶ.
 κοιμῶμαι καὶ καταδαρθάνω, κα-
 θεύδω.
 κόκκινος, πορφυρούς, φοινικουῖς.
 κοπιάζω, πονῶ.
 κόπος, πόνος.
 κουράζομαι, κάμνω.
 κουρεύω, κείρω.
 κρεμῶ, κρεμάννυμι.
 κρημνίζω, καταβάλλω.
 κτυπῶ καὶ παίω. πατάσσω. τύ-
 πτω, κρούω, βάλλω.
 κνηγῶ, θηρεύω, θηρῶ (άω).
 κυριεύω, αἰρῶ (έω). παθητ. ἀλί-
 σκομαι.
 κύριος, δεσπότης.

Λ

λαγός, λαγός.
 λαμβάνω διὰ κλήρου, λαγχάνω.
 λαμβάνω ὀπίσω, ἀπολαμβάνω.
 λαμβάνω χρεῖαν, δέομαί τινος.
 λαδός καὶ λεώς, δῆμος.
 λεηλατῶ καὶ τέμνω, δηρῶ (όω).
 λησμονῶ, ἐπιλανθάνομαί τινος
 λοιπόν, οὔν, τοίνυν.

Μ

μεγαλείτερος, μείζων.
 μένω ἄγνωστος, λανθάνω τινά
 μετανοεῖ τις διὰ τι, μεταμέλει
 τινί τινος.
 μεταχειρίζομαι, χρῶμαί τινι.
 μὴ γηράσκων, ἀγήρωος.
 μισῶ καὶ ἐχθαίρω.
 μοιράζω, νέμω.

Ν

ναός καὶ νεός, ἱερόν.
νομίζω καὶ οἶμαι, ἠγοῦμαι.

Ξ

ξένος, ἀλλότριος.

Ο

ὀδηγός, ἠγεμών.
ὀδηγῶ, ἄγω.
ὀλιγώτερον, μεῖον, ἔλαττον.
ὀμοιάζω, ἑοικά τι.
ὀποῖος ἀκριβῶς, οἷοςπερ.
ὀργίζομαι καὶ ἄχθομαι τι.
ὀρκίζομαι, ὄμνυμι.
ὀρμῶ καὶ ἴεμαι (ἐπί τινα).
οὔτε ὁ εἰς οὔτε ὁ ἄλλος, οὐδέτερος.
οὕτως — ὅπως καὶ ταύτη — ὅλη.

Π

παγώνω, πύγνυμι.
πάντοτε, ἀεί.
παρχγγέλλω καὶ ἐντέλλομαι.
παραθέτω, παρατίθημι.
παρὰκκλῶ, δέομαι τινος, ἱκετεύω.
παρατηρῶ καὶ σκοπῶ, θεῶμαι.
παρευρίσκομαι, πάρειμι.
πεδιάς καὶ πεδίον
πεῖνα καὶ λιμός.
πέμπω καὶ στέλλω.
περιουσία καὶ οὐσία.
περιποιοῦμαι, θεραπεύω.
περίστασις, καιρός.
πηγαίνω, εἶμι.
πλάτος καὶ εὖρος.
πληγώνω, τιτρώσκω
πληροφοροῦμαι, πυνθάνομαι
πληρώνω, ἀποτίνω.
πλησίον καὶ ἐγγύς.
πρῶτος ἐκ τῶν δύο, πότερος.

πολεμικὸν πλοῖον, ναῦς.
πολεμῶ καὶ μάχομαί τι ἢ πρὸς
τινα.

πόσον ἐτῶν, πηλίκος.
πρέπει, δεῖ.
προγνωρίζω, προοίδα.
προδίδω, προοίδωμι.
προθύμως καὶ ἀσμένως.
προσκκλῶ καὶ μεταπέμπομαι, πα-
ρακαλῶ.
προσπαθῶ, πειρῶμαι,
προτιμῶ καὶ (προ)αιροῦμαι.
προτρέπω καὶ παρακελεύομαι.
προφθάνω, φθάνω.
πτωχεῖα καὶ πενία.
πτωχός καὶ πένης.
πωλῶ καὶ ἀποδίδομαι, λιπρά-
σκω.

Ρ

ρίπτω καὶ ἵνυμι, βάλλω.

Σ

σβήνω, σβέννυμι.
σηκώνω, ἀνίστημι, αἴρω.
σημαία, σημεῖον.
σκέπτομαι, βουλευομαι, σκοπῶ-
οῦμαι.
σπεύδω καὶ ἐπείγομαι.
σπρώχνω, ὠθῶ.
στήνω, ἴστημι.
στολισμός, κόσμος.
συγχρόνως, ἅμα.
συγχωρῶ, συγγιγνώσκω τινί.
συλλογίζομαι καὶ λογίζομαι.
συμβουλεύω καὶ παρακελεύομαι
τινι, κελεύω.
συμφωνῶ, συντίθεμαί τι.
συναθροίζω, συλλέγω, ἀθροίζω.
συναναστρέφομαι, ὀμιλῶ τινι.

συναναστροφή, ὀμιλία.
 συνδιαλέγομαι, διαλέγομαί τι.
 συνήθεια, ἔθος, νόμος.
 συνθηζῶ, εἶωθα, μεταβ. ἐθίζω
 τινά.
 συνιστῶ, συνίστημι.
 σύρω, ἔλκω
 σφάλλω, ἀμαρτάνω περὶ ἢ εἰς
 τινα.
 σφάλμα, ἀμάρτημα.

T

ταξειδιον, πλοῦς.
 τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, τὰ ἐπι-
 τήδεια.
 τελειώνω, περαίνω, τελευτῶ.
 τευτώνω, τείνω.
 τευπνότατος καὶ ἥδιςτος.
 τιμωρία καὶ κόλασις, ζημία, δίκη
 τιμωροῦμαι, δίκην δίδωμι.
 τιμωρῶ, κολάζω, τιμωροῦμαι.
 τοιουτοτρόπως, οὕτω.
 τρῶφιμα, τὰ ἐπιτήδεια.
 τρώγω, ἐσθίω.
 τῶρα, νῦν.

Υ

υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ, ἀδελφιδουῖς.
 ὑπάρχει, ἔστι.
 ὑπερβολικά, ἄγαν.
 ὑπερέχω καὶ προέχω.
 ὑπερηφανεύομαι, ἐπαίρομαι.
 ὑπερτερῶ, διαφέρω τινός.

ὑποδουλώνω, δουλῶ (ὄω), χει-
 ροῦμαι.
 ὑπομένω καὶ ὑφίσταμαι, ἀνέχο-
 μαι.
 ὑπόσχομαι, ὑπισχνοῦμαι, ἐπαγ-
 γέλλομαι.
 ὑποφέρω καὶ ὑφίσταμαι, φέρω.
 ὑποχωρῶ καὶ ὑφίεμαι.
 ὑψώνω, ἀνατείνω.

Φ

φανερώνω, φαίνω, σημαίνω, δηλῶ
 φέρω καὶ κομίζω, ἄγω.
 φθάνω, ἀφικνοῦμαι.
 φιλονικῶ, ἐρίζω.
 φοβοῦμαι καὶ δέδοικα, δέδια.
 φονεύω, ἀποκτείνω, ἀναιρῶ. πα-
 θητ. φονεύομαι καὶ ἀποθνή-
 σκω ὑπὸ τινος.
 φόρεμα, ἐσθῆς.
 φροντίζω καὶ ἐπιμελοῦμαι (τινος).

X

χαίρω καὶ ἠδομαι.
 χάνομαι, ἀπόλλυμαι.
 χαρακτήρ, τρόπος.
 χειρότερος, χείρων.
 χορταίνω, (τινά), ἐμπίμπλημι.
 χορταίνω (ἀμεταβ.) ἐμπίμπλαμαι.
 χωρίον, κώμη.

Ω

ώραϊος, καλός.
 ώραϊότης, κάλλος.
 ὠφελῶ καὶ ὀνίνημι.

Διορθωτέα.

Ἐν σελ	1	στ.	8	ἀντὶ	A'	γραπτέον	B'
»	»	9	»	6	»	προτιθέασιν	»
»	»	19	»	9	»	μεγαλοπρεποῦ	»

